Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2025/2

2025 1 8

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2025/2

2024 m. lapkričio 27 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/138/EB, kiek tai susiję su proporcingumu, priežiūros kokybe, ataskaitų teikimu, ilgalaikėmis garantijų priemonėmis, makroprudencinėmis priemonėmis, tvarumo rizika ir grupės bei tarpvalstybine priežiūra, ir iš dalies keičiamos direktyvos 2002/87/EB bei 2013/34/ES

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį, 62 ir 114 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([2]),

kadangi:

(1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB ([3]) sukurtos labiau rizika pagrįstos ir geriau suderintos prudencinės taisyklės draudimo ir perdraudimo sektoriui. Kai kurioms tos direktyvos nuostatoms taikomos peržiūros nuostatos. Tos direktyvos taikymas labai prisidėjo prie finansų sistemos stiprinimo Sąjungoje, o draudimo ir perdraudimo įmonės tapo atsparesnės įvairiai rizikai. Nors minėta direktyva yra labai išsami, ja reaguojama į ne visus nustatytus trūkumus, turinčius įtakos draudimo ir perdraudimo įmonėms;

(2) COVID-19 pandemija padarė didžiulę socialinę ir ekonominę žalą, todėl būtinas tvarus, įtraukus ir teisingas Sąjungos ekonomikos atsigavimas. Be to, vis dar jaučiamos ekonominės ir socialinės Rusijos agresijos karo prieš Ukrainą pasekmės. Todėl reikia dar skubiau siekti Sąjungos politinių prioritetų, visų pirma užtikrinti, kad ekonomika tarnautų žmonėms, ir įgyvendinti Europos žaliojo kurso tikslus. Draudimo ir perdraudimo sektorius gali suteikti privačių finansavimo šaltinių Europos įmonėms ir padidinti ekonomikos atsparumą, suteikdamas apsaugą nuo įvairios rizikos. Tokiu dvejopu vaidmeniu šis sektorius turi daug galimybių prisidėti prie Sąjungos prioritetų įgyvendinimo;

(3) kaip pabrėžta 2020 m. rugsėjo 24 d. Komisijos komunikate „Kapitalo rinkų sąjunga žmonėms ir įmonėms“, institucinių investuotojų, visų pirma draudikų, skatinimas daugiau investuoti ilgam laikotarpiui prisidės prie grįžimo prie nuosavo kapitalo dalies didinimo įmonių sektoriuje. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas draudikams prisidėti prie Sąjungos ekonomikos atsigavimo finansavimo, reikėtų pakoreguoti prudencinę sistemą, kad būtų geriau atsižvelgta į ilgalaikį draudimo veiklos pobūdį. Visų pirma, apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą pagal standartinę formulę, turėtų būti suteikta galimybė taikyti palankesnį standartinį parametrą ilgalaikėms investicijoms į nuosavą kapitalą, jei draudimo ir perdraudimo įmonės laikosi patikimų ir griežtų kriterijų, kuriais užtikrinama draudėjų apsauga ir finansinis stabilumas. Tokiais kriterijais turėtų būti siekiama užtikrinti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės galėtų išvengti priverstinio ilgalaikio nuosavo kapitalo pardavimo, įskaitant pardavimą nepalankiomis rinkos sąlygomis. Kadangi draudimo ir perdraudimo įmonės turi daug įvairių rizikos valdymo priemonių, kad galėtų išvengti tokio priverstinio pardavimo, pagal tuos kriterijus turėtų būti pripažįstama tokia įvairovė ir nereikalaujama teisiškai ar pagal sutartį rezervuoti ilgalaikį investicinį turtą, kad draudimo ir perdraudimo įmonės galėtų pasinaudoti palankesniu standartiniu investicijų į nuosavą kapitalą parametru. Be to, draudimo ar perdraudimo įmonės vadovybė turėtų įsipareigoti laikytis minimalaus nuosavo kapitalo, į kurį įmonė investuoja,

([1]) OL C 275, 2022 7 18, p. 45.
([2]) 2024 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. lapkričio 5 d. Tarybos sprendimas.
([3]) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

laikymo laikotarpio taikydama rašytinę politiką ir įrodyti įmonės gebėjimą išlaikyti tą nuosavą kapitalą tuo laikymo laikotarpiu;

(4) korekcijoms, kuriomis labiau atsižvelgiama į ilgalaikį draudimo veiklos pobūdį, gali būti padidintas laisvas turimas kapitalas dėl mokumo kapitalo reikalavimo sumažinimo. Tokiu atveju draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų apsvarstyti galimybę neskirti atlaisvinto kapitalo išmokoms akcininkams ar vadovybės premijavimui, bet turėtų stengtis nukreipti atlaisvintą kapitalą produktyvioms investicijoms į realiąją ekonomiką, kad būtų remiamas ekonomikos atsigavimas ir platesni Sąjungos politikos tikslai;

(5) draudimo ir perdraudimo įmonės gali laisvai investuoti bet kurioje pasaulio vietoje ir neapsiriboja Sąjunga. Investicijos trečiosiose valstybėse taip pat gali būti palankios Sąjungos arba valstybių narių bendrai paramos vystymuisi politikai. Todėl draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų užtikrinti, kad jų investicijų politika atspindėtų atnaujinto mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių jurisdikciją turinčių subjektų ES sąrašo ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 ([4]) tikslus didelės rizikos trečiųjų valstybių atžvilgiu;

(6) 2019 m. gruodžio 11 d. komunikate dėl Europos žaliojo kurso Komisija įsipareigojo į Sąjungos prudencinę sistemą geriau integruoti rizikos klimato kaitai ir aplinkai valdymą. Europos žaliasis kursas – tai Sąjungos nauja ekonomikos augimo strategija, kuria siekiama pertvarkyti Sąjungą į modernią, efektyviai išteklius naudojančią ir konkurencingą ekonomiką, kurioje ne vėliau kaip 2050 m. bus visiškai sumažintas grynasis išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis. Šiuo kursu bus padedama siekti tikslų, susijusių su žmonėms tarnaujančios ekonomikos sukūrimu, Sąjungos socialinės rinkos ekonomikos stiprinimu, pagalba užtikrinant, kad ji būtų pasirengusi ateities iššūkiams ir sudarytų sąlygas stabilumui, darbo vietų kūrimui, augimui bei investicijoms. 2020 m. kovo 4 d. pasiūlyme dėl Europos klimato teisės akto Komisija pasiūlė, kad poveikio klimatui neutralumo ir atsparumo klimato kaitai tikslo įgyvendinimas ne vėliau kaip 2050 m. Sąjungoje būtų privalomas. Tą pasiūlymą Europos Parlamentas ir Taryba priėmė ir jis įsigaliojo 2021 m. liepos 29 d. ([5]). Komisijos siekis užtikrinti Sąjungos pasaulinę lyderystę siekiant 2050 m. tikslų buvo pakartotas 2021 m. strateginio prognozavimo ataskaitoje, kurioje atsparių ir ateities iššūkiams parengtų ekonomikos ir finansų sistemų kūrimas įvardytas kaip strateginė veiklos sritis;

(7) ES tvaraus finansavimo sistema bus labai svarbi siekiant Europos žaliojo kurso tikslų, o aplinkosaugos reglamentavimą turėtų papildyti tvaraus finansavimo sistema, pagal kurią finansavimas būtų nukreipiamas į investicijas, mažinančias su klimatu ir aplinka susijusią riziką. Savo 2021 m. liepos 6 d. komunikate „Perėjimo prie tvarios ekonomikos finansavimo strategija“ Komisija įsipareigojo pasiūlyti Direktyvos 2009/138/EB dalinius pakeitimus, kad tvarumo rizika būtų nuosekliai integruota į draudikų rizikos valdymą reikalaujant, kad draudikai atliktų klimato kaitos scenarijų analizę;

(8) pastaruoju metu pasiūlyta ir priimta daug teisėkūros procedūra priimamų teisės aktų siekiant sustiprinti atsparumą ir kuriais prisidedama prie tvarumo, visų pirma, kiek tai susiję su informacijos apie tvarumą teikimu, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/2088 ([6]), Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2022/2464 ([7]) bei Direktyvą dėl įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937 – visi šie teisės aktai turi įtakos draudimo ir perdraudimo sektoriui;

(9) vienas pagrindinių šios iš dalies keičiančios direktyvos tikslų yra tolesnė Sąjungos vidaus draudimo rinkos integracija. Vidaus draudimo rinkos integracija didina konkurenciją ir draudimo produktų prieinamumą visose valstybėse narėse, o tai yra naudinga įmonėms ir vartotojams. Nuo tada, kai buvo pradėta taikyti Direktyva 2009/138/EB, draudimo įmonių žlugimo atvejai Sąjungos vidaus draudimo rinkoje aiškiai rodo poreikį visoje Sąjungoje užtikrinti didesnį priežiūros nuoseklumą ir konvergenciją. Draudimo ir perdraudimo įmonių, veikiančių naudojantis laisve teikti paslaugas ir įsisteigimo teise, priežiūra turėtų būti toliau gerinama nekenkiant tikslui toliau integruoti vidaus draudimo rinką, kad visoje vidaus rinkoje būtų užtikrinta nuosekli vartotojų apsauga ir apsaugota sąžininga konkurencija;

([4]) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

([5]) 2021 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (Europos klimato teisės aktas) (OL L 243, 2021 7 9, p. 1).

([6]) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2088 dėl su tvarumu susijusios informacijos atskleidimo finansinių paslaugų sektoriuje (OL L 317, 2019 12 9, p. 1).

([7]) 2022 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2022/2464, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 537/2014, Direktyva 2004/109/EB, Direktyva 2006/43/EB ir Direktyva 2013/34/ES dėl įmonių informacijos apie tvarumą teikimo (OL L 322, 2022 12 16, p. 15).

(10) į Direktyvos 2009/138/EB taikymo sritį tam tikros įmonės dėl jų dydžio nėra įtrauktos. Atsižvelgiant į kelerių pirmųjų Direktyvos 2009/138/EB taikymo metų patirtį ir siekiant užtikrinti, kad ji nebūtų nepagrįstai taikoma mažesnėms įmonėms, tikslinga peržiūrėti šias išimtis, padidinant tas ribas, kad ta direktyva nebūtų taikoma mažosioms įmonėms, kurios atitinka tam tikras sąlygas. Kaip jau yra draudimo įmonių, kurioms netaikoma Direktyva 2009/138/EB, atveju, įmonės, kurios naudojasi tokiomis didesnėmis ribomis, turėtų turėti galimybę išlaikyti leidimą arba prašyti leidimo pagal tą direktyvą, kad galėtų pasinaudoti joje numatytu vienu leidimu, o valstybės narės turėtų turėti galimybę draudimo įmonėms, kurioms netaikoma Direktyva 2009/138/EB, taikyti nuostatas, kurios yra panašios į toje direktyvoje numatytas nuostatas arba yra joms identiškos;

(11) Direktyva 2009/138/EB netaikoma pagalbos veiklai, jei tenkinamos tos direktyvos 6 straipsnio 1 dalies sąlygos. Pirmoje sąlygoje nurodyta, kad pagalba turi būti susijusi su kelių transporto priemone susijusioms avarijomis arba gedimais, kurie įvyksta draudimo apsaugą suteikusios įmonės valstybės narės teritorijoje. Ta nuostata galėtų reikšti, kad pagalbos kelių transporto priemonės avarijos arba gedimo, įvykusio vos kirtus sieną, atveju teikėjams būtų taikomas reikalavimas turėti draudiko veiklos leidimą, taip nepagrįstai sutrikdant pagalbos teikimą. Dėl šios priežasties tą sąlygą tikslinga peržiūrėti. Todėl Direktyvos 2009/138/EB 6 straipsnio 1 dalies a punkto sąlyga turėtų būti taikoma su kelių transporto priemone susijusioms avarijoms arba gedimams, kurie įvyksta draudimo apsaugą suteikusios įmonės valstybės narės teritorijoje;

(12) informacija apie visus prašymus išduoti leidimą pradėti verslą valstybėje narėje ir tokių paraiškų vertinimo rezultatus galėtų suteikti esminės informacijos vertinant paraiškas kitose valstybėse narėse. Todėl pareiškėjas turėtų informuoti atitinkamą priežiūros instituciją apie ankstesnius prašymų išduoti leidimą atmetimo arba leidimo panaikinimo atvejus kitoje valstybėje narėje;

(13) prieš suteikdama leidimą draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri yra kitoje valstybėje narėje esančios įmonės patronuojamoji įmonė arba kurią kontroliuos tas pats juridinis ar fizinis asmuo, kaip ir kita draudimo ar perdraudimo įmonė, esanti kitoje valstybėje narėje, leidimą išduodanti valstybės narės priežiūros institucija turėtų konsultuotis su atitinkamų valstybių narių priežiūros institucijomis. Atsižvelgiant į suaktyvėjusią draudimo grupių veiklą įvairiose valstybėse narėse, būtina stiprinti darnų Sąjungos teisės taikymą ir keitimąsi informacija tarp priežiūros institucijų, visų pirma prieš išduodant leidimus. Todėl tais atvejais, kai reikia konsultuotis su keliomis priežiūros institucijomis, atitinkamai priežiūros institucijai turėtų būti leidžiama prašyti valstybės narės, kurioje vyksta leidimo grupės būsimai draudimo ar perdraudimo įmonei išdavimo procesas, priežiūros institucijos bendrai įvertinti prašymą išduoti leidimą. Sprendimas išduoti leidimą ir toliau priklauso buveinės valstybės narės, kurioje atitinkama įmonė prašo leidimo, priežiūros institucijos kompetencijai. Tačiau priimant tą sprendimą reikėtų atsižvelgti į bendro vertinimo rezultatus;

(14) Direktyva 2009/138/EB turėtų būti taikoma laikantis proporcingumo principo. Siekiant palengvinti proporcingą direktyvos taikymą mažesnėms ir mažiau sudėtingoms įmonėms, palyginti su vidutine įmone, ir užtikrinti, kad joms nebūtų taikomi neproporcingai apsunkinantys reikalavimai, būtina nustatyti rizika grindžiamus kriterijus, pagal kuriuos būtų galima tokias įmones identifikuoti;

(15) turėtų būti galima rizika grindžiamus kriterijus atitinkančias įmones klasifikuoti kaip mažąsias ir nesudėtingas įmones taikant paprastą pranešimo procesą. Jei per apibrėžtą laikotarpį po tokio pranešimo priežiūros institucija neprieštarauja tokiam klasifikavimui dėl tinkamai pagrįstų priežasčių, susijusių su atitinkamų kriterijų vertinimu, ta įmonė turėtų būti laikoma mažąja ir nesudėtinga įmone. Klasifikavus įmonę kaip mažąją ir nesudėtingą įmonę, jai iš esmės automatiškai turėtų būti taikomos nustatytos proporcingumo priemonės, susijusios su ataskaitų teikimu, informacijos atskleidimu, valdymu, rašytinės politikos peržiūrėjimu, techninių atidėjinių apskaičiavimu, savo rizikos bei mokumo vertinimu ir likvidumo rizikos valdymo planais;

(16) nukrypstant nuo automatinio proporcingumo priemonių taikymo, kai priežiūros institucijoms kyla rimtų abejonių dėl atskiros mažosios ir nesudėtingos įmonės rizikos profilio, jos turėtų turėti įgaliojimus reikalauti, kad atitinkama įmonė nesiimtų vienos ar kelių proporcingumo priemonių. Priežiūros institucijos gali naudotis tokiais įgaliojimais tais atvejais, kai jos nustato, kad nebesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo, esama reikalavimo nesilaikymo rizikos, kai įmonės rizikos profilis iš esmės pasikeičia, arba kai įmonės valdymo sistema yra neveiksminga;

(17) tikslinga, kad proporcingumo priemonės galėtų būtų taikomos ir įmonėms, kurios nėra klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, tačiau joms laikytis kai kurių Direktyvos 2009/138/EB reikalavimų yra pernelyg brangu ir sudėtinga, atsižvelgiant į tokių įmonių vykdomos veiklos riziką. Toms įmonėms turėtų būti leidžiama taikyti proporcingumo priemones, remiantis kiekvieno konkretaus atvejo analize ir gavus išankstinį jų priežiūros institucijų pritarimą;

(18) tinkamas proporcingumo principo įgyvendinimas yra labai svarbus siekiant išvengti pernelyg didelės naštos draudimo ir perdraudimo įmonėms. Dėl tos priežasties draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų savo priežiūros institucijoms teikti informaciją tik tuo atveju, kai pasikeičia jų taikomų proporcingumo priemonių mastas;

(19) priklausomoms draudimo įmonėms ir priklausomoms perdraudimo įmonėms, kurios draudžia tik riziką, susijusią su pramonine ar komercine grupe, kuriai jos priklauso, būdingas ypatingas rizikos profilis, į kurį reikėtų atsižvelgti nustatant kai kuriuos reikalavimus, visų pirma, susijusius su savo rizikos ir mokumo vertinimu, informacijos atskleidimu ir susijusiais įgaliojimais Komisijai toliau tikslinti tokių reikalavimų taisykles. Be to, priklausomoms draudimo įmonėms ir priklausomoms perdraudimo įmonėms taip pat turėtų būti suteikta galimybė pasinaudoti proporcingumo priemonėmis, kai jos klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės;

(20) svarbu, kad draudimo ir perdraudimo įmonių finansinė būklė išliktų gera. Šiuo tikslu Direktyvoje 2009/138/EB numatyta finansinė priežiūra, susijusi su įmonės mokumo būkle, techninių atidėjinių sudarymu, jos turtu ir tinkamomis nuosavomis lėšomis. Tačiau įmonės valdymo sistema taip pat yra svarbus veiksnys užtikrinant, kad įmonė išsaugotų savo finansinį patikimumą. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad priežiūros institucijos, vykdydamos draudimo ir perdraudimo įmonių finansinę priežiūrą, reguliariai peržiūrėtų valdymo sistemą;

(21) priežiūros institucijos turėtų turėti teisę iš kiekvienos prižiūrimos draudimo ir perdraudimo įmonės ir jų grupių bent kas trejus metus gauti reguliarią aprašomąją ataskaitą su informacija apie veiklą ir rezultatus, valdymo sistemą, rizikos profilį, kapitalo valdymą ir kitą mokumo tikslais aktualią informaciją. Siekiant supaprastinti tą draudimo ir perdraudimo grupėms taikomą ataskaitų teikimo reikalavimą, tam tikromis sąlygomis turėtų būti galima pateikti su grupe ir jos patronuojamosiomis įmonėmis susijusią visos grupės apibendrintą reguliariosios priežiūros ataskaitos informaciją;

(22) reikėtų užtikrinti, kad priežiūros institucijos, suteikdamos leidimą taikyti ataskaitų teikimo išimtis ir apribojimus, pirmenybę teiktų mažosioms ir nesudėtingoms įmonėms. Tokios rūšies subjektų atveju pranešimo procesas, taikomas klasifikuojant juos kaip mažąsias ir nesudėtingas įmones, turėtų užtikrinti pakankamą tikrumą dėl ataskaitų teikimo išimčių ir apribojimų taikymo;

(23) Direktyvoje 2009/138/EB turėtų būti aiškiai nustatyti ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo terminai. Tačiau reikėtų pripažinti, kad dėl išimtinių aplinkybių, t. y. ekstremaliųjų sveikatos situacijų, gaivalinių nelaimių ir kitų ekstremalių įvykių, draudimo ir perdraudimo įmonės gali nebegalėti pateikti tokių ataskaitų ir atskleisti informacijos per nustatytus terminus. Todėl Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai tokiomis aplinkybėmis pratęsti terminus, pasikonsultavus su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ([8]) įsteigta Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) (toliau – EIOPA);

(24) Direktyvoje 2009/138/EB nustatyta, kad priežiūros institucijos turi įvertinti, ar visi nauji asmenys, paskirti vadovauti draudimo ar perdraudimo įmonei arba vykdyti pagrindines funkcijas, yra kompetentingi ir tinkami. Tačiau asmenys, kurie vadovauja įmonei arba vykdo pagrindines funkcijas, turėtų visada būti kompetentingi ir tinkami. Jei nesilaikoma kompetencijos ir tinkamumo reikalavimų, priežiūros institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai imtis priemonių, pavyzdžiui, kai tinkama, pašalinti atitinkamą asmenį iš atitinkamų pareigų;

(25) kadangi draudimo veikla galėtų sukelti arba padidinti riziką finansiniam stabilumui, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų įtraukti makroprudencinius aspektus ir analizę į savo draudimo, investicijų ir rizikos valdymo veiklą. Tai galėtų apimti atsižvelgimą į galimą kitų rinkos dalyvių elgesį, makroekonominę riziką, pavyzdžiui, kredito ciklo

([8]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

nuosmukius ar sumažėjusį rinkos likvidumą, arba pernelyg didelę koncentraciją rinkos lygmeniu tam tikrose turto rūšyse, sandorio šalyse ar sektoriuose;

(26) nacionalinės priežiūros institucijos prašymu turėtų būti reikalaujama, kad draudimo ir perdraudimo įmonės, atlikdamos savo rizikos ir mokumo vertinimą, atsižvelgtų į visą svarbią priežiūros institucijų pateiktą makroprudencinę informaciją. Siekiant užtikrinti nuoseklų tokių papildomų makroprudencinių reikalavimų taikymą, EIOPA turėtų parengti techninių reguliavimo standartų, kuriuose būtų nurodyti kriterijai, į kuriuos turi atsižvelgti priežiūros institucijos identifikuodamos įmones, kurioms taikoma priemonė, projektus. Priežiūros institucijos turėtų analizuoti jų jurisdikcijai priklausančių draudimo ir perdraudimo įmonių, kurių prašoma atsižvelgti į makroprudencinius aspektus, savo rizikos ir mokumo vertinimo rezultatus, juos apibendrinti ir pateikti draudimo bei perdraudimo įmonėms informaciją apie elementus, į kuriuos reikėtų atsižvelgti ateityje atliekant savo rizikos ir mokumo vertinimą, ypač makroprudencinės rizikos atžvilgiu. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tais atvejais, kai jos patiki institucijai ar įstaigai makroprudencinius įgaliojimus, priežiūros institucijų makroprudencinių vertinimų rezultatais ir išvadomis būtų dalijamasi su tokia makroprudencine institucija ar įstaiga;

(27) vadovaudamosi Tarptautinės draudimo priežiūros institucijų asociacijos 2011 m. priimtais pagrindiniais draudimo principais, nacionalinės priežiūros institucijos turėtų gebėti nustatyti, stebėti ir analizuoti rinkos bei finansinius pokyčius, kurie galėtų turėti įtakos draudimo ir perdraudimo įmonėms bei draudimo ir perdraudimo rinkoms, ir turėtų naudoti šią informaciją prižiūrėdamos atskiras draudimo ar perdraudimo įmones. Atlikdamos šias užduotis, priežiūros institucijos, kai tinkama, turėtų naudotis kitų priežiūros institucijų pateikta informacija ir įžvalgomis;

(28) makroprudencinius įgaliojimus turinčios įstaigos ar institucijos yra atsakingos už savo nacionalinės draudimo ir perdraudimo rinkos makroprudencinę politiką. Makroprudencinę politiką gali vykdyti priežiūros institucija arba kita institucija ar įstaiga, kuriai pavesta ta užduotis;

(29) siekiant nustatyti, stebėti ir analizuoti galimą riziką finansų sistemos stabilumui, kuri galėtų turėti įtakos draudimo ir perdraudimo įmonėms, ir imtis priemonių, kad ši rizika būtų veiksmingai ir tinkamai pašalinta, svarbu gerai koordinuoti priežiūros institucijų ir atitinkamų makroprudencinius įgaliojimus turinčių įstaigų ir institucijų veiklą. Bendradarbiaudamos institucijos taip pat turėtų siekti, kad būtų vengiama veiksmų dubliavimo ar nenuoseklumo;

(30) priežiūros institucijoms ir mokesčių administratoriams neturėtų būti kliudoma keistis informacija. Toks keitimasis informacija turėtų vykti pagal nacionalinę teisę ir, jei informacija gaunama iš kitos valstybės narės, ja turėtų būti keičiamasi tik gavus aiškų atitinkamos institucijos, iš kurios informacija gaunama, sutikimą;

(31) Direktyvoje 2009/138/EB reikalaujama, kad draudimo ir perdraudimo įmonės periodiškai atliktų savo rizikos ir mokumo vertinimą, kuris yra sudėtinė jų verslo strategijos dalis. Kai kurią riziką, pavyzdžiui, klimato kaitos riziką, sunku įvertinti kiekybiškai arba ji materializuojasi ilgesniu laikotarpiu nei tas, kuris taikomas mokumo kapitalo reikalavimui kalibruoti. Į šią riziką galima geriau atsižvelgti atliekant savo rizikos ir mokumo vertinimą. Jei draudimo ir perdraudimo įmones veikia reikšminga klimato kaitos rizika, turėtų būti reikalaujama, kad jos atitinkamais laiko tarpais, atlikdamos savo rizikos ir mokumo vertinimą, atliktų ilgalaikių klimato kaitos rizikos scenarijų poveikio jų veiklai analizę. Tokia analizė turėtų būti proporcinga įmonių veiklai būdingos rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. Visų pirma, nors turėtų būti reikalaujama, kad visos draudimo ir perdraudimo įmonės įvertintų klimato kaitos rizikos poveikio reikšmingumą, neturėtų būti reikalaujama, kad mažosios ir nesudėtingos įmonės atliktų ilgalaikių klimato kaitos scenarijų analizę;

(32) įmonės turėtų parengti konkrečius planus, skirtus finansinei rizikai, kylančiai dėl tvarumo veiksnių, mažinti, ir stebėti jų įgyvendinimą. Kai reikalaujama, kad grupė parengtų tokį planą grupės lygmeniu, turėtų būti užtikrinta, kad grupės draudimo ir perdraudimo patronuojamosioms įmonėms nebūtų taikomas reikalavimas rengti planus individualiu lygmeniu, jei plane grupės lygmeniu atsispindi visi svarbūs tų patronuojamųjų įmonių aspektai;

(33) Direktyvoje 2009/138/EB reikalaujama bent kartą per metus atskleisti esminę informaciją, pateikiant mokumo ir finansinės padėties ataskaitą. Tos ataskaitos yra skirtos draudėjams bei naudos gavėjams ir analitikams bei kitiems rinkos specialistams. Siekiant atsižvelgti į šių dviejų skirtingų grupių poreikius ir lūkesčius, ataskaitos turinys turėtų būti suskirstytas į dvi dalis. Pirmoje dalyje, skirtoje daugiausia draudėjams ir naudos gavėjams, turėtų būti pateikta

pagrindinė informacija apie verslą, veiklos rezultatus, kapitalo valdymą ir rizikos profilį. Antroje dalyje, skirtoje rinkos specialistams, turėtų būti pateikta išsami informacija apie verslą ir apie valdymo sistemą, konkreti informacija apie techninius atidėjinius ir kitus įsipareigojimus, mokumo būklę ir kiti specializuotiems analitikams svarbūs duomenys;

(34) draudimo ir perdraudimo įmonės gali koreguoti atitinkamą nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą, kuri naudojama apskaičiuojant tiksliausią įvertį, atsižvelgdamos į savo turto kredito skirtumų pokyčius po priežiūros institucijų patvirtinimo (toliau – suderinimo korekcija) arba pagal vidutinius draudimo ir perdraudimo įmonių turimo turto kredito skirtumų pokyčius tam tikra valiuta ar atitinkamoje šalyje (toliau – svyravimų korekcija). Draudėjams ir naudos gavėjams skirtoje mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje turėtų būti pateikta tik ta informacija, kuri, kaip tikimasi, bus svarbi vidutiniam draudėjui ar naudos gavėjui priimant sprendimus. Nors draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų viešai atskleisti suderinimo korekcijos, svyravimų korekcijos ir pereinamojo laikotarpio priemonių netaikymo nerizikingoms palūkanų normoms ir techniniams atidėjiniams poveikį jų finansinei būklei, neturėtų būti laikoma, kad toks atskleidimas yra svarbus vidutiniam draudėjui ar naudos gavėjui priimant sprendimus. Todėl tokia atskleidžiama informacija turėtų būti įtraukta į mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalį, skirtą rinkos specialistams, o ne draudėjams ir naudos gavėjams skirtą dalį;

(35) informacijos atskleidimo reikalavimai neturėtų pernelyg apsunkinti draudimo ir perdraudimo įmonių. Todėl į Direktyvą 2009/138/EB reikėtų įtraukti kai kuriuos supaprastinimus ir proporcingumo priemones, visų pirma, kai jos nekelia pavojaus draudimo ir perdraudimo įmonių pateiktų duomenų aiškumui. Be to, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES ([9]) turėtų būti iš dalies pakeista, kad mažosios ir nesudėtingos įmonės galėtų apriboti savo informacijos apie tvarumą teikimą pagal toje direktyvoje nustatytus supaprastintus MVĮ informacijos apie tvarumą teikimo standartus;

(36) siekiant užtikrinti didžiausią visuomenei atskleidžiamos informacijos tikslumą, turėtų būti atliekamas mokumo ir finansinės padėties ataskaitos tam tikrų elementų auditas. Toks audito reikalavimas turėtų būti taikomas bent balansui, vertinamam pagal Direktyvoje 2009/138/EB nustatytus vertinimo kriterijus;

(37) kadangi nesitikima, jog mažosios ir nesudėtingos įmonės bus svarbios Sąjungos finansiniam stabilumui, į proporcingumo priemones, taikomas mažosioms ir nesudėtingoms įmonėms, tikslinga įtraukti reikalavimo atlikti mokumo ir finansinės padėties ataskaitos auditą išimtį. Be to, dėl priklausomų draudimo įmonių ir priklausomų perdraudimo įmonių ypatingo rizikos profilio ir specifiškumo tikslinga joms netaikyti audito reikalavimo. Tačiau valstybėms narėms, kurios audito reikalavimus jau taiko visoms įmonėms arba kitiems nei balansas mokumo ir finansinės padėties ataskaitos elementams, turėtų būti suteikta galimybė toliau taikyti tokius reikalavimus;

(38) reikėtų pripažinti, kad, nors audito reikalavimas yra naudingas, jį taikant visoms įmonėms tektų papildoma našta. Todėl draudimo ir perdraudimo įmonių bei draudimo ir perdraudimo grupių metinės atskaitomybės ir informacijos atskleidimo terminai turėtų būti pratęsti, kad jos turėtų pakankamai laiko audituotoms ataskaitoms parengti;

(39) EIOPA gairėse dėl ataskaitų teikimo finansinio stabilumo tikslais jau nustatyti kriterijai, pagal kuriuos identifikuojamos draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios yra svarbios Sąjungos finansų sistemų stabilumui;

(40) reikėtų užtikrinti, kad sutarčių su pasirinkimo galimybėmis ir garantijomis techninių atidėjinių apskaičiavimo metodai būtų proporcingi draudiko patiriamos rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. Šiuo atžvilgiu reikėtų numatyti kai kurių supaprastinimų;

(41) kapitalo sąnaudos turėtų būti sumažintos, palyginti su lygiu, nustatytu priimant Direktyvą 2009/138/EB ir deleguotuosius aktus, priimtus pagal tą direktyvą, kartu išlaikant pakankamą prudencinį ir draudėjų apsaugos lygį. Be to, apskaičiuojant rizikos maržą turėtų būti atsižvelgiama į rizikos priklausomybę nuo laiko ir sumažinama

([9]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

rizikos maržos suma, ypač ilgalaikiams įsipareigojimams, taip sumažinant rizikos maržos jautrumą palūkanų normų pokyčiams. Todėl turėtų būti nustatytas eksponentinis ir nuo laiko priklausantis elementas;

(42) pagal Direktyvą 2009/138/EB reikalaujama, kad rizikos maržos apskaičiavimo tikslais būtų nustatyta tinkamų nuosavų lėšų suma, reikalinga draudimo ir perdraudimo įsipareigojimams paremti, ir kad kapitalo sąnaudų norma būtų lygi papildomai normai, viršijančiai atitinkamą nerizikingų palūkanų normą, kurią draudimo ar perdraudimo įmonė patirtų turėdama tą tinkamų nuosavų lėšų sumą. Pagal Direktyvą 2009/138/EB taip pat reikalaujama, kad kapitalo sąnaudų norma būtų periodiškai peržiūrima. Tuo tikslu peržiūrint kapitalo sąnaudų normą turėtų būti užtikrinta, kad ji ir toliau būtų grindžiama rizika ir neviršytų 5 %;

(43) nustatant atitinkamą nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą, turėtų būti subalansuotas informacijos, gautos iš atitinkamų finansinių priemonių, naudojimas ir draudimo ir perdraudimo įmonių galimybė apsidrausti nuo palūkanų normų, gautų iš finansinių priemonių, rizikos. Visų pirma gali atsitikti taip, kad mažesnės draudimo ir perdraudimo įmonės neturės galimybių apsidrausti nuo palūkanų normos rizikos kitomis priemonėmis nei obligacijos, paskolos ar panašus turtas su fiksuotais pinigų srautais. Todėl atitinkama nerizikingų palūkanų normų struktūra pagal terminą turėtų būti ekstrapoliuojama terminams, kai obligacijų rinkos nebėra gilios, likvidžios ir skaidrios. Tačiau taikant ekstrapoliavimo metodą turėtų būti naudojama informacija, gauta iš atitinkamų finansinių priemonių, išskyrus obligacijas, jei tokia informacija yra gauta giliose, likvidžiose ir skaidriose rinkose, kai obligacijų rinkos nebėra gilios, likvidžios ir skaidrios. Siekdama užtikrinti tikrumą ir suderintą taikymą, taip pat sudaryti sąlygas laiku reaguoti į rinkos sąlygų pokyčius, Komisija turėtų priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų nurodyta, kaip turėtų būti taikomas naujasis ekstrapoliavimo metodas. Atsižvelgiant į dabartines rinkos sąlygas, euro ekstrapoliavimo atskaitos taškas šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo dieną turėtų išlikti tokio paties lygio kaip 2023 m. gruodžio 31 d., t. y. 20 metų terminas;

(44) atitinkamos nerizikingų palūkanų normos struktūros pagal terminą nustatymas turi didelę įtaką mokumo būklei, ypač gyvybės draudimo įmonėms, turinčioms ilgalaikių įsipareigojimų. Siekiant išvengti esamos draudimo veiklos sutrikdymo ir sudaryti sąlygas sklandžiai pereiti prie naujojo ekstrapoliavimo metodo, būtina numatyti laipsniško įgyvendinimo mechanizmą. Tokiu laipsniško įgyvendinimo mechanizmu turėtų būti siekiama išvengti rinkos sutrikimų ir užtikrinti skaidrų perėjimą prie galutinio ekstrapoliavimo metodo;

(45) Direktyvoje 2009/138/EB numatyta svyravimų korekcija, kuria siekiama sušvelninti pernelyg didelių obligacijų pajamingumo skirtumų poveikį ir kuri grindžiama draudimo ir perdraudimo įmonių atitinkamų valiutų orientaciniais portfeliais, o euro atveju – nacionalinių draudimo rinkų orientaciniais portfeliais. Vienodos svyravimų korekcijos taikymas bendrai valiutoms ar šalims gali duoti naudos, viršijančios pernelyg didelių obligacijų pajamingumo skirtumų poveikio švelninimą, ypač tais atvejais, kai tų draudimo ir perdraudimo įmonių atitinkamo turto jautrumas kredito skirtumo pokyčiams yra mažesnis nei atitinkamo tiksliausio įverčio jautrumas palūkanų normų pokyčiams. Siekiant išvengti tokios pernelyg didelės naudos iš svyravimų korekcijos, svyravimų korekciją turėtų tvirtinti priežiūros institucijos, o ją apskaičiuojant turėtų būti atsižvelgiama į konkrečios įmonės ypatybes, susijusias su turto jautrumu skirtumui ir techninių atidėjinių tiksliausio įverčio jautrumu palūkanų normai. Be to, kaip papildoma apsaugos priemonė turėtų būti nustatytos būtiniausios svyravimų korekcijos taikymo sąlygos. Valstybės narės, kuriose svyravimų korekcijai taikyti jau būtina gauti priežiūros institucijų patvirtinimą, turėtų turėti galimybę išplėsti patvirtinimo sąlygas įtraukiant vertinimą pagal svyravimų korekciją pagrindžiančias prielaidas. Atsižvelgiant į papildomas apsaugos priemones, draudimo ir perdraudimo įmonėms turėtų būti leidžiama prie pagrindinių nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą pridėti iki 85 % didesnę dalį pagal riziką pakoreguoto skirtumo, gauto iš tipinių portfelių;

(46) kai draudimo ar perdraudimo įmonė investuoja į skolos priemones, kurių kredito kokybė yra geresnė nei skolos priemonių, įtrauktų į svyravimų korekcijos apskaičiavimui skirtą tipinį portfelį, svyravimų korekcija galėtų lemti perviršinį nuosavų lėšų nuostolių, patirtų dėl didėjančių obligacijų pajamingumo skirtumų, kompensavimą ir sukelti netinkamus nuosavų lėšų svyravimus. Siekiant išlyginti dirbtinius svyravimus, kuriuos lemia tokie perviršinio kompensavimo atvejai, draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų turėti galimybę tokiais atvejais prašyti svyravimų korekcijos pakeitimo, kuriuo būtų atsižvelgta į informaciją apie įmonei būdingas investicijas į skolos priemones;

(47) Direktyvoje 2009/138/EB numatytas svyravimų korekcijos komponentas pagal šalis, kuriuo siekiama užtikrinti, kad būtų sumažintas konkrečios šalies obligacijų pajamingumo skirtumų perviršis. Tačiau šalies komponento aktyvavimas grindžiamas absoliučia riba ir santykine riba pagal riziką pakoreguoto šalies skirtumo atžvilgiu, o tai

gali sukelti skardžio efektą ir taip padidinti draudimo ir perdraudimo įmonių nuosavų lėšų kintamumą. Siekiant užtikrinti, kad konkrečios valstybės narės, kurios valiuta yra euro, pernelyg didelių obligacijų pajamingumo skirtumų poveikis būtų veiksmingai sušvelnintas, šalies komponentas turėtų būti pakeistas makrolygio komponentu, kuris turi būti apskaičiuojamas pagal skirtumą tarp pagal riziką pakoreguoto skirtumo eurais ir pagal riziką pakoreguoto skirtumo šalyje. Kad būtų išvengta skardžio efekto, atliekant skaičiavimus reikėtų vengti pertrūkių įvesties parametrų atžvilgiu;

(48) siekiant atsižvelgti į draudimo ir perdraudimo įmonių investavimo praktikos pokyčius, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų nustatyti turto, įtrauktino į priskirtą turto portfelį, tinkamumo kriterijai, kai dėl turto pobūdžio gali skirtis praktika, susijusi su suderinimo korekcijos taikymo ir apskaičiavimo kriterijais;

(49) siekiant užtikrinti, kad visoms draudimo ir perdraudimo įmonėms, apskaičiuojančioms svyravimų korekciją, būtų taikoma vienoda tvarka, arba siekiant atsižvelgti į rinkos pokyčius, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų nurodytas įmonei būdingų svyravimų korekcijos elementų apskaičiavimas. Kitų nei euro valiutų atveju apskaičiuojant konkrečiai valiutai būdingus svyravimų korekcijos elementus reikėtų atsižvelgti į galimybę suderinti pinigų srautus tarp valstybių narių susietų valiutų porų, su sąlyga, kad taip nuosekliai sumažinama valiutos rizika;

(50) apskaičiuojant nuosavas lėšas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ([10]), įstaigoms, priklausančioms finansiniams konglomeratams, kuriems taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB ([11]), galėtų būti leidžiama neatskaityti jų reikšmingų investicijų į draudimo ar perdraudimo įmones, jei laikomasi tam tikrų kriterijų. Reikia užtikrinti, kad draudimo ar perdraudimo įmonėms ir kredito įstaigoms taikytinomis prudencinėmis taisyklėmis būtų sudarytos tinkamos vienodos sąlygos bankų valdomoms ir draudimo valdomoms finansinėms grupėms. Todėl draudimo ar perdraudimo įmonėms taip pat turėtų būti leidžiama neatskaityti iš tinkamų nuosavų lėšų dalyvavimo kredito ir finansų įstaigose, laikantis panašių sąlygų. Visų pirma grupei, apimančiai draudimo ar perdraudimo įmonę ir susijusią įstaigą, turėtų būti taikoma grupės priežiūra pagal Direktyvą 2009/138/EB arba papildoma priežiūra pagal Direktyvą 2002/87/EB. Be to, dalyvavimas įstaigoje turėtų būti strateginio pobūdžio draudimo ar perdraudimo įmonės investicija į nuosavą kapitalą, o priežiūros institucijos turėtų įsitikinti, kad integruoto valdymo, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės lygis, susijęs su subjektais, kuriems taikoma grupės priežiūra arba papildoma priežiūra, yra tinkamas;

(51) esami simetrinio tikslinimo lygiui nustatyti apribojimai riboja tokio tikslinimo galimybes sušvelninti galimą neigiamą finansų sistemos procikliškumo poveikį ir išvengti to, kad draudimo ir perdraudimo įmonės dėl nepalankių procesų finansų rinkose, pavyzdžiui, tokių, kokius sukėlė COVID-19 pandemija, būtų nepagrįstai priverstos didinti papildomą kapitalą arba parduoti savo investicijas. Todėl simetrinis tikslinimas turėtų būti iš dalies pakeistas taip, kad būtų galimi didesni standartinių nuosavo kapitalo reikalavimų pokyčiai ir toliau švelninamas staigaus padidėjimo ar sumažėjimo akcijų rinkose poveikis;

(52) siekiant padidinti kiekybinių reikalavimų proporcingumą, draudimo ir perdraudimo įmonėms turėtų būti suteikta galimybė apskaičiuoti kapitalo reikalavimą nereikšmingai rizikai pagal standartinę formulę taikant supaprastintą metodą ne ilgesniam kaip trejų metų laikotarpiui. Toks supaprastintas metodas turėtų leisti įmonėms įvertinti kapitalo reikalavimą nereikšmingai rizikai, remiantis atitinkamu apimties matu, kuris laikui bėgant kinta. Tas metodas turėtų būti grindžiamas bendromis taisyklėmis ir jam turėtų būti taikomi bendri nereikšmingos rizikos nustatymo kriterijai;

(53) draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios naudoja suderinimo korekciją, turi identifikuoti, organizuoti ir valdyti turto ir įsipareigojimų portfelį atskirai nuo kitos verslo veiklos, taigi joms neturi būti leidžiama padengti kitose veiklos srityse kylančios rizikos naudojant priskirtąjį turto portfelį. Tačiau dėl atskiro portfelio valdymo nepadidėja koreliacija tarp šio portfelio ir likusios įmonės rizikos. Todėl draudimo ir perdraudimo įmonėms, kurios taiko

([10]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

([11]) 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

suderinimo korekciją, turėtų būti leidžiama apskaičiuoti mokumo kapitalo reikalavimą remiantis prielaida, kad portfelio ir likusios įmonės turtas ir įsipareigojimai yra visiškai diversifikuoti, išskyrus atvejus, kai turto portfeliai, dengiantys atitinkamą draudimo ar perdraudimo įsipareigojimų tiksliausią įvertį, sudaro tikslinį fondą;

(54) poreikis draudimo priežiūros srityje tinkamai atsižvelgti į itin mažas ir neigiamas palūkanų normas atsirado dėl pastaraisiais metais rinkose pastebimos padėties. Tai turėtų būti pasiekta perkalibruojant palūkanų normų rizikos submodulį, kad būtų atsižvelgta į neigiamo pelningumo aplinką. Tuo pat metu naudotina metodika neturėtų sukelti nerealistiškai didelio kreivės likvidžiosios dalies sumažėjimo, o to būtų galima išvengti numatant aiškią apatinę ribą, atitinkančią žemiausią neigiamų palūkanų normų ribą. Atsižvelgdama į palūkanų normų dinamiką, Komisija turėtų siekti nustatyti apatinę ribą, kuri būtų priklausoma nuo termino ir nebūtų fiksuota, tiek, kiek turimi rinkos duomenys leidžia patikimai nustatyti rizika grindžiamą tokios priklausomybės nuo termino kalibravimą;

(55) Komisija visus įgaliojimus, numatytus pagal Direktyvą 2009/138/EB, susiejo Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2015/35 ([12]). Šis metodas puikiai padėjo įgyvendinti tą direktyvą ir lengviau užtikrinti, kad to deleguotojo reglamento būtų laikomasi. Todėl Deleguotasis reglamentas (ES) 2015/35 turėtų toliau galioti, o visi būtini daliniai pakeitimai pagal esamus įgaliojimus, taip pat nauji įgaliojimai pagal šią direktyvą turėtų būti įgyvendinami tik kaip Deleguotojo reglamento (ES) 2015/35 iš dalies keičiantys aktai. Jei ateityje tokie daliniai pakeitimai turėtų būti susieti viename ar keliuose iš dalies keičiančiuose deleguotuosiuose aktuose, Komisija, remdamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ([13]) 31 punktu, konsultacijų rengiant tokius deleguotuosius aktus metu taip pat nurodo, kurie įgaliojimai laikomi iš esmės susijusiais ir kurių atžvilgiu Komisija turėtų pateikti objektyvų pagrindimą, grindžiamą esmine dviejų ar daugiau įgaliojimų sąsaja;

(56) vykdant priežiūros tikslais atliekamos peržiūros procedūrą, svarbu, kad priežiūros institucijos galėtų palyginti informaciją apie visas jų prižiūrimas draudimo ir perdraudimo įmones. Taikant dalinius ir visapusiškus vidaus modelius, galima geriau užfiksuoti individualią įmonės riziką, o Direktyva 2009/138/EB draudimo ir perdraudimo įmonėms leidžiama juos naudoti kapitalo reikalavimams nustatyti be apribojimų, kylančių iš standartinės formulės. Priežiūros institucijoms taip pat būtų naudinga naudotis mokumo kapitalo reikalavimų įverčiais, nustatytais pagal standartinę formulę, kad jos galėtų palyginti visas įmones ir atlikti su konkrečia įmone susijusius palyginimus laikui bėgant. Todėl visos draudimo ir perdraudimo įmonės, taikančios visapusišką arba dalinį vidaus modelį, savo priežiūros institucijoms turėtų reguliariai teikti mokumo kapitalo reikalavimo, nustatyto pagal standartinę formulę, įvertį. Toks įvertis turėtų tinkamai atspindėti standartinės formulės metodus ir pagrindines prielaidas, kad būtų lengviau atlikti tinkamą priežiūros vertinimą. Siekiant išvengti, kad įmonėms nustatant įvertį nebūtų užkraunama pernelyg didelė našta, joms turėtų būti leidžiama naudotis informacija, gauta taikant Direktyvoje 2009/138/EB ir pagal tą direktyvą priimtuose deleguotuosiuose aktuose nustatytus atitinkamus standartinės formulės supaprastinimus. Kai mokumo kapitalo reikalavimo įverčiui nustatyti taikomas toks supaprastintas metodas, priežiūros institucijoms priimtinu būdu turėtų būti aiškiai paaiškintos pagrindinės prielaidos;

(57) Direktyvoje 2009/138/EB numatyta galimybė draudimo ir perdraudimo įmonėms apskaičiuoti mokumo kapitalo reikalavimą taikant vidaus modelį, kurį patvirtino priežiūros institucijos. Jei taikomas vidaus modelis, minėtoje direktyvoje nedraudžiama draudimo ar perdraudimo įmonei savo vidaus modelyje atsižvelgti į kredito skirtumo pokyčių poveikį svyravimų korekcijai. Kadangi, naudojant svyravimų korekciją, gaunama nauda gali viršyti pernelyg didelių obligacijų pajamingumo skirtumų sumažinimą apskaičiuojant tiksliausią įvertį, tokia per didelė nauda taip pat gali iškreipti mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimą, kai vidaus modelyje atsižvelgiama į kredito skirtumo pokyčių poveikį svyravimų korekcijai. Siekiant išvengti tokio iškraipymo, turėtų būti nustatyta tokio lygio mokumo kapitalo reikalavimo apatinė riba, kai priežiūros institucijos leidžia draudimo ir perdraudimo įmonėms atsižvelgti į kredito skirtumo pokyčių poveikį svyravimų korekcijai jų vidaus modelyje, kad nauda mokumo kapitalo reikalavimui neviršytų pernelyg didelių obligacijų pajamingumo skirtumų sumažinimo;

([12]) 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 12, 2015 1 17, p. 1).

([13]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

(58) draudimo ir perdraudimo įmonės turėtų būti skatinamos didinti atsparumą krizinėms situacijoms. Jei draudimo ir perdraudimo įmonės savo vidaus modelyje atsižvelgia į kredito skirtumo pokyčių poveikį svyravimų korekcijai, kartu atsižvelgdamos ir į kredito skirtumo pokyčių poveikį makrolygio svyravimų korekcijai, tai galėtų smarkiai pakenkti bet kokioms paskatoms didinti atsparumą krizėms. Todėl draudimo ir perdraudimo įmonėms turėtų būti neleidžiama savo vidaus modelyje atsižvelgti į makrolygio svyravimų korekciją;

(59) atsižvelgdamos į rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę rinkti svarbią makroprudencinę informaciją apie draudimo ir perdraudimo įmonių investavimo strategiją, analizuoti ją kartu su kita aktualia informacija, kuri galėtų būti gaunama iš kitų rinkos šaltinių, ir įtraukti makroprudencinę perspektyvą į draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūrą. Tai galėtų apimti rizikos, susijusios su konkrečiais kredito ciklais, ekonomikos nuosmukiais ir kolektyvine arba „bandos principu“ grindžiama investuotojų elgsena, priežiūrą;

(60) būtina veiksmingai spręsti pablogėjusios draudimo ir perdraudimo įmonių finansinės būklės arba tų įmonių padarytų reglamentavimo reikalavimų pažeidimų klausimus ir užkirsti kelią problemų didėjimui. Todėl priežiūros institucijos turėtų turėti įgaliojimus taikyti prevencines priemones. Tačiau tokie įgaliojimai taikyti prevencines priemones turėtų derėti su galimybe imtis atitinkamo lygmens priemonių ir Direktyvoje 2009/138/EB jau numatytais priežiūros įgaliojimais panašiomis aplinkybėmis, įskaitant priežiūros įgaliojimus, numatytus tos direktyvos 36 straipsnyje nustatytame priežiūros procese. Dėl tokių prevencinių įgaliojimų neturėtų būti imamasi naujų iš anksto nustatytų intervencinių veiksmų dar prieš pažeidžiant mokumo kapitalo reikalavimą, nustatytą tos direktyvos I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnyje. Priežiūros institucijos turėtų vertinti kiekvieną situaciją atskirai ir nuspręsti, ar reikia imtis prevencinių priemonių, remdamosi aplinkybėmis, įmonės padėtimi ir savo priežiūros sprendimu;

(61) Direktyvoje 2009/138/EB numatytas abipusis sprendimų dėl draudimo įmonių reorganizavimo ar likvidavimo pripažinimas ir vykdymo užtikrinimas visose valstybėse narėse. Ta direktyva užtikrinama, kad visam įmonės turtui ir visiems įsipareigojimams, neatsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje jie yra, būtų taikomas vienas procesas buveinės valstybėje narėje, o kreditoriams priimančiosiose valstybėse narėse būtų taikomos tokios pačios sąlygos kaip ir kreditoriams buveinės valstybėje narėje. Siekiant veiksmingo pertvarkymo, Direktyvoje 2009/138/EB numatytos reorganizavimo ir likvidavimo nuostatos turėtų būti taikomos pertvarkymo priemonių naudojimui ir tuo atveju, kai tos priemonės taikomos draudimo ir perdraudimo įmonėms, ir tuo atveju, kai jos taikomos kitiems subjektams, kuriems taikomas pertvarkymo režimas. Todėl tos nuostatos turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos;

(62) Direktyvoje 2009/138/EB numatyta, kad mokumo kapitalo reikalavimo pažeidimo atvejais, kai EIOPA yra paskelbusi, kad susidarė išskirtinės nepalankios aplinkybės, mokumo atkūrimo laikotarpis gali būtų pratęstas. Tokia informacija gali būti paskelbiama gavus nacionalinių priežiūros institucijų prašymus; prieš pateikdamos prašymą, tos institucijos, kai tikslinga, turi pasikonsultuoti su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 ([14]) įsteigta Europos sisteminės rizikos valdyba (toliau – ESRV). Nacionalinių priežiūros institucijų decentralizuotos konsultacijos su ESRV yra mažiau veiksmingos nei centralizuotos EIOPA konsultacijos su ESRV. Siekiant užtikrinti veiksmingą procesą, prieš paskelbiant apie išskirtinių nepalankių aplinkybių susidarymą, kai dėl tokių aplinkybių pobūdžio tokios išankstinės konsultacijos yra leidžiamos, su ESRV turėtų konsultuotis EIOPA, o ne nacionalinės priežiūros institucijos;

(63) pagal Direktyvą 2009/138/EB reikalaujama, kad draudimo ir perdraudimo įmonės nedelsdamos informuotų atitinkamą priežiūros instituciją, jei pastebi, kad jos nesilaiko minimalaus kapitalo reikalavimo arba kyla rizika, kad per kitus tris mėnesius jo nesilaikys. Tačiau toje direktyvoje nenurodyta, kada galima pastebėti minimalaus kapitalo reikalavimo nesilaikymą arba nesilaikymo riziką per kitus tris mėnesius, todėl įmonės galėtų atidėti priežiūros institucijų informavimą iki atitinkamo ketvirčio pabaigos, kai apskaičiuojamas minimalaus kapitalo reikalavimas, apie kurį turi būti oficialiai pranešama priežiūros institucijai. Siekiant užtikrinti, kad priežiūros institucijos laiku gautų informaciją ir galėtų imtis reikiamų veiksmų, turėtų būti reikalaujama, kad draudimo ir perdraudimo įmonės nedelsdamos informuotų priežiūros institucijas apie minimalaus kapitalo reikalavimo nesilaikymą arba nesilaikymo riziką taip pat ir tais atvejais, kai tai pastebėta remiantis įverčiais arba skaičiavimais tarp dviejų oficialaus minimalaus kapitalo reikalavimo apskaičiavimo datų per atitinkamą ketvirtį;

([14]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).

(64) apdraustųjų interesų apsauga yra vienas iš bendrųjų prudencinės sistemos tikslų, kurio priežiūros institucijos turėtų siekti kiekviename priežiūros peržiūros proceso etape, įskaitant atvejus, kai draudimo ar perdraudimo įmonės pažeidžia ar gali pažeisti reikalavimus, dėl kurių galėtų būti panaikintas leidimas. To tikslo turėtų būti siekiama prieš panaikinant leidimą ir jį panaikinus, taip pat reikėtų atsižvelgti į visas teisines pasekmes apdraustiesiems asmenims, kurios galėtų atsirasti dėl tokio panaikinimo;

(65) priežiūros institucijos turėtų turėti priemonių, kuriomis būtų galima užkirsti kelią rizikos finansiniam stabilumui materializavimuisi draudimo rinkose, apriboti draudimo ir perdraudimo įmonių prociklišką elgesį ir sušvelninti neigiamą šalutinį poveikį finansų sistemai ir realiajai ekonomikai;

(66) pastarojo meto ekonomikos ir finansų krizės, ypač COVID-19 pandemijos sukelta krizė, parodė, kad patikimas draudimo ir perdraudimo įmonių likvidumo valdymas gali padėti išvengti rizikos finansų sistemos stabilumui. Dėl šios priežasties turėtų būti reikalaujama, kad draudimo ir perdraudimo įmonės stiprintų likvidumo valdymą ir planavimą, ypač susidarius nepalankioms aplinkybėms, turinčioms įtakos didelei draudimo ir perdraudimo rinkos daliai arba visai draudimo ir perdraudimo rinkai;

(67) kai draudimo ir perdraudimo įmonių padėtis yra ypač pažeidžiama, pavyzdžiui, jos turi likvidžių įsipareigojimų, nelikvidaus turto arba turi likvidumo trūkumų, kurie gali daryti įtaką bendram finansiniam stabilumui, ir jos tinkamai neištaiso padėties, nacionalinės priežiūros institucijos turėtų turėti galimybę imtis intervencinių veiksmų, kad būtų pagerinta tų įmonių likvidumo būklė;

(68) priežiūros institucijos turėtų turėti reikiamus įgaliojimus, kad galėtų išsaugoti konkrečių draudimo ar perdraudimo įmonių mokumo būklę išskirtinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, susidariusių dėl nepalankių ekonominių ar rinkos įvykių, turinčių įtakos didelei draudimo ir perdraudimo rinkos daliai arba visai draudimo ir perdraudimo rinkai, siekiant apsaugoti draudėjus ir išsaugoti finansinį stabilumą. Šie įgaliojimai turėtų apimti galimybę apriboti arba sustabdyti išmokas konkrečios draudimo ar perdraudimo įmonės akcininkams ir kitiems subordinuotiems kreditoriams, kol mokumo kapitalo reikalavimas faktiškai dar nėra pažeistas. Šie įgaliojimai turėtų būti taikomi atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį atskirai, turėtų būti laikomasi bendrų rizika grindžiamų kriterijų ir jie neturėtų trukdyti vidaus rinkos veikimui;

(69) kadangi dividendų ir kitų išmokų paskirstymo apribojimas arba sustabdymas paveiktų (net ir laikinai) akcininkų ir kitų subordinuotų kreditorių teises, priežiūros institucijos, imdamosi tokių priemonių, turėtų tinkamai atsižvelgti į proporcingumo ir būtinumo principus. Priežiūros institucijos taip pat turėtų užtikrinti, kad nė viena iš patvirtintų priemonių neturėtų neproporcingo neigiamo poveikio visai finansų sistemai ar jos dalims kitose valstybėse narėse ar visoje Sąjungoje. Visų pirma priežiūros institucijos turėtų apriboti kapitalo paskirstymą draudimo ir perdraudimo grupėje tik išskirtinėmis aplinkybėmis ir tik tada, kai tai yra tinkamai pagrįsta, siekiant išsaugoti draudimo ir perdraudimo rinkos bei visos finansų sistemos stabilumą;

(70) išskirtinėmis aplinkybėmis draudimo įmonėms gali kilti didelė likvidumo rizika. Todėl priežiūros institucijoms turėtų turėti įgaliojimus trumpam laikotarpiui ir tik kaip kraštutinę priemonę laikinai sustabdyti tokių įmonių, kurioms kyla tokia rizika, gyvybės draudimo liudijimų išpirkimo teises. Tokia išimtinė priemonė turėtų būti naudojama siekiant išsaugoti kolektyvinę draudėjų apsaugą, t. y. apsaugoti visus draudėjus, įskaitant tuos, kuriems tokia rizika galėtų daryti netiesioginį poveikį;

(71) pastaruoju metu tarpvalstybinę veiklą vykdančių draudimo ir perdraudimo įmonių žlugimas parodė, kad priežiūros institucijos turi būti geriau informuotos apie tų įmonių vykdomą veiklą. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad draudimo ir perdraudimo įmonės praneštų savo buveinės valstybės narės priežiūros institucijai apie visus esminius pokyčius, turinčius įtakos jų rizikos profiliui, susijusiam su vykdoma tarpvalstybine draudimo veikla, ir šia informacija turėtų būti dalijamasi su atitinkamų priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijomis;

(72) pagal Direktyvą 2009/138/EB EIOPA turi įgaliojimus kurti ir koordinuoti bendradarbiavimo platformas, kad būtų stiprinamas atitinkamų priežiūros institucijų bendradarbiavimas, kai draudimo ar perdraudimo įmonė vykdo arba ketina vykdyti veiklą, kuri grindžiama laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo teise. Tačiau, atsižvelgiant į šiose platformose sprendžiamų priežiūros klausimų sudėtingumą, kai kuriais atvejais priežiūros institucijoms nepavyksta pasiekti bendros nuomonės dėl to, kaip spręsti klausimus, susijusius su tarpvalstybiniu mastu veikiančia draudimo ar perdraudimo įmone. Jei į bendradarbiavimo platformas įtrauktos priežiūros institucijos negali susitarti dėl klausimų,

susijusių su tarpvalstybiniu mastu veikiančia draudimo ar perdraudimo įmone, EIOPA turėtų turėti įgaliojimus išspręsti nesutarimus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį;

(73) reikėtų stiprinti buveinės valstybės narės, išdavusios draudimo ar perdraudimo įmonei leidimą, priežiūros institucijos ir valstybių narių, kuriose ta įmonė vykdo veiklą steigdama filialus arba teikdama paslaugas, priežiūros institucijų bendradarbiavimą ir dalijimąsi informacija, kad būtų veiksmingiau užkirstas kelias galimoms problemoms, turinčioms įtakos vartotojų teisėms, ir sustiprinta draudėjų apsauga visoje Sąjungoje. Tas tvirtesnis bendradarbiavimas yra ypač svarbus tais atvejais, kai vykdoma reikšminga tarpvalstybinė veikla, ir juo turėtų būti padidintas skaidrumas ir užtikrinta, kad atitinkamos priežiūros institucijos reguliariai keistųsi privaloma informacija. Toks keitimasis informacija turėtų būti pakankamai informatyvus ir apimti visą aktualią informaciją, gautą iš buveinės valstybės narės priežiūros institucijos, visų pirma priežiūros proceso, susijusio su įmonės tarpvalstybine veikla ir finansine būkle, rezultatus. Siekiant užtikrinti sklandžią prieigą prie turimų priežiūros duomenų, priežiūros proceso ataskaitų ir kitos aktualios informacijos, susijusios su reikšmingą tarpvalstybinę veiklą vykdančiomis įmonėmis, ir veiksmingą keitimąsi šia informacija, taip pat atsižvelgiant į poreikį mažinti administracinę naštą, turėtų būti naudojamos skaitmeninės dalijimosi informacija priemonės. Todėl tokia informacija galėtų būti perduodama naudojantis esamomis EIOPA įdiegtomis skaitmeninio bendradarbiavimo priemonėmis;

(74) jei priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija turi rimtų abejonių dėl draudimo ar perdraudimo įmonės, kuri jos teritorijoje vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, mokumo būklės, ji turėtų turėti įgaliojimus prašyti, kad būtų atliktas bendras patikrinimas vietoje kartu su buveinės valstybės narės priežiūros institucija, kai nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija turėtų koordinuoti bendrą patikrinimą vietoje ir pakviesti visas atitinkamas nacionalines priežiūros institucijas ir EIOPA. Prieš atlikdamos patikrinimą vietoje, visos įtrauktos priežiūros institucijos turėtų susitarti dėl jo tikslų. Iki patikrinimo pabaigos jos taip pat turėtų susidaryti bendrą nuomonę dėl būtinų priežiūros priemonių, kurių turi būti imtasi. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija turėtų informuoti visas atitinkamas priežiūros institucijas apie tolesnius veiksmus, kurių imtasi po patikrinimo vietoje. Jei priežiūros institucijos nesutaria dėl poreikio atlikti bendrą patikrinimą vietoje, EIOPA turėtų turėti įgaliojimus išspręsti nesutarimus pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį;

(75) pagal Direktyvą 2009/138/EB nereikalaujama, kad draudimo ar perdraudimo įmonės laiku pateiktų informaciją apie savo vykdomą veiklą priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijoms. Tokią informaciją galima gauti tik pateikus prašymą buveinės valstybės narės priežiūros institucijai. Tačiau toks požiūris neužtikrina galimybės gauti informaciją per pagrįstą laikotarpį. Todėl priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijos turėtų turėti įgaliojimus tiesiogiai prašyti draudimo ar perdraudimo įmonių pateikti informaciją, jei buveinės valstybės narės priežiūros institucija laiku nepateikia informacijos. Tie įgaliojimai neturėtų trukdyti draudimo ir perdraudimo įmonėms savanoriškai perduoti informaciją priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijoms;

(76) kad patronuojančioji bendrovė būtų identifikuota kaip draudimo kontroliuojančioji bendrovė, jos pagrindinė veikla, visų pirma, privalo būti dalyvavimo teisių patronuojamosiose įmonėse įsigijimas ir turėjimas, kai tos patronuojamosios įmonės yra išimtinai arba daugiausia draudimo ar perdraudimo įmonės arba trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo įmonės. Šiuo metu priežiūros institucijos skirtingai aiškina formuluotės „išimtinai arba daugiausia“ reikšmę šiame kontekste. Todėl, atsižvelgiant į panašius finansų kontroliuojančiosios bendrovės apibrėžties, kaip nurodyta Reglamente (ES) Nr. 575/2013, dalinius pakeitimus bankų sektoriaus atžvilgiu, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės apibrėžtis turėtų būti iš dalies pakeista ir paaiškinta. Visų pirma, kad įmonė būtų klasifikuojama kaip draudimo kontroliuojančioji bendrovė, jos pagrindinė veikla turėtų būti susijusi su draudimo ar perdraudimo įmonių įsigijimu ir turėjimu, papildomų paslaugų teikimu susijusioms draudimo ar perdraudimo įmonėms arba kitos nereglamentuojamos finansinės veiklos vykdymu. Priežiūros institucijos turėtų turėti įgaliojimus padaryti išvadą, kad toks kriterijus tenkinamas, neatsižvelgiant į pačios įmonės nurodytą veiklos tikslą ar objektą;

(77) kai kuriais atvejais grupėje, kuriai taikoma grupės priežiūra pagal Direktyvos 2009/138/EB 213 straipsnio 2 dalies a, b arba c punktus, dalyvavimas trečiojoje valstybėje esančiose draudimo ir perdraudimo patronuojamosiose įmonėse yra vykdomas per tarpininkę nereguliuojamą kontroliuojančiąją bendrovę. Net jei ši tarpininkė nereguliuojama kontroliuojančioji bendrovė neturi jokios draudimo ar perdraudimo patronuojamosios įmonės, kurios pagrindinė buveinė būtų Sąjungoje, svarbu, kad jai būtų taikomos tokios pačios sąlygos kaip ir draudimo kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančiajai bendrovei ir kad ji būtų įtraukta į grupės mokumo skaičiavimus. Todėl reikėtų nustatyti trečiosios valstybės draudimo ir perdraudimo įmonių

kontroliuojančiųjų bendrovių apibrėžtį, kad grupės, apskaičiuodamos grupės mokumo kapitalo reikalavimą, galėtų atsižvelgti į susijusias trečiųjų valstybių įmones;

(78) kai kuriais atvejais kelios draudimo ir perdraudimo įmonės sudaro de facto grupę ir elgiasi kaip grupė, nors neatitinka grupės apibrėžties, nustatytos Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnyje. Todėl tos direktyvos III antraštinė dalis tokioms draudimo ir perdraudimo įmonėms netaikoma. Tokiais atvejais, ypač horizontaliųjų grupių, kurių skirtingos įmonės nėra susijusios kapitalo ryšiais, atveju, grupės priežiūros institucijos turėtų turėti įgaliojimus nustatyti, kad tokia grupė egzistuoja. Taip pat turėtų būti pateikti objektyvūs kriterijai, pagal kuriuos būtų galima tai nustatyti. Kadangi grupių ypatumai nepasikeis, tikimasi, kad grupėms, kurioms jau taikoma grupės priežiūra, ir toliau bus taikoma tokia priežiūra;

(79) draudimo ir perdraudimo grupės gali laisvai nuspręsti dėl konkrečių vidaus susitarimų, užduočių pasiskirstymo ir organizacinės struktūros grupėje, kaip joms atrodo tinkama, kad būtų užtikrintas Direktyvos 2009/138/EB laikymasis. Tačiau kai kuriais atvejais tokia tvarka ir organizacinės struktūros gali kelti pavojų veiksmingai grupės priežiūrai. Todėl grupių priežiūros institucijos turėtų turėti įgaliojimus išskirtinėmis aplinkybėmis ir pasikonsultavusios su EIOPA ir kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis reikalauti pakeisti tuos susitarimus ar organizacines struktūras. Grupių priežiūros institucijos turėtų tinkamai pagrįsti savo sprendimus ir paaiškinti, kodėl esami susitarimai ar struktūros trukdo veiksmingai grupės priežiūrai ir kelia jai pavojų;

(80) grupių priežiūros institucijos galėtų nuspręsti įmonei netaikyti grupės priežiūros, visų pirma, jei manoma, kad tokia įmonė yra nereikšminga grupės priežiūros tikslams. EIOPA yra pastebėjusi, kad nereikšmingumo kriterijus aiškinamas skirtingai, ir yra nustačiusi, kad kai kuriais atvejais dėl tokių išimčių visiškai atsisakoma grupės priežiūros arba priežiūra vykdoma tarpinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu. Todėl būtina paaiškinti, kad sprendimai įmonei netaikyti grupės priežiūros, dėl kurių būtų visiškai atsisakoma grupės priežiūros arba priežiūra būtų vykdoma tarpinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu, turėtų būti priimami tik labai išimtinėmis aplinkybėmis, o grupės priežiūros institucijos, prieš priimdamos tokius sprendimus, turėtų pasikonsultuoti su EIOPA. Taip pat turėtų būti nustatyti kriterijai, kad būtų aiškiau, kas turėtų būti laikoma nereikšmingumu grupės priežiūros tikslams;

(81) sprendimai neįtraukti įmonės į grupės priežiūros taikymo sritį gali būti grindžiami įvairiomis Direktyvoje 2009/138/EB nustatytomis nuostatomis. Todėl tos direktyvos 214 straipsnio 2 dalies daliniais pakeitimais, kuriais siekiama patikslinti nereikšmingumo sąvoką, neturėtų būti daromas poveikis galimam sprendimų netaikyti grupės priežiūros pagal tos dalies c punktą esamam pagrindui, jei valstybė narė tos direktyvos 214 straipsnį yra perkėlusi į nacionalinę teisę taip, kad pagrindinei patronuojančiajai įmonei būtų galima taikyti išimtį, jei ji pasižymi visais toliau nurodytais ypatumais: jai toliau taikoma priežiūros institucijos priežiūra pagal tos valstybės narės teisę, jai nėra suteiktas leidimas užsiimti draudimo ar perdraudimo veikla, ji neteikia papildomų paslaugų grupei priklausančioms draudimo ar perdraudimo patronuojamosioms įmonėms, jos įstatais įmonei aiškiai draudžiama vykdyti savo draudimo ar perdraudimo patronuojamųjų įmonių centralizuotą koordinavimą pagal valstybės narės teisę, griežtai apribojant įmonės veiklos aprėptį, ir valstybės narės teritorijoje yra įsteigtas tarpinis subjektas, kuris aktyviai valdo grupės draudimo ar perdraudimo patronuojamąsias įmones;

(82) trūksta aiškumo dėl įmonių rūšių, kurių atžvilgiu, apskaičiuojant grupės mokumą, gali būti taikomas 2 metodas, t. y. atimties ir sudėties metodas, apibrėžtas Direktyvoje 2009/138/EB, o tai kenkia vienodoms sąlygoms. Todėl turėtų būti aiškiai nurodyta, kurios įmonės gali būti įtrauktos į grupės mokumo apskaičiavimą taikant 2 metodą. 2 metodas turėtų būti taikomas tik draudimo ir perdraudimo įmonėms, trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmonėms, kitiems finansų sektoriams priklausančioms įmonėms, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, draudimo kontroliuojančiosioms bendrovėms ir kitoms patronuojančiosioms įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra įsigyti ir turėti dalyvavimo teises patronuojamosiose įmonėse, kurios yra išimtinai arba daugiausia draudimo ar perdraudimo įmonės arba trečiųjų valstybių draudimo ar perdraudimo įmonės;

(83) kai kuriose draudimo ar perdraudimo grupėse tarpinė patronuojančioji įmonė, kuri nėra draudimo ar perdraudimo įmonė arba trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, įsigyja ir valdo dalyvavimo teises patronuojamosiose įmonėse, jei tos patronuojamosios įmonės yra išimtinai arba daugiausia trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės. Pagal galiojančias taisykles, jei šios tarpinės patronuojančiosios įmonės neturi dalyvavimo teisių bent vienoje draudimo ar perdraudimo patronuojamojoje įmonėje, kurios pagrindinė buveinė yra

Sąjungoje, jos nelaikomos draudimo kontroliuojančiosiomis bendrovėmis grupės mokumo apskaičiavimo tikslais, nors jų rizikos pobūdis yra labai panašus. Todėl taisyklės turėtų būti iš dalies pakeistos taip, kad grupės mokumo apskaičiavimo tikslais tokios trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių kontroliuojančiosios bendrovės būtų traktuojamos taip pat, kaip draudimo kontroliuojančiosios bendrovės;

(84) Direktyvoje 2009/138/EB ir Deleguotajame reglamente (ES) 2015/35 numatyti keturi metodai, kaip į grupės mokumo skaičiavimą įtraukti kitiems finansų sektoriams priklausančias įmones, įskaitant Direktyvos 2002/87/EB I priede nustatytus 1 ir 2 metodus. Tai lemia nenuoseklius priežiūros metodus, nevienodas sąlygas ir sukuria nepagrįstą sudėtingumą. Todėl reikėtų supaprastinti taisykles, kad kitiems finansų sektoriams priklausančios įmonės visada prisidėtų prie grupės mokumo, taikant atitinkamas sektoriaus taisykles dėl nuosavų lėšų ir kapitalo reikalavimų apskaičiavimo. Tie nuosavų lėšų ir kapitalo reikalavimai turėtų būti tiesiog sumuojami su grupės draudimo ir perdraudimo dalies nuosavų lėšų ir kapitalo reikalavimais;

(85) pagal galiojančias taisykles dalyvaujančioms draudimo ir perdraudimo įmonėms suteikiamos ribotos galimybės naudoti supaprastintus skaičiavimus grupės mokumo nustatymo tikslais, kai taikomas 1 metodas, t. y. apskaitos konsolidavimu grindžiamas metodas. Taip sukuriama neproporcinga našta, visų pirma, kai grupės turi dalyvavimo teises susijusiose įmonėse, kurios yra labai mažos. Todėl, gavus išankstinį priežiūros institucijų patvirtinimą, dalyvaujančioms įmonėms, taikant supaprastintus metodus, turėtų būti leidžiama integruoti susijusias įmones, kurių dydis jų grupės mokumui yra nereikšmingas;

(86) nėra aišku, kaip suvaržymo sąvoka, į kurią reikėtų atsižvelgti priskiriant nuosavų lėšų elementus lygiams, yra taikoma draudimo kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, kurių tiesioginiai klientai nėra draudėjai ir naudos gavėjai. Todėl turėtų būti nustatyti minimalūs kriterijai, kurie sudarytų sąlygas nustatyti atvejus, kai draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios bendrovės išleistai nuosavų lėšų priemonei netaikomi jokie suvaržymai;

(87) įmonių, į kurias turėtų būti atsižvelgiama apskaičiuojant grupės mokumo kapitalo reikalavimo apatinę ribą, apimtis turėtų atitikti įmonių, prisidedančių prie tinkamų nuosavų lėšų, kuriomis galima padengti konsoliduotą grupės mokumo kapitalo reikalavimą, apimtį. Todėl, apskaičiuojant apatinę ribą, reikėtų atsižvelgti į trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmones, įtrauktas taikant 1 metodą;

(88) taikant minimalaus konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimo formulę galėtų susidaryti situacijos, kai šis minimalus reikalavimas bus artimas konsoliduotam grupės mokumo kapitalo reikalavimui arba net jam lygus. Tokiais atvejais, kai grupė nesilaiko minimalaus konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimo, tačiau grupės lygmeniu tebesilaiko savo mokumo kapitalo reikalavimo, apskaičiuoto remiantis konsoliduotais duomenimis, priežiūros institucijos turėtų naudotis tik tais įgaliojimais, kuriuos jos turi tais atvejais, kai grupės mokumo kapitalo reikalavimo nesilaikoma;

(89) grupės mokumo apskaičiavimo tikslais draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios bendrovės turėtų būti laikomos draudimo ar perdraudimo įmonėmis. Tai reiškia, kad tokioms įmonėms reikia apskaičiuoti sąlyginius kapitalo reikalavimus. Tačiau tokie skaičiavimai niekada neturėtų reikšti, kad draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios bendrovės privalo laikytis šių sąlyginio kapitalo reikalavimų individualiu lygmeniu;

(90) nėra teisinės nuostatos, kurioje būtų konkrečiai nurodyta, kaip apskaičiuoti grupės mokumą, kai taikomas 1 ir 2 metodų derinys. Tai lemia nenuoseklią praktiką ir neaiškumus, visų pirma, susijusius su draudimo ir perdraudimo įmonių, įtrauktų taikant 2 metodą, indėlio į grupės mokumo kapitalo reikalavimą apskaičiavimu. Todėl reikėtų paaiškinti, kaip turi būti apskaičiuojamas grupės mokumas, kai taikomas kelių metodų derinys. Tuo tikslu apskaičiuojant grupės mokumą reikėtų atsižvelgti į reikšmingą riziką, kylančią dėl tokių įmonių. Tačiau siekiant išvengti reikšmingo kapitalo reikalavimų padidėjimo ir išsaugoti vienodas sąlygas draudimo ar perdraudimo grupėms visuotiniu mastu, reikėtų paaiškinti, kad konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimo tikslais tokioms kapitalo dalims neturi būti taikomas nuosavo rizikos kapitalo reikalavimas. Dėl tos pačios priežasties valiutos rizikos kapitalo mokestis turėtų būti taikomas tik tai turimų vertybinių popierių vertei, kuri viršija tų susijusių įmonių mokumo kapitalo reikalavimus. Dalyvaujančioms draudimo ar perdraudimo įmonėms turėtų būti leidžiama atsižvelgti į tos valiutos rizikos ir kitos rizikos, kuria grindžiamas konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimas, diversifikavimą;

(91) šiuo metu grupės priežiūros institucijos, remdamosi mokumo kapitalo reikalavimais, techniniais atidėjiniais arba abiem šiais elementais, gali nustatyti ribas, kurias viršijus grupės vidaus sandorių ir rizikos koncentracija laikoma reikšminga. Tačiau riboms nustatyti galėtų būti tinkami ir kiti rizika pagrįsti kiekybiniai ar kokybiniai kriterijai, pavyzdžiui, tinkamos nuosavos lėšos. Todėl grupės priežiūros institucijoms turėtų būti suteikta daugiau lankstumo apibrėžiant reikšmingą grupės vidaus sandorį arba reikšmingą rizikos koncentraciją;

(92) draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios bendrovės gali būti draudimo ar perdraudimo grupių patronuojančiosios įmonės. Tokiu atveju grupės priežiūrą reikia vykdyti remiantis konsoliduota tokių kontroliuojančiųjų bendrovių padėtimi. Kadangi tokių kontroliuojančiųjų bendrovių kontroliuojamos draudimo ar perdraudimo įmonės ne visada gali užtikrinti grupės priežiūros reikalavimų laikymąsi, būtina užtikrinti, kad grupės priežiūros institucijos turėtų tinkamus priežiūros ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kad būtų užtikrinta, jog grupės laikytųsi Direktyvos 2009/138/EB. Todėl, panašiai kaip ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ([15]) daliniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/878 ([16]) dėl kredito ir finansų įstaigų, grupės priežiūros institucijos turėtų turėti minimalius įgaliojimus kontroliuojančiųjų bendrovių atžvilgiu, įskaitant bendruosius priežiūros įgaliojimus, kurie būtų taikytini draudimo ir perdraudimo įmonėms grupės priežiūros tikslais;

(93) draudėjų apsaugos tikslais taikant grupės priežiūrą pagal Direktyvos 2009/138/EB III antraštinę dalį visoms Sąjungoje veikiančioms draudimo grupėms, nepriklausomai nuo jų pagrindinės patronuojančiosios įmonės pagrindinės buveinės vietos, turėtų būti taikomos vienodos sąlygos. Kai draudimo ir perdraudimo įmonės priklauso grupei, kurios patronuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, kuri nelaikoma lygiaverte arba laikinai lygiaverte pagal tos direktyvos 260 straipsnį, vykdyti grupės priežiūrą yra sudėtingiau. Grupių priežiūros institucijos galėtų nuspręsti tokioms grupėms taikyti vadinamuosius kitus metodus pagal tos direktyvos 262 straipsnį. Tačiau tie metodai nėra aiškiai apibrėžti, o tikslai, kurių turėtų būti siekiama tais kitais metodais, nėra aiškūs. Jei tas klausimas nebus išspręstas, tai galėtų turėti nepageidaujamą poveikį grupių, kurių pagrindinė patronuojančioji įmonė yra Sąjungoje, ir grupių, kurių pagrindinė patronuojančioji įmonė yra nelygiavertėje trečiojoje valstybėje, veiklos vienodoms sąlygoms. Todėl kitų metodų tikslas turėtų būti tiksliau apibrėžtas, įskaitant minimalų priemonių, į kurias turėtų atsižvelgti grupės priežiūros institucijos, rinkinį. Visų pirma tais metodais turėtų būti užtikrinta vienodo lygio apsauga visiems draudimo ar perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, draudėjams, neatsižvelgiant į grupės, kuriai priklauso tokios draudimo ar perdraudimo įmonės, pagrindinės patronuojančiosios įmonės pagrindinės buveinės vietą;

(94) Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2019/981 ([17]) nustatytas preferencinės tvarkos taikymas ilgalaikėms investicijoms į nuosavą kapitalą. Nuosavo rizikos kapitalo submoduliui, pagrįstam įsipareigojimų trukme, kuriuo taip pat siekiama atspindėti mažesnę investavimo ilgesnės trukmės laikotarpiu riziką, tačiau kuris Sąjungoje naudojamas labai ribotai, taikomi griežtesni kriterijai nei ilgalaikėms investicijoms į nuosavą kapitalą. Todėl atrodo, kad dėl naujos prudencinės ilgalaikių investicijų į nuosavą kapitalą kategorijos nebereikia taikyti esamo nuosavo rizikos kapitalo submodulio, pagrįsto įsipareigojimų trukme. Kadangi nėra reikalo taikyti dviejų skirtingų lengvatų, kurių tikslas yra tas pats – skatinti ilgalaikes investicijas, nuosavo rizikos kapitalo submodulį, pagrįstą įsipareigojimų trukme, reikėtų išbraukti. Tačiau, siekiant išvengti situacijos, kai šis išbraukimas sukeltų neigiamą poveikį, reikėtų numatyti tęstinumo išlygą dėl draudikų, kurie šiuo metu taiko nuosavo rizikos kapitalo submodulį, pagrįstą įsipareigojimų trukme;

(95) norint įgyvendinti Europos žaliojo kurso aplinkos ir klimato tikslus, dideles privačiojo sektoriaus, įskaitant draudimo ir perdraudimo įmones, lėšų sumas reikia nukreipti į tvarias investicijas. Direktyvos 2009/138/EB nuostatos dėl kapitalo reikalavimų neturėtų trukdyti draudimo ir perdraudimo įmonėms tvariai investuoti, tačiau turėtų atspindėti visą investicijų į aplinkai žalingą veiklą riziką. Todėl yra poreikis įvertinti, ar esami įrodymai apie aplinkai ar visuomenei kenksmingų ir kitų investicijų rizikos skirtumus yra pakankami siekiant pateisinti diferencijuotą prudencinę tvarką. Siekdama užtikrinti tinkamą atitinkamų įrodymų vertinimą, EIOPA turėtų stebėti ir ne vėliau kaip 2025 m. kovo 1 d. pateikti ataskaitą apie įrodymus, susijusius su aplinkai ar visuomenei žalingų investicijų rizikos

([15]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

([16]) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/878, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2013/36/ES nuostatos dėl subjektų, kuriems reikalavimai netaikomi, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, atlygio, priežiūros priemonių ir įgaliojimų bei kapitalo apsaugos priemonių (OL L 150, 2019 6 7, p. 253).

([17]) 2019 m. kovo 8 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/981, kuriuo iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 161, 2019 6 18, p. 1).

pobūdžiu. Kai tikslinga, EIOPA ataskaitoje turėtų būti pateikta rekomendacijų dėl Direktyvos 2009/138/EB ir pagal tą direktyvą priimtų deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų pakeitimų. EIOPA taip pat turėtų turėti galimybę pasidomėti, ar būtų tikslinga atsižvelgti į tam tikrą riziką aplinkai, išskyrus su klimato kaita susijusią riziką, ir kaip tą galima būtų padaryti. Pavyzdžiui, jei būtų duomenų, EIOPA galėtų išnagrinėti poreikį išplėsti šioje direktyvoje numatytas scenarijų analizes su klimato kaita susijusios rizikos kontekste ir įtraukti kitą riziką aplinkai;

(96) klimato kaita turi įtakos gaivalinių nelaimių dažnumui ir sunkumui ir, tikėtina, dėl aplinkos būklės blogėjimo ir taršos šios nelaimės bus dar dažnesnės ir sunkesnės. Dėl to taip pat galėtų pasikeisti draudimo ir perdraudimo įmonių dėl gaivalinių nelaimių patiriama rizika, o Deleguotajame reglamente (ES) 2015/35 nustatyti gaivalinių nelaimių rizikos standartiniai parametrai gali tapti niekiniai. Siekdama užtikrinti, kad nebūtų nuolatinio neatitikimo tarp gaivalinių nelaimių rizikos standartinių parametrų ir faktinės draudimo ir perdraudimo įmonių patiriamos rizikos, EIOPA turėtų reguliariai peržiūrėti gaivalinių nelaimių rizikos modulio taikymo sritį ir jo standartinių parametrų kalibravimą. Tuo tikslu EIOPA turėtų atsižvelgti į naujausius turimus klimato mokslo įrodymus, o nustačiusi neatitikimų, ji turėtų atitinkamai pateikti Komisijai nuomonę;

(97) Direktyvos 2009/138/EB 308b straipsnio 12 dalyje nustatyti reikalavimai turėtų būti iš dalies pakeisti, kad būtų užtikrintas nuoseklumas su bankų sistema ir vienodų sąlygų sukūrimas, vertinant valstybių narių centrinės valdžios ar centrinių bankų pozicijas, išreikštas ir finansuojamas bet kurios valstybės narės nacionaline valiuta. Tuo tikslu tokioms pozicijoms turėtų būti įdiegta tęstinumo tvarka, kad atitinkamoms pozicijoms nebūtų taikomi kapitalo reikalavimai skirtumų ir rinkos koncentracijos rizikai padengti, jei šios pozicijos susidarė anksčiau nei 2023 m. sausio 1 d.;

(98) kai kuriais atvejais draudimo ar perdraudimo grupės labai pasikliauja pereinamojo laikotarpio priemonės dėl nerizikingų palūkanų normų ir pereinamojo laikotarpio priemonės dėl techninių atidėjinių taikymu. Dėl tokio pasikliovimo galėtų būti iškreipta faktinė grupės mokumo būklė. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad draudimo ar perdraudimo grupės atskleistų, kokį poveikį jų mokumo būklei turi prielaida, kad nuosavos lėšos, susidariusios dėl tų pereinamojo laikotarpio priemonių, negali būti naudojamos grupės mokumo kapitalo reikalavimui padengti. Priežiūros institucijos taip pat turėtų turėti įgaliojimus imtis atitinkamų priemonių, kad priemonių naudojimas tinkamai atspindėtų grupės finansinę padėtį. Tačiau tos priemonės neturėtų daryti įtakos susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių naudojimuisi tomis pereinamojo laikotarpio priemonėmis apskaičiuojant savo individualų mokumo kapitalo reikalavimą;

(99) Direktyvoje 2009/138/EB numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės dėl nerizikingų palūkanų normų ir dėl techninių atidėjinių, kurias turi patvirtinti priežiūros institucijos ir kurios taikomos anksčiau nei 2016 m. sudarytoms sutartims, dėl kurių atsiranda draudimo ir perdraudimo pareigų. Nors pereinamojo laikotarpio priemonės įmones turėtų paskatinti kaip įmanoma greičiau laikytis tos direktyvos, tikėtina, kad dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, kurios pirmą kartą patvirtinamos praėjus daug laiko po 2016 m., taikymo sulėtės pastangos laikytis tos direktyvos. Todėl toks leidimas taikyti tas pereinamojo laikotarpio priemones turėtų būti suteikiamas tik tais atvejais, kai draudimo ar perdraudimo įmonei pirmą kartą pradedamos taikyti Direktyvos 2009/138/EB taisyklės arba kai įmonė yra priėmusi draudimo ar perdraudimo sutarčių portfelį, o perduodančioji įmonė prieš perdavimą su tuo portfeliu susijusioms pareigoms taikė pereinamojo laikotarpio priemonę;

(100) siekiant atsižvelgti į rinkos pokyčius ir papildyti tam tikrus išsamius techninius šios direktyvos aspektus, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos (toliau – SESV) veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų nustatyti mažųjų ir nesudėtingų įmonių ir grupių identifikavimo kriterijai, kriptoturto keliamos rizikos rinkos rizikos submodulyje vertinimo kriterijai, pateikiami paaiškinimai dėl ilgalaikių investicijų, nustatyti riboto priežiūros ataskaitų teikimo kriterijai priklausomoms draudimo ir perdraudimo įmonėms, prudencinis deterministinis tiksliausio įverčio vertinimas, supaprastinto metodo taikymas grupės mokumo apskaičiavimo tikslais, informacija, kuri turi būti įtraukta į grupės reguliariąją priežiūros ataskaitą ir išimtinėmis aplinkybėmis pratęsti ataskaitų teikimo terminai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(101) siekiant užtikrinti suderintą šios direktyvos taikymą, EIOPA turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose būtų išsamiau patikslinti veiksniai, į kuriuos priežiūros institucijos turi atsižvelgti siekdamos nustatyti skirtingų įmonių, kurios galėtų priklausyti grupei, santykius. Komisija pagal SESV 290 straipsnį ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius turėtų priimti deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva būtų papildyta EIOPA parengtais techniniais reguliavimo standartais. Komisijai pagal SESV 291 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 15 straipsnį taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus dėl EIOPA parengtų techninių įgyvendinimo standartų dėl kai kurių konkrečių metodinių elementų, susijusių su prudenciniu deterministiniu gyvybės draudimo pareigų tiksliausio įverčio vertinimu;

(102) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. skatinti draudikus prisidėti prie ilgalaikio tvaraus ekonomikos finansavimo, didinti jautrumą rizikai, mažinti pernelyg didelį trumpalaikį draudikų mokumo būklės svyravimą, gerinti draudimo priežiūros kokybę, nuoseklumą ir koordinavimą visoje Sąjungoje, gerinti draudėjų ir naudos gavėjų apsaugą ir geriau spręsti galimo sisteminės rizikos didėjimo draudimo sektoriuje problemą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomų veiksmų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(103) 2020 m. vasario 1 d. Jungtinė Karalystė tapo trečiąja valstybe, ir nuo 2020 m. gruodžio 31 d. Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje Sąjungos teisė nebetaikoma. Atsižvelgiant į tai, kad Direktyvoje 2009/138/EB yra kelios nuostatos, susijusios su konkrečių valstybių narių ypatumais, kai tokios nuostatos konkrečiai susijusios su Jungtine Karalyste, jos tapo nebeaktualios, todėl turėtų būti išbrauktos;

(104) Komisijos priimtuose deleguotuosiuose aktuose ir įgyvendinimo aktuose naudojamas kalibravimas dažnai grindžiamas duomenimis, kuriems reikšmingą poveikį daro tai, kad įtraukiami Jungtinės Karalystės rinkos duomenys. Todėl bet koks kalibravimas, naudojamas apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą ir minimalaus kapitalo reikalavimą, turėtų būti peržiūrėtas siekiant nustatyti, ar jis nebuvo netinkamai grindžiamas Jungtinės Karalystės rinkos duomenimis, ir, kai taikytina, tokie duomenys iš atitinkamų duomenų rinkinių turėtų būti ištrinti, nebent nebūtų turima jokių kitų duomenų;

(105) turėtų būti užtikrinta, kad prudencinė tvarka, taikoma investicijoms į pakeitimą vertybiniais popieriais, įskaitant paprastą, skaidrų ir standartizuotą (toliau – PSS) pakeitimą vertybiniais popieriais, tinkamai atspindėtų faktinę riziką ir kad su tokiomis investicijomis susiję kapitalo reikalavimai būtų orientuoti į riziką. Tuo tikslu Komisija turėtų įvertinti esamo investicijų į pakeitimą vertybiniais popieriais kalibravimo, nustatyto pagal Direktyvą 2009/138/EB priimtuose deleguotuosiuose aktuose, tinkamumą, atsižvelgdama į turimus rinkos duomenis ir jų suderinamumą su kapitalo reikalavimais, taikomais investicijoms į kitus fiksuotųjų pajamų vertybinius popierius. Remdamasi tokiu vertinimu ir kai tai yra tinkama, Komisija turėtų apsvarstyti galimybę iš dalies pakeisti deleguotąjį aktą, kuriuo nustatomi kapitalo reikalavimai, taikytini investicijoms į pakeitimą vertybiniais popieriais. Tokie daliniai pakeitimai, kurie turėtų būti pagrįsti rizika ir įrodymais, galėtų apimti išsamesnio rizikos veiksnių rinkinio nustatymą, atsižvelgiant į pakeitimo vertybiniais popieriais segmentų eiliškumą, arba skirtingų ne PSS pakeitimo vertybiniais popieriais rūšių diferencijavimą pagal jų riziką;

(106) todėl Direktyva 2009/138/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2009/138/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2009/138/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 3 dalies a punkto iv papunktis pakeičiamas taip:

„iv) Airijoje šiuo metu taikomoms nuolatinio sveikatos draudimo rūšims, kurių negalima panaikinti;“;

2) 4 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai pakeičiami taip:

„a) įmonės metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos neviršija 15 000 000 EUR;

b) bendri įmonės techniniai atidėjiniai, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje, neviršija 50 000 000 EUR;

c) jei įmonė priklauso grupei, bendri grupės techniniai atidėjiniai, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, neviršija 50 000 000 EUR;“;

3) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) pagalba teikiama atsitikus su kelių transporto priemone susijusiai avarijai arba gedimui, kai avarija arba gedimas įvyksta draudimo apsaugą suteikusios įmonės valstybės narės arba kaimyninių valstybių teritorijoje;“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalies b punkto i ir ii papunkčiuose nurodytais atvejais sąlyga, kad avarija arba gedimas turi būti įvykę draudimo apsaugą suteikusios įmonės valstybės narės teritorijoje negalioja, jei naudos gavėjas yra draudimo apsaugą teikiančios įstaigos narys, ir panaši įstaiga atitinkamoje valstybėje be papildomos įmokos savitarpio susitarimo pagrindu suteikia avarinės tarnybos bei transporto priemonės nutempimo paslaugas tiesiog pateikus nario kortelę.“;

c) 3 dalis išbraukiama;

4) 8 straipsnio 3 dalis išbraukiama;

5) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 7 dalies b punktas išbraukiamas;

b) įterpiami šie punktai:

„10a) mažoji ir nesudėtinga įmonė – draudimo ir perdraudimo įmonė, įskaitant priklausomą draudimo įmonę ir priklausomą perdraudimo įmonę, atitinkanti 29a straipsnyje nustatytas sąlygas ir klasifikuojama kaip tokia pagal 29b straipsnį;

10b) mažoji ir nesudėtinga grupė – grupė, atitinkanti 213a straipsnyje nustatytas sąlygas ir grupės priežiūros institucijos klasifikuojama kaip tokia pagal to straipsnio 2 dalį;

10c) teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius – teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/43/EB (*) 2 straipsnio 2 punkte;

10d) audito įmonė – audito įmonė, kaip tai suprantama Direktyvos 2006/43/EB 2 straipsnio 3 punkte;

(*) 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87).“;

c) 15 ir 16 punktai pakeičiami taip:

„15) patronuojanti įmonė – patronuojančioji įmonė, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES (*) 22 straipsnio 1 ir 2 dalyse, arba įmonė, kurią priežiūros institucijos laiko patronuojančia įmone pagal šios direktyvos 212 straipsnio 2 dalį arba 214 straipsnio 5 ar 6 dalis;

16) patronuojamoji įmonė – patronuojamoji įmonė, kaip nurodyta Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 1 ir 2 dalyse, įskaitant jos patronuojamąsias įmones, arba įmonė, kurią priežiūros institucijos laiko patronuojamąja įmone pagal šios direktyvos 212 straipsnio 2 dalį arba 214 straipsnio 5 ar 6 dalis;

(*) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).“;

d) 18 punkte žodžiai „Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 1 ir 2 dalyse“;

e) 19 punktas pakeičiamas taip:

„19) grupės vidaus sandoris – sandoris, kai draudimo ar perdraudimo įmonė, trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji bendrovė vykdydama sutartinę arba nesutartinę su mokėjimu susijusią arba nesusijusią prievolę, tiesiogiai arba netiesiogiai kliaujasi kitomis tos pačios grupės įmonėmis ar bet kuriuo fiziniu arba juridiniu asmeniu, kurį su tos grupės įmonėmis sieja glaudus ryšys;“;

f) 22 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) a punkte žodžiai „Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte“ pakeičiami žodžiais „Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES (*) 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte“;

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).“;

ii) b punkto i papunktyje žodžiai „Direktyvoje 2004/39/EB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvoje 2014/65/ES“;

g) 25 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) a punkte žodžiai „Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 1, 5 ir 21 punktuose“ pakeičiami žodžiais „Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 (*) 4 straipsnio 1 dalies 1, 18 ir 26 punktuose“;

(*) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).“;

ii) c punkte žodžiai „Direktyvos 2004/39/EB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2014/65/ES“;

h) 27 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) pirmos pastraipos c punkto ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) grynoji apyvarta, kaip tai suprantama Direktyvos 2013/34/ES 2 straipsnio 5 punkte: 13 600 000 EUR;“;

ii) antroje pastraipoje žodžiai „Direktyvos 83/349/EEB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2013/34/ES“;

i) papildoma šiais punktais:

„41) reguliuojama įmonė – kontroliuojama įmonė, kaip tai suprantama Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 4 punkte, arba profesinių pensijų įstaiga, kaip tai suprantama Direktyvos (ES) 2016/2341 6 straipsnio 1 punkte;

42) kriptoturtas – kriptoturtas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/1114 (*) 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte;

43) proporcingumo priemonė – bet kuri priemonė iš priemonių, numatytų 35 straipsnio 5a dalyje, 41 straipsnyje, 45 straipsnio 1b dalyje, 45 straipsnio 5 dalyje, 45a straipsnio 5 dalyje, 51 straipsnio 6 dalyje, 51a straipsnio 1 dalyje, 77 straipsnio 8 dalyje ir 144a straipsnio 4 dalyje, arba bet kuri pagal šią direktyvą priimtuose deleguotuosiuose aktuose numatyta priemonė, aiškiai taikytina mažosioms ir nesudėtingoms įmonėms pagal 29c straipsnį;

44) tvarumo rizika – aplinkos, socialinis ar valdymo įvykis ar situacija, kuris (-i), jei įvyktų, galėtų padaryti realų ar galimą neigiamą poveikį investicijos vertei arba įsipareigojimo vertei;

45) tvarumo veiksniai – tvarumo veiksniai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/2088 (**) 2 straipsnio 24 punkte;

(*) 2023 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/1114 dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 1095/2010 ir direktyvos 2013/36/ES bei (ES) 2019/1937 (OL L 150, 2023 6 9, p. 40).

(**) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2088 dėl su tvarumu susijusios informacijos atskleidimo finansinių paslaugų sektoriuje (OL L 317, 2019 12 9, p. 1).“;

6) 18 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„i) nurodytų, ar prašymas išduoti leidimą kitoje valstybėje narėje vykdyti tiesioginio draudimo ar perdraudimo veiklą arba vykdyti kitos reguliuojamos įmonės ar draudimo produktų platintojo veiklą buvo atmestas arba panaikintas, ir pateiktų atmetimo ar panaikinimo priežastis.“;

7) 23 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„f) valstybes nares, trečiąsias valstybes ir, kai leidimai pradėti ir vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą išduodami trečiosiose valstybėse esančių geografinių teritorijų lygmeniu, atitinkamas tų trečiųjų valstybių geografines teritorijas, kuriose atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė ketina vykdyti veiklą.“;

8) 24 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje žodžiai „Direktyvos 2004/39/EB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2014/65/ES“;

9) 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Tokia nuostata taip pat taikoma tais atvejais, kai priežiūros institucijos neišnagrinėjo prašymo išduoti leidimą per šešis mėnesius arba, jei atliekamas bendras vertinimas pagal 26 straipsnio 4 dalį, per aštuonis mėnesius nuo jo gavimo dienos.“;

b) papildoma šia pastraipa:

„Apie kiekvieną atsisakymą išduoti leidimą, įskaitant prašymą teikiančios įmonės identifikavimo duomenis ir atsisakymo priežastis, pranešama Europos priežiūros institucijai (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai) (EDPPI), įsteigtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 (*). EDPPI tvarko nuolat atnaujinamą duomenų bazę su tokia informacija ir suteikia prieigą prie duomenų bazės priežiūros institucijoms.

(*) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).“;

10) 25a straipsnyje žodžiai „Europos priežiūros institucijai (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai) (EDPPI), įsteigtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ([1])“ pakeičiami žodžiu „EDPPI“;

11) 26 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Kai pagal 1 dalį turi būti konsultuojamasi su keliomis priežiūros institucijomis, bet kuri susijusi priežiūros institucija per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos gali prašyti leidimą gauti prašančios įmonės buveinės valstybės narės priežiūros institucijos bendrai įvertinti prašymą išduoti leidimą. Leidimą gauti prašančios įmonės buveinės valstybės narės priežiūros institucija, priimdama galutinį sprendimą, atsižvelgia į bendro vertinimo išvadas.“;

12) 29 straipsnio 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad šioje direktyvoje nustatyti reikalavimai būtų taikomi proporcingai atsižvelgiant į draudimo ar perdraudimo įmonės, visų pirma įmonių, klasifikuojamų kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, veiklai būdingos rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

4. Taikant Komisijos priimtus deleguotuosius aktus ir techninius reguliavimo bei įgyvendinimo standartus laikomasi proporcingumo principo, tokiu būdu užtikrinant proporcingą šios direktyvos taikymą, visų pirma mažosioms ir nesudėtingoms įmonėms.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius EDPPI pateikti techninių reguliavimo standartų projektai, pagal to reglamento 15 straipsnį pateikti techninių įgyvendinimo standartų projektai ir pagal to reglamento 16 straipsnį pateiktos gairės ir rekomendacijos užtikrina proporcingą šios direktyvos taikymą, visų pirma mažosioms ir nesudėtingoms įmonėms.

5. Komisija papildo šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus pagal 301a straipsnį, išsamiai patikslindama:

a) 29a straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, įskaitant a punkto iv papunktyje, b punkto v papunktyje ir c punkto vii papunktyje nurodytą sumos apskaičiavimo metodą;

b) metodiką, taikytiną klasifikuojant įmones kaip mažąsias ir nesudėtingas įmones, ir

c) sąlygas, taikomos priežiūros institucijoms tvirtinant arba panaikinant proporcingumo priemones, kurias turi taikyti įmonės, kurios nėra klasifikuojamos kaip 29d straipsnyje nurodytos mažosios ir nesudėtingos įmonės.“;

13) įterpiami šie straipsniai:

„*29a straipsnis*

Mažųjų ir nesudėtingų įmonių identifikavimo kriterijai

1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės būtų klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės pagal 29b straipsnyje nustatytą procesą, jeigu dvejus finansinius metus iš eilės prieš pat tokį klasifikavimą tos įmonės tenkina šiuos kriterijus:

a) įmonės, vykdančios gyvybės draudimo veiklą, ir įmonės, vykdančios tiek gyvybės, tiek ne gyvybės draudimo veiklą, kurių techniniai atidėjiniai, susiję su gyvybės draudimo veikla, sudaro 20 % arba daugiau visų techninių atidėjinių, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje, ir kurių metinės pajamos iš bendrų pasirašytų draudimo įmokų, susijusių su ne gyvybės draudimo veikla, sudaro mažiau nei 40 % visos metinės bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos, tenkina visus šiuos kriterijus:

i) 105 straipsnio 5 dalies antros pastraipos a punkte nurodytas palūkanų normos rizikos submodulis yra ne didesnis nei 5 % techninių atidėjinių, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje;

ii) metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos pagal sutartis, sudarytas ne buveinės valstybėje narėje, kurioje įmonė gavo savo leidimą pagal 14 straipsnį, o kitose valstybėse narėse, yra mažesnės už kurią nors iš šių ribų:

1) 20 000 000 EUR;

2) 10 % jos visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

iii) gyvybės draudimo veiklos techniniai atidėjiniai, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje, neviršija 1 000 000 000 EUR;

iv) toliau nurodytų elementų suma neviršija 20 % visų investicijų:

1) 105 straipsnio 5 dalyje nurodyto rinkos rizikos modulio;

2) 105 straipsnio 6 dalyje nurodyto sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulio dalies, atitinkančios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, išvestines finansines priemones, iš tarpininkų gautinas sumas ir kitą investicinį turtą, kurie nepatenka į skirtumo rizikos submodulį;

3) bet kurio kapitalo reikalavimo, taikytino investicijoms į nematerialųjį turtą, kuris nepatenka į rinkos rizikos ir sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulius;

v) priimta įmonės perdraudimo veikla neviršija 50 % jos visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

vi) laikomasi mokumo kapitalo reikalavimo;

b) įmonės, vykdančios ne gyvybės draudimo veiklą, ir įmonės, vykdančios tiek gyvybės, tiek ne gyvybės draudimo veiklą, kurių metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos, susijusios su ne gyvybės draudimo veikla, sudaro 40 % arba daugiau jų visos metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos ir kurių techniniai atidėjiniai, susiję su gyvybės draudimo veikla, sudaro mažiau nei 20 % jų visų techninių atidėjinių, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje, tenkina visus šiuos kriterijus:

i) paskutinių trejų metų vidutinis sudėtinis ne gyvybės draudimo veiklos rodiklis, atėmus perdraudimą, yra mažesnis nei 100 %;

ii) metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos pagal sutartis, sudarytas ne buveinės valstybėje narėje, kurioje įmonė gavo savo leidimą pagal 14 straipsnį, o kitose valstybėse narėse, yra mažesnės už kurią nors iš šių ribų:

1) 20 000 000 EUR;

2) 10 % jos visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

iii) ne gyvybės draudimo veiklos metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos neviršija 100 000 000 EUR;

iv) I priedo A dalies 5–7, 11, 12, 14 ir 15 klasių metinių bendrų pasirašytų draudimo įmokų suma neviršija 30 % visos metinių ne gyvybės draudimo veiklos pasirašytų draudimo įmokų sumos;

v) toliau nurodytų elementų suma neviršija 20 % visų investicijų:

1) 105 straipsnio 5 dalyje nurodyto rinkos rizikos modulio;

2) 105 straipsnio 6 dalyje nurodyto sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulio dalies, atitinkančios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, išvestines finansines priemones, iš tarpininkų gautinas sumas ir kitą investicinį turtą, kurie nepatenka į skirtumo rizikos submodulį;

3) bet kurio kapitalo reikalavimo, taikytino investicijoms į nematerialųjį turtą, kuris nepatenka į rinkos rizikos ir sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulius;

vi) priimta įmonės perdraudimo veikla neviršija 50 % jos visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

vii) laikomasi mokumo kapitalo reikalavimo;

c) įmonės, vykdančios tiek gyvybės, tiek ne gyvybės draudimo veiklą, kurių techniniai atidėjiniai, susiję su gyvybės draudimo veikla, sudaro 20 % arba daugiau jų visų techninių atidėjinių, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje, ir kurių metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos, susijusios su ne gyvybės draudimo veikla, sudaro 40 % arba daugiau jų visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos, tenkina visus šiuos kriterijus:

i) 105 straipsnio 5 dalies antros pastraipos a punkte nurodytas palūkanų normos rizikos submodulis yra ne didesnis nei 5 % techninių atidėjinių, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje;

ii) paskutinių trejų metų vidutinis sudėtinis ne gyvybės draudimo veiklos rodiklis, atėmus perdraudimą, yra mažesnis nei 100 %;

iii) gyvybės draudimo veiklos techniniai atidėjiniai, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje, neviršija 1 000 000 000 EUR;

iv) ne gyvybės draudimo veiklos metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos neviršija 100 000 000 EUR;

v) metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos pagal sutartis, sudarytas ne buveinės valstybėje narėje, kurioje įmonė gavo savo leidimą pagal 14 straipsnį, o kitose valstybėse narėse, yra mažesnės už kurį nors iš šių dydžių:

1) 20 000 000 EUR;

2) 10 % jos visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

vi) I priedo A dalies 5–7, 11, 12, 14 ir 15 klasių metinių bendrų pasirašytų draudimo įmokų suma neviršija 30 % visos metinių ne gyvybės draudimo veiklos pasirašytų draudimo įmokų sumos;

vii) toliau nurodytų elementų suma neviršija 20 % visų investicijų:

1) 105 straipsnio 5 dalyje nurodyto rinkos rizikos modulio;

2) 105 straipsnio 6 dalyje nurodyto sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulio dalies, atitinkančios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, išvestines finansines priemones, iš tarpininkų gautinas sumas ir kitą investicinį turtą, kurie nepatenka į skirtumo rizikos submodulį;

3) bet kurio kapitalo reikalavimo, taikytino investicijoms į nematerialųjį turtą, kuris nepatenka į rinkos rizikos ir sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulius;

viii) priimta įmonės perdraudimo veikla neviršija 50 % jos visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

ix) laikomasi mokumo kapitalo reikalavimo.

Pirmos pastraipos a punkto ii ir v papunkčiuose, b punkto ii ir vi papunkčiuose bei c punkto v ir viii papunkčiuose nustatyti kriterijai netaikomi priklausomoms draudimo įmonėms arba priklausomoms perdraudimo įmonėms.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, priklausomos draudimo įmonės ir priklausomos perdraudimo įmonės taip pat klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, jei jos neatitinka pirmoje pastraipoje nustatytų kriterijų, tačiau atitinka abu šiuos kriterijus:

a) jų apdraustieji asmenys ir naudos gavėjai yra bet kurie iš šių:

i) grupės, kuriai priklauso priklausoma draudimo įmonė arba priklausoma perdraudimo įmonė, juridiniai asmenys;

ii) fiziniai asmenys, kuriems gali būti taikoma tos grupės draudimo liudijimų teikiama apsauga, su sąlyga, kad veiklai, kuria teikiama tų fizinių asmenų apsauga, skiriama mažiau nei 5 % techninių atidėjinių;

b) draudimo įsipareigojimai ir draudimo sutartys, kuriais grindžiami priklausomos draudimo įmonės arba priklausomos perdraudimo įmonės perdraudimo įsipareigojimai, neapima jokio privalomojo civilinės atsakomybės draudimo.

2. Tai, ar įmonės, gavusios leidimą pagal 14 straipsnį per paskutinius dvejus metus, atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus vertinama atsižvelgiant į paskutinius finansinius metus iki klasifikavimo arba, jei leidimas gautas per paskutinius 12 mėnesių, į 23 straipsnyje nurodytą veiklos planą.

3. Toliau nurodytos įmonės niekada neklasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės:

a) įmonės, taikančios patvirtintą dalinį arba visapusišką vidaus modelį mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti pagal visapusiškiems ir daliniams vidaus modeliams taikomus reikalavimus, nustatytus VI skyriaus 4 skirsnio 3 poskirsnyje;

b) įmonės, kurios yra finansinio konglomerato, kaip tai suprantama Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 14 punkte, arba grupės, kaip tai suprantama šios direktyvos 212 straipsnyje, patronuojančios įmonės, kurioms pagal šios direktyvos 213 straipsnio 2 dalies a arba b punktą taikoma grupės priežiūra, nebent grupė yra klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga grupė;

c) įmonės, kurios yra vienos iš 228 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytų įmonių patronuojančios įmonės;

d) įmonės, kurios valdo kolektyvinius pensijų fondus, kaip tai suprantama 2 straipsnio 3 dalies b punkto iii ir iv papunkčiuose, kai kolektyvinių pensijų fondų turto vertė viršija 1 000 000 000 EUR.

29b straipsnis

Kriterijus atitinkančių įmonių klasifikavimo procesas

1. Valstybės narės užtikrina, kad 29a straipsnyje nustatytus kriterijus atitinkančios įmonės galėtų apie tokį atitikimą pranešti priežiūros institucijai, kad jas būtų galima klasifikuoti kaip mažąsias ir nesudėtingas įmones.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą įmonė pateikia valstybės narės priežiūros institucijai, suteikusiai 14 straipsnyje nurodytą išankstinį leidimą. Tame pranešime pateikiama visa ši informacija:

a) įrodymai, kad atitinkami visi 29a straipsnyje nustatyti tai įmonei taikytini kriterijai;

b) pareiškimas, kad įmonė per kitus trejus metus neplanuoja jokių strateginių pokyčių, dėl kurių galėtų būti nesilaikoma kurio nors iš 29a straipsnyje nustatytų kriterijų;

c) nustatytos proporcingumo priemonės, kurias įmonė tikisi įgyvendinti, visų pirma jeigu ketinama naudotis tiksliausio įverčio supaprastinimu, ir tai, ar įmonė planuoja taikyti 77 straipsnio 8 dalyje nustatytą supaprastintą metodą techniniams atidėjiniams apskaičiuoti.

3. Priežiūros institucija per du mėnesius nuo 1 dalyje nurodyto išsamaus pranešimo gavimo dienos gali pareikšti prieštaravimą tam, kad įmonė būtų klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė, remdamasi tik kuria nors iš šių priežasčių:

a) 29a straipsnyje numatytų kriterijų nesilaikymu;

b) mokumo kapitalo reikalavimo nesilaikymu, kuris įvertinamas netaikant jokios iš 77a straipsnio 2 dalyje, 308c straipsnyje, 308d straipsnyje ar, kai aktualu, 111 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytų pereinamojo laikotarpio priemonių;

c) tuo, kad įmonė užima daugiau kaip 5 % įmonės buveinės valstybės narės gyvybės draudimo arba, kai taikytina, ne gyvybės draudimo rinkos pagal 35a straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

4. Bet kuriame priežiūros institucijos sprendime prieštarauti tam, kad įmonė būtų klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė, nurodomos tokio sprendimo priežastys ir apie sprendimą atitinkamai įmonei pranešama raštu.

Nesant tokio sprendimo, pasibaigus 3 dalyje nurodytam dviejų mėnesių laikotarpiui, įmonė klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė.

Jeigu iki 3 dalyje nurodyto dviejų mėnesių laikotarpio pabaigos priežiūros institucija priima sprendimą, kuriuo patvirtinama atitiktis kriterijams, įmonė klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė nuo tokio sprendimo priėmimo dienos.

5. Jei prašymus priežiūros institucijos gauna per pirmuosius šešis mėnesius nuo 2027 m. sausio 30 d., 3 dalyje nurodytas laikotarpis pailginamas iki keturių mėnesių.

6. Įmonė klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė tol, kol toks klasifikavimas nenutraukiamas pagal šią dalį.

Jeigu mažoji ir nesudėtinga įmonė nebeatitinka kurio nors iš 29a straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų, ji nedelsdama apie tai informuoja priežiūros instituciją. Jeigu kriterijų nuolat nesilaikoma dvejus metus iš eilės, įmonė apie tai informuoja priežiūros instituciją ir nuo po tų dvejų metų einančių finansinių metų ji nustoja būti klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė.

Kai įmonė, kuri klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė, tenkina bet kurį iš 29a straipsnio 3 dalyje išdėstytų neklasifikavimo kriterijų, ta įmonė nedelsdama apie tai informuoja priežiūros instituciją ir nuo kitų finansinių metų ji nustoja būti klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė.

29c straipsnis

Įmonių, kurios klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, naudojimasis proporcingumo priemonėmis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, kurios klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, galėtų naudotis visomis proporcingumo priemonėmis.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, jeigu priežiūros institucijai kyla rimtų abejonių dėl mažosios ir nesudėtingos įmonės rizikos pobūdžio, priežiūros institucija gali reikalauti, kad atitinkama įmonė nesinaudotų viena ar keliomis proporcingumo priemonėmis, jeigu reikalavimas tinkamai raštu pagrindžiamas atsižvelgiant į konkrečias su įmonės rizikos pobūdžiu susijusias abejones. Laikoma, kad esama rimtų abejonių, kai:

a) nebesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo arba esama rizikos, kad per ateinančius tris mėnesius jo bus nesilaikoma, kai taikytina, tai įvertinama netaikant jokios iš 77a straipsnio 2 dalyje, 308c straipsnyje, 308d straipsnyje arba, kai aktualu, 111 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytų pereinamojo laikotarpio priemonių;

b) įmonės valdymo sistema nėra veiksminga, kaip tai suprantama 41 straipsnyje, arba

c) dėl esminių įmonės rizikos pobūdžio pokyčių galėtų būti reikšmingai nesilaikoma kurio nors 29a straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų.

29d straipsnis

Įmonių, kurios nėra klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, naudojimasis proporcingumo priemonėmis

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios nėra klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės galėtų naudotis tik tomis 35 straipsnio 5a dalyje, 41 straipsnyje, 45 straipsnio 1b dalyje, 45 straipsnio 5 dalyje, 77 straipsnio 8 dalyje ir 144a straipsnio 4 dalyje numatytomis proporcingumo priemonėmis ir pagal šią direktyvą priimtuose deleguotuosiuose aktuose numatytomis proporcingumo priemonėmis, kurios yra aiškiai taikytinos mažosioms ir nesudėtingoms įmonėms pagal 29c straipsnį ir nustatytos šio straipsnio tikslais gavus priežiūros institucijos išankstinį patvirtinimą.

Draudimo ar perdraudimo įmonės raštu pateikia priežiūros institucijai patvirtinimo prašymą. Tame prašyme pateikiama ši informacija:

a) proporcingumo priemonių, kurias ketinama naudoti, sąrašas ir priežastys, kodėl jų naudojimas yra pateisinamas, remiantis įmonės veiklai būdingos rizikos pobūdžiu, mastu ir sudėtingumu;

b) visa kita reikšminga informacija apie įmonės rizikos pobūdį;

c) pareiškimas, kad įmonė per kitus trejus metus neplanuoja jokių strateginių pokyčių, kurie turėtų poveikį įmonės rizikos pobūdžiui.

2. Priežiūros institucija per du mėnesius nuo 1 dalies antroje pastraipoje nurodyto prašymo gavimo dienos įvertina prašymą ir informuoja įmonę apie tai, kad prašymas patvirtinamas arba atmetamas, taip pat apie proporcingumo priemones, kurių naudojimas yra patvirtintas. Jeigu priežiūros institucija patvirtina proporcingumo priemonių naudojimą nustatydama tam tikras sąlygas, tų sąlygų priežastys nurodomos patvirtinimo sprendime. Priežiūros institucija apie sprendimą prieštarauti vienos ar daugiau prašyme nurodytų proporcingumo priemonių naudojimui praneša raštu, nurodydamas tokio sprendimo priežastis. Tokios priežastys turi būti susijusios su įmonės rizikos pobūdžiu.

3. Priežiūros institucija gali prašyti pateikti daugiau informacijos, kuri yra būtina 2 dalyje nurodytam vertinimui atlikti. Toje dalyje nurodytas laikotarpis sustabdomas nuo pirmo priežiūros institucijų prašymo pateikti informaciją gavimo dienos iki atitinkamos įmonės atsakymo į prašymą gavimo dienos. Dėl visų kitų priežiūros institucijos prašymų vertinimo laikotarpis nestabdomas.

4. Jei prašymus priežiūros institucijos gauna prieš 2027 m. liepos 31 d., 2 dalyje nurodytas laikotarpis yra keturi mėnesiai.

5. Proporcingumo priemonių naudojimo patvirtinimas gali būti bet kuriuo metu pakeistas arba panaikintas, jeigu pasikeičia draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos pobūdis. Visuose priežiūros institucijos sprendimuose pakeisti ar panaikinti tokį patvirtinimą turi būti nurodytos to priežastys ir apie juos atitinkamai įmonei pranešama raštu.

29e straipsnis

Proporcingumo priemonių naudojimo stebėsena

1. Per vienus metus, kai jos pradedamos klasifikuoti kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, draudimo ir perdraudimo įmonės savo priežiūros institucijoms pateikia informaciją apie naudojamas proporcingumo priemones kartu su informacija, kurią reikia pateikti 35 straipsnyje nurodytais priežiūros tikslais. Jei tokios įmonės ketina pakeisti naudojamų proporcingumo priemonių sąrašą, jos nedelsdamos apie tai praneša savo priežiūros institucijoms.

2. Jeigu draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios naudoja proporcingumo priemones pagal 29d straipsnį, nusprendžia kurios nors iš tų priemonių nebenaudoti, jos apie tai informuoja savo priežiūros institucijas.

3. Draudimo ir perdraudimo įmonės, taikančios proporcingumo priemones, kurios atitinka egzistuojančias priemones pagal šią direktyvą, ne vėliau kaip 2025 m. sausio 28 d., ne ilgiau kaip ketverius finansinius metus gali ir toliau taikyti tokias priemones netaikydamos 29b, 29c ir 29d straipsniuose nustatytų reikalavimų.“;

14) 30 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Finansinei priežiūrai pagal 1 dalį priskiriamas visos draudimo ir perdraudimo įmonės veiklos, jos valdymo sistemos, jos mokumo būklės, suformuotų techninių atidėjinių, jos turto ir tinkamų nuosavų lėšų patikrinimas pagal buveinės valstybės narės, vadovaujantis Sąjungos lygmeniu priimtomis nuostatomis, nustatytas taisykles ar taikomą tvarką.“;

15) 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmasis sakinys pakeičiamas taip:

„Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės pateiktų priežiūros institucijoms informaciją, būtiną priežiūrai vykdyti, atsižvelgdamos į 27 ir 28 straipsniuose nustatytus priežiūros tikslus ir 29 straipsnyje nustatytus bendruosius priežiūros principus, visų pirma proporcingumo principą.“;

b) įterpiama ši dalis:

„5a. Atsižvelgdamos į 1, 2 ir 3 dalyse reikalaujamą informaciją ir į 4 dalyje nustatytus principus, valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės teiktų priežiūros institucijoms reguliariąją priežiūros ataskaitą, apimančią informaciją apie įmonės veiklą ir rezultatus, valdymo sistemą, rizikos pobūdį, vertinimą mokumo tikslais ir kapitalo valdymą per ataskaitinį laikotarpį.

Reguliariąją priežiūros ataskaitą įmonės teikia tokiu dažnumu:

a) mažųjų ir nesudėtingų įmonių atveju – kas trejus metus arba, jei tai leidžia priežiūros institucija, ne rečiau kaip kas penkerius metus;

b) draudimo ir perdraudimo įmonių, išskyrus mažąsias ir nesudėtingas įmones, atveju – kas trejus metus.

Antros pastraipos b punkto tikslais, jei manoma, kad tai būtina, priežiūros institucija gali reikalauti, kad prižiūrimos įmonės teiktų ataskaitas dažniau.“;

c) 6, 7 ir 8 dalys išbraukiamos;

d) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Komisija gali papildyti šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus pagal 301a straipsnį, išsamiai nustatydama:

a) šio straipsnio 1–4 dalyse nurodytą informaciją;

b) riboto priežiūros ataskaitų teikimo kriterijus priklausomoms draudimo įmonėms ir priklausomoms perdraudimo įmonėms, atsižvelgiant į tų konkrečių rūšių įmonių rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, kad tinkamu mastu būtų užtikrinta priežiūros ataskaitų teikimo konvergencija.“;

e) 10 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, EDPPI parengia techninių įgyvendinimo standartų, taikomų reguliariosioms priežiūros ataskaitoms ir susijusių su šablonais, naudojamais teikiant priežiūros institucijoms 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją, projektus, įskaitant rizika pagrįstas ribas, nuo kurių pradedami taikyti ataskaitų teikimo reikalavimai, kai taikytina, arba bet kokią išimtį dėl konkrečios informacijos tam tikrų rūšių įmonėms, kaip antai priklausomoms draudimo įmonėms ir priklausomoms perdraudimo įmonėms, atsižvelgiant į konkrečių rūšių įmonių rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. EDPPI rengia informacinių technologijų (IT) sprendimus, įskaitant ataskaitų teikimo šablonus ir instrukcijas dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų ataskaitų teikimo.“;

f) 11 dalis išbraukiama;

g) papildoma šia dalimi:

„12. Ne vėliau kaip 2027 m. sausio 29 d. EDPPI pateikia Komisijai ataskaitą dėl galimų priemonių, įskaitant teisės aktų pakeitimus, skirtų integruotų duomenų rinkimui užtikrinti siekiant:

a) sumažinti dubliavimosi ir neatitikimų tarp draudimo sektoriaus ir kitų finansų pramonės sektorių ataskaitų teikimo sistemų sričių skaičių;

b) pagerinti duomenų standartizavimą ir veiksmingą dalijimąsi duomenimis, kuriuos bet kuri atitinkama Sąjungos ar nacionalinė kompetentinga institucija jau pateikė pagal kurią nors Sąjungos ataskaitų teikimo sistemą, ir tų duomenų naudojimą ir

c) sumažinti reikalavimų laikymosi išlaidas.

EDPPI pirmenybę teikia ataskaitų, susijusių su kolektyvinio investavimo subjektais ir išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, informacijai, tačiau ja neapsiriboja.

Rengdama pirmoje pastraipoje nurodytą ataskaitą, EDPPI glaudžiai bendradarbiauja su kitomis Europos priežiūros institucijomis ir Europos Centriniu Banku (ECB) ir, kai aktualu, įtraukia nacionalines kompetentingas institucijas.“;

16) įterpiamas šis straipsnis:

„35a straipsnis

Priežiūros institucijų suteikiamos kiekybinių reguliariųjų priežiūros ataskaitų teikimo išimtys ir apribojimai

1. Nedarant poveikio 129 straipsnio 4 dalies taikymui, jei 35 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nurodyti iš anksto nustatyti laikotarpiai yra trumpesni nei vieni metai, atitinkamos priežiūros institucijos gali apriboti reikalavimus dėl reguliariųjų priežiūros ataskaitų teikimo tais atvejais, jei:

a) tos informacijos pateikimas būtų per didelė našta, palyginti su įmonės veiklai būdingos rizikos pobūdžiu, mastu ir sudėtingumu;

b) informacija pateikiama bent kartą per metus.

Tas reguliariųjų priežiūros ataskaitų teikimo reikalavimų apribojimas taikomas tik įmonėms, kurių kartu kontroliuojama konkrečios valstybės narės atitinkamai gyvybės ir ne gyvybės draudimo ir perdraudimo rinkos dalis neviršija 20 %, kai gyvybės draudimo rinkos dalis nustatoma remiantis bendra techninių atidėjinių suma, o ne gyvybės draudimo rinkos dalis nustatoma remiantis bendra pasirašytų draudimo įmokų suma.

Nustatydamos, ar įmonės atitinka tų apribojimų taikymo reikalavimus, priežiūros institucijos pirmenybę teikia mažosioms ir nesudėtingoms įmonėms.

2. Atitinkamos priežiūros institucijos gali apriboti reikalavimus dėl reguliariųjų priežiūros ataskaitų teikimo arba atleisti draudimo ir perdraudimo įmones nuo papunkčiui teikiamų ataskaitų pareigos, jei:

a) tos informacijos pateikimas būtų per didelė našta, palyginti su įmonės veiklai būdingos rizikos pobūdžiu, mastu ir sudėtingumu;

b) tos informacijos pateikimas nebūtinas veiksmingai atitinkamos įmonės veiklos priežiūrai;

c) atitinkama išimtimi nekenkiama atitinkamų finansų sistemų stabilumui Sąjungoje ir

d) paprašius įmonė gali pateikti atitinkamą informaciją.

Nuo pareigos teikti ataskaitas papunkčiui atleidžiamos tik įmonės, kurių kartu kontroliuojama konkrečios valstybės narės atitinkamai gyvybės ir ne gyvybės draudimo ir perdraudimo rinkos dalis neviršija 20 %, kai gyvybės draudimo rinkos dalis nustatoma remiantis bendra techninių atidėjinių suma, o ne gyvybės draudimo rinkos dalis nustatoma remiantis bendra pasirašytų draudimo įmokų suma.

Nustatydamos, ar įmonės atitinka tų apribojimų ar išimčių taikymo reikalavimus, priežiūros institucijos pirmenybę teikia mažosioms ir nesudėtingoms įmonėms.

3. Priklausomos draudimo įmonės ir priklausomos perdraudimo įmonės atleidžiamos nuo pareigos teikti reguliariąsias priežiūros ataskaitas papunkčiui, kai 35 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nurodyti iš anksto nustatyti laikotarpiai yra trumpesni nei vieni metai, jeigu jos atitinka abi šias sąlygas:

a) apdraustieji asmenys ir naudos gavėjai yra bet kurie iš šių:

   i) grupės, kurios dalis yra priklausoma draudimo įmonė arba priklausoma perdraudimo įmonė, juridiniai asmenys;

   ii) fiziniai asmenys, kuriems gali būti taikoma grupės draudimo liudijimų teikiama apsauga, jeigu veiklos, kuria teikiama tų fizinių asmenų apsauga, apimtis lieka mažesnė nei 5 % techninių atidėjinių;

b) draudimo įsipareigojimai ir draudimo sutartys, kuriais grindžiami priklausomos draudimo įmonės arba priklausomos perdraudimo įmonės perdraudimo įsipareigojimai, neapima jokio privalomojo civilinės atsakomybės draudimo.

4. Taikydamos šio straipsnio 1 ir 2 dalis ir vykdydamos priežiūros tikslais atliekamos peržiūros procedūrą įmonių, kurios klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, atžvilgiu priežiūros institucijos įvertina, ar atitinkamos informacijos pateikimas būtų per didelė našta, palyginti su įmonės veiklai būdingos rizikos pobūdžiu, mastu ir sudėtingumu, atsižvelgdamos bent į:

a) rinkos riziką, kurią kelia įmonės investicijos;

b) rizikos koncentracijos lygį;

c) galimą įmonės turto valdymo poveikį finansiniam stabilumui;

d) 35 straipsnio 5 dalyje nurodytas įmonės sistemas ir struktūras, naudojamas informacijai priežiūros tikslais teikti, ir rašytinę politiką.

5. Taikydamos 1 ir 2 dalis ir vykdydamos priežiūros tikslais atliekamos peržiūros procedūrą įmonių, kurios nėra klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, atžvilgiu priežiūros institucijos įvertina, ar atitinkamos informacijos pateikimas būtų per didelė našta, palyginti su įmonės veiklai būdingos rizikos pobūdžiu, mastu ir sudėtingumu, atsižvelgdamos bent į 4 dalies a–d punktus ir į:

a) įmonės draudimo įmokų, techninių atidėjinių ir turto apimtį;

b) įmonės įsipareigojimų, susijusių su reikalavimais ir išmokomis, svyravimus;

c) bendrą skaičių gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos grupių, kurioms suteikiamas leidimas;

d) įmonės valdymo sistemos tinkamumą;

e) mokumo kapitalo reikalavimą ir minimalaus kapitalo reikalavimą atitinkantį nuosavų lėšų lygį;

f) tai, ar įmonė yra priklausoma draudimo įmonė ar priklausoma perdraudimo įmonė, draudžianti tik nuo rizikos, kuri siejama su pramonės arba prekybos grupe, kuriai priklauso įmonė.

6. Siekiant užtikrinti darnų ir nuoseklų šio straipsnio 1–5 dalių taikymą, EDPPI pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį parengia gaires, kuriose išsamiau nustatoma:

a) šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 2 dalies antroje pastraipoje nurodyti rinkos dalių nustatymo metodai;

b) tvarka, kurią turi taikyti priežiūros institucijos pranešdamos draudimo ir perdraudimo įmonėms apie bet kokį šiame straipsnyje nurodytą apribojimą ar išimtį.

35b straipsnis

Ataskaitų teikimo terminai

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės priežiūros institucijoms kasmet arba rečiau pateiktų 35 straipsnio 1–4 dalyse nurodytą informaciją per 16 savaičių po įmonės finansinių metų pabaigos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės priežiūros institucijoms kas ketvirtį pateiktų 35 straipsnio 1–4 dalyse nurodytą informaciją per penkias savaites nuo kiekvieno ketvirčio pabaigos.

3. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės priežiūros institucijoms pateiktų 35 straipsnio 5a dalyje nurodytą reguliariąją priežiūros ataskaitą per 18 savaičių nuo įmonės finansinių metų pabaigos.“;

17) 36 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) valdymo sistemos reikalavimų, įskaitant kompetencijos ir tinkamumo reikalavimus, kaip nustatyta 42 straipsnyje, ir savo rizikos ir mokumo įvertinimą, kaip nustatyta IV skyriaus 2 skirsnyje;“;

18) 37 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„e) draudimo ar perdraudimo įmonė taiko vieną iš 308c ir 308d straipsniuose nurodytų pereinamojo laikotarpio priemonių ir įvykdomos šios sąlygos:

i) netaikydama pereinamojo laikotarpio priemonės įmonė nesilaikytų mokumo kapitalo reikalavimo;

ii) įmonė priežiūros institucijai nepateikė pradinio laipsniško įgyvendinimo plano per reikalaujamą laikotarpį, kaip nustatyta 308e straipsnio antroje pastraipoje, arba reikalaujamos metinės ataskaitos, kaip nustatyta to straipsnio trečioje pastraipoje.“;

b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„1 dalies d ir e punktuose nustatytomis aplinkybėmis papildomas kapitalas yra proporcingas esminei rizikai, kuri kyla dėl tuose punktuose atitinkamai nurodyto nukrypimo ir reikalavimų nesilaikymo.“;

19) 40 straipsnis papildomas šiomis pastraipomis:

„Draudimo ar perdraudimo įmonės administracinių, valdymo ir priežiūros organų nariai turi visada būti nepriekaištingos reputacijos ir kolektyviai turėti pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties savo pareigoms atlikti.

Administracinių, valdymo ir priežiūros organų nariai bent dešimt metų iki metų, kuriais jie atlieka arba atliktų savo pareigas įmonėje, negali būti teisti už sunkius ar pakartotinius nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, arba kitus nusikaltimus, dėl kurių kiltų abejonių dėl jų nepriekaištingos reputacijos.“;

20) 41 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Valdymo sistema reguliariai persvarstoma atliekant vidaus peržiūrą. Tokia vidaus peržiūra apima administracinio, valdymo ar priežiūros organo sudėties tinkamumo, veiksmingumo ir vidaus valdymo įvertinimą, atsižvelgiant į įmonės veiklai būdingos rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

Draudimo ir perdraudimo įmonės įgyvendina politiką, kuria skatinama įvairovė administraciniame, valdymo ar priežiūros organe, įskaitant atskirų kiekybinių tikslų, susijusių su lyčių pusiausvyra, nustatymą.

EDPPI parengia gaires dėl įvairovės sąvokos, į kurią reikia atsižvelgti atrenkant administracinio, valdymo ar priežiūros organo narius.“;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės paskirtų skirtingus asmenis pagrindinėms rizikos valdymo, aktuarinei, atitikties užtikrinimo ir vidaus audito funkcijoms vykdyti ir kad kiekviena iš tokių funkcijų būtų vykdoma nepriklausomai nuo kitų funkcijų siekiant išvengti interesų konfliktų.

Kai įmonė klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė, kaip nustatyta 29b straipsnyje, arba kai įmonė yra gavusi išankstinį priežiūros institucijos patvirtinimą, kaip nustatyta 29b straipsnyje, už pagrindines rizikos valdymo, aktuarinę ir atitikties užtikrinimo funkcijas atsakingi asmenys taip pat gali vykdyti bet kurią kitą pagrindinę funkciją, išskyrus vidaus audito, bet kurią kitą funkciją arba būti administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariai, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) galimi interesų konfliktai yra tinkamai valdomi;

b) funkcijų derinys arba funkcijos ir administracinio, valdymo ar priežiūros organo narystės derinys nekenkia asmens gebėjimui vykdyti savo pareigas.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Draudimo ir perdraudimo įmonės turi rašytinę politiką bent rizikos valdymo, vidaus kontrolės, vidaus audito, darbo užmokesčio ir, kai aktualu, užsakomųjų paslaugų srityse. Jos užtikrina, kad ta politika būtų įgyvendinta.

Ta rašytinė politika peržiūrima bent kartą per metus. Ji turi būti iš anksto patvirtinta administracinio, valdymo ar priežiūros organo ir keičiama atsižvelgiant į bet kokius svarbius sistemos ar atitinkamos srities pokyčius. Mažosios ir nesudėtingos įmonės peržiūrą gali atlikti rečiau – bent kas penkerius metus, nebent priežiūros institucija, remdamasi konkrečiomis tos įmonės aplinkybėmis, padaro išvadą, kad reikalingos dažnesnės peržiūros.“;

21) 42 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Draudimo ir perdraudimo įmonės informuoja priežiūros instituciją apie visus pokyčius, susijusius su įmonei faktiškai vadovaujančių ar už kitas pagrindines funkcijas atsakingų asmenų tapatybe, ir apie tų pokyčių priežastis, taip pat teikia visą informaciją, reikalingą siekiant įvertinti, ar nauji įmonei vadovauti paskirti asmenys yra kompetentingi ir tinkami.

3. Draudimo ir perdraudimo įmonės informuoja savo priežiūros instituciją, jei bet kurie iš 1 dalyje nurodytų asmenų nebeatitinka 1 dalyje nurodytų reikalavimų arba dėl tos priežasties buvo pakeisti kitais.

4. Jeigu įmonei faktiškai vadovaujantis ar kitas pagrindines funkcijas vykdantis asmuo neatitinka 1 dalyje nustatytų reikalavimų, priežiūros institucijos turi teisę reikalauti, kad draudimo ir perdraudimo įmonė pašalintų tokį asmenį iš tų pareigų.“;

22) 44 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) e punktas pakeičiamas taip:

„e) operacinės rizikos valdymo, įskaitant kibernetinį saugumą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/881 (*) 2 straipsnio 1 punkte;

(*) 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/881 dėl ENISA (Europos Sąjungos kibernetinio saugumo agentūros) ir informacinių ir ryšių technologijų kibernetinio saugumo sertifikavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 526/2013 (Kibernetinio saugumo aktas) (OL L 151, 2019 6 7, p. 15).“;

ii) papildoma šiomis pastraipomis:

„Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonės taiko 77d straipsnyje nurodytą svyravimų korekciją, jų likvidumo planuose atsižvelgiama į svyravimų korekcijos naudojimą ir įvertinama, ar gali atsirasti likvidumo suvaržymų, nesuderinamų su svyravimų korekcijos naudojimu.

Draudimo ir perdraudimo įmonės, vertindamos tvarumo riziką, atsižvelgia į trumpąjį, vidutinės trukmės ir ilgąjį laikotarpius.

Penktoje pastraipoje nurodyto vertinimo tikslais priežiūros institucijos užtikrina, kad įmonės, vykdydamos rizikos valdymą, turėtų strategijas, politiką, procesus ir sistemas tvarumo rizikai trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais nustatyti, vertinti, valdyti ir stebėti.“;

b) 2a dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

1) b punktas iš dalies keičiamas taip:

— i papunktis pakeičiamas taip:

„i) prielaidų, kuriomis grindžiamas suderinimo korekcijos koeficiento apskaičiavimas, įskaitant 77c straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto fundamentalaus skirtumo apskaičiavimą, poveikį savo techniniams atidėjiniams ir tinkamoms nuosavoms lėšoms;“,

— iii papunktis išbraukiamas;

2) c punktas pakeičiamas taip:

„c) kai taikoma 77d straipsnyje nurodyta svyravimų korekcija, ekonominių sąlygų pokyčių, kurie galėtų paveikti 77d straipsnio 3 dalyje nurodytą pagal riziką pakoreguotą skirtumą, poveikį savo techniniams atidėjiniams ir tinkamoms nuosavoms lėšoms.“;

ii) trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Kai taikoma 77d straipsnyje nurodyta svyravimų korekcija, 41 straipsnio 3 dalyje nurodyta rašytine rizikos valdymo politika atsižvelgiama į svyravimo korekciją.“;

c) įterpiamos šios dalys:

„2b. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės parengtų konkrečius planus, kurie apimtų kiekybiškai įvertinamus tikslus bei procesus, ir stebėtų jų įgyvendinimą tam, kad būtų galima stebėti ir mažinti finansinę riziką, trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu kylančią dėl tvarumo veiksnių, įskaitant riziką, kylančią dėl korekcijos proceso ir dėl pertvarkos tendencijų Sąjungos ir atitinkamų valstybių narių reguliavimo tikslų ir teisės aktų, susijusių su tvarumo veiksniais, visų pirma tais tvarumo veiksniais, kurie yra išdėstyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2021/1119 (*), kontekste.

Nustatant į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus planus įtrauktus kiekybiškai įvertinamus tikslus bei procesus, kad būtų galima mažinti finansinę riziką, apsvarstomos naujausios ataskaitos ir priemonės, kurias nurodė Europos mokslinė patariamoji taryba klimato kaitos klausimais, visų pirma, susijusios su Sąjungos klimato srities tikslų įgyvendinimu. Kai įmonė atskleidžia informaciją apie tvarumo klausimus pagal Direktyvą 2013/34/ES, šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyti planai turi atitikti tos direktyvos 19a ar 29a straipsnyje nurodytus planus ir, visų pirma, turi apimti veiksmus, susijusius su įmonės verslo modeliu ir strategija, kurie abiejuose planuose sutampa. Kai aktualu, metodika ir prielaidos, kuriomis patvirtinami visuomenei įmonės skelbiami tikslai, įsipareigojimai ir strateginiai sprendimai turi atitikti metodiką ir prielaidas, įtrauktas į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus planus.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyti į planus įtraukti tvarumo rizikos mažinimo tikslai, procesai ir veiksmai turi būti proporcingi draudimo ir perdraudimo įmonės verslo modelio tvarumo rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui pagal 29 straipsnio 3 dalį.

2c. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EDPPI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais išsamiau patikslinami:

a) tvarumo rizikos nustatymo, vertinimo, valdymo ir stebėsenos minimalieji standartai ir pamatinė metodika;

b) elementai, įtrauktini į planus, kurie turi būti parengti pagal šio straipsnio 2b ir 2e dalis, įskaitant konkrečius terminus ir tarpinius kiekybiškai įvertinamus tikslus bei tarpines reikšmes, kad būtų galima stebėti ir mažinti dėl tvarumo veiksnių kylančią finansinę riziką, taip pat sąsajas su 45 ir 45a straipsniuose nustatytais reikalavimais;

c) priežiūros metodai, susiję su 2b ir 2e dalyse nurodytais planais, kiekybiškai įvertinamais tikslais ir procesais;

d) šio straipsnio 2b ir 2e dalyse nurodytų planų elementai, kurie turi būti paskelbti pagal 51 straipsnį, įskaitant atitinkamus kiekybiškai įvertinamus tikslus.

EDPPI pateikia Komisijai pirmoje pastraipoje nurodytų techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2026 m. sausio 29 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

2d. Įmonė kasmet turi paskelbti kiekybiškai įvertinamus tikslus, įtrauktus į 2b ir 2e dalyse nurodytus planus.

2e. Kai dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, grupės lygmeniu turi parengti planą pagal šio straipsnio 2b dalį, valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo patronuojamosios įmonės, kurioms taikomas tas planas ir grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, būtų atleistos nuo pareigos parengti planą individualiu lygmeniu pagal šio straipsnio 2b dalį.

(*) 2021 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (Europos klimato teisės aktas) (OL L 243, 2021 7 9, p. 1).“;

23) 45 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa papildoma šiais punktais:

„d) makroekonominės padėties ir galimų makroekonominių ir finansų rinkų pokyčių svarstymas ir analizė;

e) priežiūros institucijos pagrįstu prašymu, svarstymas ir analizė:

i) makroprudencinių susirūpinimą keliančių klausimų, kurie gali turėti įtakos konkrečiam rizikos pobūdžiui, patvirtintoms priimtinos rizikos riboms, verslo strategijai, draudimo veiklai ar investavimo sprendimams ir bendriems a punkte nurodytos įmonės mokumo poreikiams;

ii) įmonės veiklos, kuri gali turėti įtakos makroekonominiams ir finansų rinkų pokyčiams ir gali tapti sisteminės rizikos šaltiniu;

f) bendras įmonės pajėgumas įvykdyti finansinius įsipareigojimus draudėjams ir kitoms sandorio šalims, kai sueina tų įsipareigojimų terminas, net ir esant nepalankiausioms sąlygoms.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. 1 dalies d ir e punktų tikslais makroekonominiai ir finansų rinkų pokyčiai apima bent toliau nurodytus aspektus:

a) palūkanų normų ir skirtumų lygį;

b) finansų rinkos indeksų lygį;

c) infliaciją;

d) tarpusavio sąsajas su kitais finansų rinkos dalyviais;

e) klimato kaitą, pandemijas, kitus masinius įvykius ir kitas katastrofas, galinčius turėti įtakos draudimo ir perdraudimo įmonėms.

1 dalies e punkto i papunkčio tikslais makroprudenciniai susirūpinimą keliantys klausimai apima bent tikėtinus nepalankius ateities scenarijus ir riziką, susijusius su kredito ciklo ir ekonomikos nuosmukiu, „bandos principu“ grindžiama investuotojų elgsena ar per didele pozicijų koncentracija sektorių lygmeniu.

1b. Valstybės narės užtikrina, kad pagal šio straipsnio 1 dalies d punktą reikalaujama analizė būtų proporcinga įmonių rizikos pobūdžiui, taip pat jų veiklos mastui ir sudėtingumui. Valstybės narės užtikrina, kad mažosios ir nesudėtingos įmonės ir įmonės, gavusios išankstinį priežiūros institucijos patvirtinimą pagal 29d straipsnį, nebūtų įpareigotos atlikti šio straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos analizės.“;

c) 2a dalis pakeičiama taip:

„2a. Kai draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri taiko 77b straipsnyje nurodytą suderinimo korekciją, 77d straipsnyje nurodytą svyravimų korekciją arba 77a straipsnio 2 dalyje, 308c bei 308d straipsniuose, ar, kai aktualu, 111 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 111 straipsnio 2a dalyje nurodytas pereinamojo laikotarpio priemones, ji atlieka šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos atitikties kapitalo reikalavimams įvertinimą atsižvelgdama į tas korekcijas bei pereinamojo laikotarpio priemones ir į jas neatsižvelgdama.

Nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, 77a straipsnyje nurodytas reikalavimas įvertinti laipsniško įgyvendinimo mechanizmą netaikomas valiutai, kuri atitinka bet kurią iš šių sąlygų:

a) būsimųjų pinigų srautų dalis, susijusi su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais ta valiuta, palyginti su visais būsimaisiais pinigų srautais, susijusiais su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais, neviršija 5 %;

b) kiek tai susiję su būsimaisiais pinigų srautais, susijusiais su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais ta valiuta, būsimųjų pinigų srautų dalis, susijusi su terminais, kurių atveju atitinkama nerizikingų palūkanų normų struktūra pagal terminą ekstrapoliuojama, palyginti su visais būsimaisiais pinigų srautais, susijusiais su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais, neviršija 10 %.

2b. Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė taiko 77d straipsnyje nurodytą svyravimų korekciją, atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą papildomai vertinama, kaip reikšmingai atitinkamos įmonės rizikos pobūdis skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiama svyravimų korekcija.“;

d) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Draudimo ir perdraudimo įmonės 1 dalyje nurodytą vertinimą atlieka kasmet, o įvykus svarbiems jų rizikos pobūdžio pokyčiams – nedelsiant.

Nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, draudimo ir perdraudimo įmonės gali atlikti 1 dalyje nurodytą vertinimą bent kas dvejus metus, o įvykus svarbiems jų rizikos pobūdžio pokyčiams – nedelsiant, nebent priežiūros institucija, remdamasi konkrečiomis įmonės aplinkybėmis, padaro išvadą, kad reikalingas dažnesnis vertinimas, jeigu įvykdoma bet kuri iš šių sąlygų:

a) įmonė klasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė;

b) įmonė yra priklausoma draudimo įmonė arba priklausoma perdraudimo įmonė, atitinkanti visus šiuos kriterijus:

i) apdraustieji asmenys ir naudos gavėjai yra grupės, kuriai priklauso priklausoma draudimo įmonė arba priklausoma perdraudimo įmonė, juridiniai asmenys arba fiziniai asmenys, kuriems gali būti taikoma tos grupės draudimo liudijimų teikiama apsauga, o veiklos, kuria teikiama tų fizinių asmenų apsauga, apimtis lieka mažesnė nei 5 % techninių atidėjinių;

ii) draudimo įsipareigojimai ir draudimo sutartys, kuriais grindžiami priklausomos draudimo įmonės arba priklausomos perdraudimo įmonės perdraudimo įsipareigojimai, neapima jokio privalomojo civilinės atsakomybės draudimo.

Atleidimas nuo metinio vertinimo neužkerta kelio įmonei nuolat nustatyti riziką, ją vertinti, valdyti, stebėti ir teikti ataskaitas apie riziką.“;

e) papildoma šiomis dalimis:

„8. 1 dalies d ir e punktų tikslais kai makroprudenciniai įgaliojimai suteikiami ne priežiūros institucijoms, o kitoms institucijoms, valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos dalytųsi savo makroprudencinių vertinimų išvadomis dėl draudimo ir perdraudimo įmonių atliekamų savo rizikos ir mokumo vertinimų, kaip nurodyta šiame straipsnyje, su atitinkamomis nacionalinėmis įstaigomis, institucijoms, kurioms suteikti makroprudenciniai įgaliojimai.

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos bendradarbiautų su visomis nacionalinėmis įstaigomis, institucijomis, kurioms suteikti makroprudenciniai įgaliojimai, siekdamos analizuoti rezultatus ir, kai taikoma, nustatyti visus makroprudencinius susirūpinimą keliančius klausimus, kaip įmonių veikla gali daryti poveikį makroekonominiams ir finansų rinkų pokyčiams.

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos dalytųsi visais makroprudenciniais susirūpinimą keliančiais klausimais ir įvesties parametrais, svarbiais atliekant vertinimą, su atitinkama įmone.

9. Spręsdama, ar prašyti draudimo ar perdraudimo įmonės, kuri yra patronuojamoji įmonė, kuriai taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, atlikti kurią nors iš tų analizių, priežiūros institucija apsvarsto, ar dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, grupės lygmeniu atlieka kurią nors iš šio straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų analizių ir ar ši analizė apima tos patronuojamosios įmonės ypatumus.

Nacionalinės priežiūros institucijos kasmet tiek EDPPI, tiek Europos sisteminės rizikos valdybai (ESRV), įsteigtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 (*), pateikia draudimo ir perdraudimo įmonių sąrašą ir grupių, kurioms jos prašo taikyti papildomas makroprudencines priemones, sąrašą.

(*) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).“;

24) įterpiamas šis straipsnis:

„*45a straipsnis*

Klimato kaitos scenarijų analizė

1. Siekdama nustatyti ir įvertinti 45 straipsnio 2 dalyje nurodytą riziką, atitinkama įmonė taip pat įvertina, ar ją reikšmingai veikia su klimato kaita susijusi rizika. Poveikio dėl su klimato kaita susijusios rizikos reikšmingumą įmonė parodo 45 straipsnio 1 dalyje nurodytame vertinime.

2. Jeigu atitinkamą įmonę reikšmingai veikia su klimato kaita susijusi rizika, įmonė nurodo bent du ilgalaikius klimato kaitos scenarijus, įskaitant:

a) ilgalaikį klimato kaitos scenarijų, jei pasaulio temperatūros padidėjimas lieka mažesnis nei du Celsijaus laipsniai;

b) ilgalaikį klimato kaitos scenarijų, jei pasaulio temperatūros padidėjimas yra gerokai didesnis nei du Celsijaus laipsniai.

3. Reguliariais intervalais į 45 straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą įtraukiama pagal šio straipsnio 2 dalį nurodytų ilgalaikių klimato kaitos scenarijų poveikio įmonės veiklai analizė. Tie intervalai turi būti proporcingi įmonės veiklai būdingos klimato kaitos rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui, tačiau negali būti ilgesni nei treji metai.

4. 2 dalyje nurodyti ilgalaikiai klimato kaitos scenarijai peržiūrimi bent kas trejus metus ir prireikus atnaujinami. Peržiūrėdamos ilgalaikius klimato kaitos scenarijus, draudimo ir perdraudimo įmonės atsižvelgia į ankstesniuose klimato kaitos scenarijuose taikytų priemonių ir principų rezultatus, kad padidintų scenarijų veiksmingumą.

5. Nukrypstant nuo 2, 3 ir 4 dalių, nereikalaujama, kad mažosios ir nesudėtingos įmonės nurodytų klimato kaitos scenarijus ar įvertintų jų poveikį įmonės veiklai.“;

25) 51 straipsnis pakeičiamas taip:

„*51 straipsnis*

Mokumo ir finansinės padėties ataskaita: turinys

1. Valstybės narės, atsižvelgdamos į pagal 35 straipsnio 3 dalį reikalaujamą informaciją ir to straipsnio 4 dalyje išdėstytus principus, reikalauja, kad draudimo ir perdraudimo įmonės kasmet viešai paskelbtų savo mokumo ir finansinės padėties ataskaitą.

Mokumo ir finansinės padėties ataskaitą sudaro dvi aiškiai nurodytos ir kartu skelbiamos dalys. Pirmą dalį sudaro informacija, konkrečiai skirta draudėjams ir naudos gavėjams, o antrą dalį – rinkos specialistams skirta informacija.

1a. Mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje, kurią sudaro draudėjams ir naudos gavėjams skirta informacija, pateikiama ši informacija:

a) trumpas įmonės verslo ir veiklos rezultatų aprašymas;

b) trumpas įmonės kapitalo valdymo ir rizikos pobūdžio aprašymas, be kita ko, kiek tai susiję su tvarumo rizika, ir

c) pareiškimas, ar įmonė skelbia Direktyvos 2013/34/ES 19a arba 29a straipsnyje nurodytus planus.

1b. Mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje, kurią sudaro rinkos specialistams skirta informacija, pateikiama visa toliau nurodyta informacija arba nuorodos į lygiavertę pagal pobūdį ir mastą informaciją, kuri yra viešai skelbiama laikantis kitų teisinių ar reguliavimo reikalavimų:

a) įmonės verslo ir veiklos rezultatų aprašymas;

b) valdymo sistemos aprašymas;

c) atskiri turto, techninių atidėjinių ir kitų įsipareigojimų vertinimo pagrindo ir metodų aprašymai;

d) kapitalo valdymo ir rizikos pobūdžio aprašymas, įskaitant bent šiuos aspektus:

i) nuosavų lėšų struktūrą, sumą ir kokybę;

ii) mokumo kapitalo reikalavimo ir minimalaus kapitalo reikalavimo sumas;

iii) draudimo ir perdraudimo įmonių, kurios yra svarbios finansų sistemų stabilumui Sąjungoje, atveju – informaciją apie jautrumą rizikai;

iv) 304 straipsnyje numatytą galimybę, naudojamą apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą;

v) informaciją, sudarančią galimybes tinkamai suprasti pagrindinius standartinę formulę ir bet kokį vidaus modelį, kurį įmonė naudoja mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti, pagrindžiančių prielaidų skirtumus;

vi) sumą, neatitinkančią minimalaus kapitalo reikalavimo ar smarkiai neatitinkančią mokumo kapitalo reikalavimo ataskaitiniu laikotarpiu, net ir tuo atveju, jei skirtumas galiausiai panaikinamas, taip pat neatitikimo pobūdžio ir pasekmių paaiškinimą bei taisomąsias priemones, kurių imtasi;

e) atlikus 45a straipsnio 1 dalyje nurodytą reikšmingumo vertinimą, nuoroda į tai, ar įmonę reikšmingai veikia su klimato kaita susijusi rizika, ir, kai aktualu, ar ji imasi kokių nors veiksmų;

f) pareiškimas, ar įmonė skelbia Direktyvos 2013/34/ES 19a arba 29a straipsnyje nurodytus planus;

g) 44 straipsnio 2c dalies d punkte nurodyti elementai.

1c. Kai taikoma 77b straipsnyje nurodyta suderinimo korekcija, į aprašymą, nurodytą šio straipsnio 1b dalies c punkte ir d punkto i ir ii papunkčiuose, taip pat įtraukiamas suderinimo korekcijos ir įsipareigojimų bei priskirtojo turto portfelio, kuriam ji taikoma, aprašymas, taip pat kiekybinis poveikio, kurį įmonės finansinei būklei turėtų suderinimo korekcijos prilyginimas nuliui, įvertinimas.

Šio straipsnio 1b dalies c punkte ir d punkto i ir ii papunkčiuose nurodytame aprašyme taip pat pateikiamas pareiškimas dėl to, ar įmonė taiko 77d straipsnyje nurodytą svyravimų korekciją, ir, jei svyravimų korekcija taikoma, įmonė atskleidžia šią informaciją:

a) kiekybinis poveikio, kurį įmonės finansinei būklei turėtų svyravimų koeficiento prilyginimas nuliui, įvertinimas;

b) dėl kiekvienos atitinkamos valiutos ar atitinkamais atvejais valstybės – pagal 77d straipsnį apskaičiuota svyravimų korekcija ir atitinkami draudimo ar perdraudimo įsipareigojimų tiksliausi įverčiai.

2. 1b dalies d punkto i papunktyje nurodytame aprašyme pateikiama visų svarbių pokyčių, palyginti su ankstesniu ataskaitiniu laikotarpiu, analizė ir elementų vertės finansinėse ataskaitose visų svarbiausių skirtumų paaiškinimas, taip pat trumpas galimybės pervesti kapitalą aprašymas.

Atskleidžiant informaciją apie mokumo kapitalo reikalavimą pagal šio straipsnio 1b dalies d punkto ii papunktį, atskirai nurodoma suma, apskaičiuota pagal VI skyriaus 4 skirsnio 2 ir 3 poskirsnius, ir bet koks papildomas kapitalas, nustatytas pagal 37 straipsnį, arba specifinių parametrų, kuriuos draudimo ar perdraudimo įmonė turi taikyti pagal 110 straipsnį, poveikį, taip pat trumpa atitinkamos priežiūros institucijos informacija apie papildomo kapitalo nustatymo priežastis.

Atskleidžiant informaciją apie mokumo kapitalo reikalavimą, kai taikytina, kartu nurodoma, kad galutinė jo suma priklausys nuo priežiūros institucijų įvertinimo.

3. Iš priklausomų draudimo įmonių nereikalaujama atskleisti draudėjams ir naudos gavėjams skirtos informacijos dalies, o tik reikalaujama į rinkos specialistams skirtą dalį įtraukti kiekybinius duomenis, kurių reikalaujama pagal 56 straipsnyje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus, jeigu tos įmonės atitinka šias sąlygas:

a) apdraustieji asmenys ir naudos gavėjai yra grupės, kuriai priklauso priklausoma draudimo įmonė, juridiniai asmenys arba fiziniai asmenys, kuriems gali būti taikoma tos grupės draudimo liudijimų teikiama apsauga, o veiklos, kuria teikiama tų fizinių asmenų apsauga, apimtis lieka mažesnė nei 5 % techninių atidėjinių;

b) priklausomos draudimo įmonės draudimo įsipareigojimai neapima jokio privalomojo civilinės atsakomybės draudimo.

4. Iš priklausomų perdraudimo įmonių nereikalaujama atskleisti draudėjams ir naudos gavėjams skirtos informacijos dalies, o tik reikalaujama į rinkos specialistams skirtą dalį įtraukti kiekybinius duomenis, kurių reikalaujama pagal 56 straipsnyje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus, jeigu tos įmonės atitinka šias sąlygas:

a) apdraustieji asmenys ir naudos gavėjai yra grupės, kuriai priklauso priklausoma perdraudimo įmonė, juridiniai asmenys arba fiziniai asmenys, kuriems gali būti taikoma tos grupės draudimo liudijimų teikiama apsauga, o veiklos, kuria teikiama tų fizinių asmenų apsauga, apimtis lieka mažesnė nei 5 % techninių atidėjinių;

b) draudimo sutartys, kuriomis grindžiami priklausomos perdraudimo įmonės perdraudimo įsipareigojimai, yra nesusiję su jokiu privalomuoju civilinės atsakomybės draudimu;

c) paskolos, suteiktos patronuojamajai įmonei arba bet kuriai grupės bendrovei, įskaitant grupės sujungtas lėšas, neviršija 20 % viso priklausomos perdraudimo įmonės turimo turto ir

d) didžiausi nuostoliai, patiriami dėl bendrų techninių atidėjinių, gali būti įvertinti deterministiškai, netaikant tikimybinių metodų.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies, perdraudimo įmonės gali nuspręsti neatskleisti mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalies, skirtos draudėjams ir naudos gavėjams.

6. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1b dalies, mažosios ir nesudėtingos įmonės gali atskleisti tik kiekybinius duomenis, kurių reikalaujama pagal 56 straipsnyje nurodytą techninį įgyvendinimo standartą, mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje, kurią sudaro kitiems rinkos specialistams skirta informacija, jeigu jos kas trejus metus atskleidžia visą ataskaitą, kurioje pateikiama visa šiame straipsnyje reikalaujama informacija.

7. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės kasmet arba rečiau viešai atskleistų ir priežiūros institucijai pateiktų šiame straipsnyje nurodytą informaciją per 18 savaičių nuo įmonės finansinių metų pabaigos.

8. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje draudimo ir perdraudimo įmonės, užuot atskleidusios atitinkamą nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą, turi atskleisti nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą, nustatomos netaikant pereinamojo laikotarpio priemonės ekstrapoliacijai, kaip nurodyta 77e straipsnio 1 dalies aa punkte, naudojimo, siekiant nustatyti 77 straipsnyje nurodytus techninius atidėjinius, poveikį.

Tačiau, nukrypstant nuo pirmos pastraipos, atskleidimo reikalavimas netaikomas valiutai, kuri atitinka bet kurią iš šių sąlygų:

a) būsimųjų pinigų srautų dalis, susijusi su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais ta valiuta, palyginti su visais būsimaisiais pinigų srautais, susijusiais su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais, neviršija 5 %;

b) kiek tai susiję su būsimaisiais pinigų srautais, susijusiais su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais ta valiuta, būsimųjų pinigų srautų dalis, susijusi su terminais, kurių atveju atitinkama nerizikingų palūkanų normų struktūra pagal terminą ekstrapoliuojama, palyginti su visais būsimaisiais pinigų srautais, susijusiais su draudimo ar perdraudimo įsipareigojimais, neviršija 10 %.“;

26) įterpiamas šis straipsnis:

„*51a straipsnis*

Mokumo ir finansinės padėties ataskaita: audito reikalavimai

1. Draudimo ir perdraudimo įmonių, išskyrus mažąsias ir nesudėtingas įmones ir priklausomas draudimo įmones bei priklausomas perdraudimo įmones, balansas, atskleidžiamas kaip mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalis pagal 51 straipsnio 1 dalį arba balansas, atskleidžiamas kaip vienos bendros mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalis pagal 256 straipsnio 2 dalies b punktą, yra audituojamas.

2. Nukrypstant nuo 29c straipsnio, valstybės narės šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą gali taikyti ir įmonėms, klasifikuojamoms kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, priklausomoms draudimo įmonėms bei priklausomoms perdraudimo įmonėms.

3. Valstybės narės gali išplėsti 1 dalyje nurodyto audito reikalavimo taikymo sritį įtraukdamos ir kitus mokumo ir finansinės padėties ataskaitos elementus.

4. Auditą atlieka teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė pagal audito standartus, taikomus pagal Direktyvos 2006/43/EB 26 straipsnį. Atlikdami šią užduotį teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės vykdo šios direktyvos 72 straipsnyje nustatytas auditorių pareigas.

5. Valstybėse narėse, kuriose 2025 m. sausio 28 d. registruotiems aktuarams pagal nacionalinę teisę leidžiama atlikti techninių atidėjinių, perdraudimo susigrąžintinų sumų ir susijusių elementų auditą, tie registruoti aktuarai gali ir toliau atlikti tokius auditus su sąlyga, kad jie veikia pagal privalomus standartus, kuriais užtikrinamas aukštos kokybės auditas ir kurie apima bent audito praktikos, nepriklausomumo ir vidaus kokybės kontrolės sritis atliekant tokius auditus, ir laikosi 72 straipsnyje nurodytų pareigų.

6. Teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus ar audito įmonės parengtą atskirą ataskaitą, įskaitant audito pobūdžio ir rezultatų aprašymą, draudimo ir perdraudimo įmonės pateikia priežiūros institucijai kartu su mokumo ir finansinės padėties ataskaita.“;

27) 52 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiais punktais:

„e) bendrą draudimo ir perdraudimo įmonių skaičių, suskirstytą pagal mažųjų ir nesudėtingų įmonių ir kitų įmonių, naudojančių supaprastinimus ar proporcingumo priemones, skaičių, ir specifines proporcingumo priemones naudojančių įmonių skaičių;

f) grupių skaičių, suskirstytą pagal mažųjų ir nesudėtingų grupių ir kitų grupių, naudojančių supaprastinimus ar proporcingumo priemones, skaičių, ir specifines proporcingumo priemones naudojančių grupių skaičių.“;

b) 2 dalis papildoma šiuo punktu:

„f) kiekvienos valstybės narės draudimo ir perdraudimo įmonių skaičių ir grupių skaičių, suskirstytą atitinkamai pagal mažųjų ir nesudėtingų įmonių arba grupių ir kitų subjektų, naudojančių supaprastinimus ar proporcingumo priemones, skaičių, ir specifinius supaprastinimus ir kitas proporcingumo priemones naudojančių įmonių arba grupių skaičių.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. EDPPI teikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai 2 dalyje nurodytą informaciją kartu su ataskaita, kurioje nurodomas priežiūros konvergencijos lygis skirtingų valstybių narių priežiūros institucijoms nustatant papildomą kapitalą ir naudojant proporcingumo priemones.

4. EDPPI įvertina 29a straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų taikymo siekiant nustatyti mažąsias ir nesudėtingas įmones poveikį ir 213a straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų taikymo siekiant nustatyti mažąsias ir nesudėtingas grupes poveikį, kiek tai susiję bent su draudėjų apsaugos, finansinio stabilumo ir vienodų sąlygų tikslais. EDPPI pateikia savo išvadų ataskaitą Komisijai ne vėliau kaip 2030 m. sausio 31 d. Kai tinkama, ataskaitoje apsvarstoma galimybė iš dalies pakeisti tuos kriterijus.“;

28) 53 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos 51 straipsnio 1a dalies b punkte ir 51 straipsnio 1b dalies d ir e punktuose nurodytai informacijai.“;

29) 56 straipsnis papildomas šia dalimi:

„EDPPI parengia antroje pastraipoje nurodytų procedūrų, formatų ir šablonų, įskaitant instrukcijas, IT sprendimus.“;

30) 58 straipsnio 3 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) yra įsisteigęs arba jo veikla yra reglamentuojama ne Sąjungoje; arba

b) yra fizinis arba juridinis asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal šią direktyvą, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/65/EB (*), Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES.

(*) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).“;

31) 60 straipsnio 1 dalies a punkte žodžiai „Direktyvos 85/611/EEB 1a straipsnio 2 punkte“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte“;

32) 62 straipsnio pirmos pastraipos pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„Jeigu dėl 57 straipsnyje nurodytų asmenų įtakos gali nukentėti riziką ribojantis ir patikimas draudimo ar perdraudimo įmonės valdymas, valstybės narės reikalauja, kad įmonės, kurioje turimas kvalifikuotasis akcijų paketas, jį siekiama įsigyti ar padidinti, buveinės valstybės narės priežiūros institucija imtųsi tinkamų priemonių, kad tokia padėtis būtų ištaisyta.“;

33) 63 straipsnio antroje pastraipoje žodžiai „Direktyvos 2004/39/EB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2014/65/ES“;

34) 64 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Šio straipsnio pirma, antra ir trečia pastraipos netrukdo priežiūros institucijoms skelbti pagal šios direktyvos 34 straipsnio 4 dalį arba Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 32 straipsnį atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatų arba perduoti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatų EDPPI, kad EDPPI paskelbtų Sąjungos mastu atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus.“;

35) 68 straipsnio 1 dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„64 straipsnio pirma pastraipa ir 67 straipsnis netrukdo tos pačios valstybės narės priežiūros institucijoms ir mokesčių administratoriams keistis informacija tiek, kiek toks keitimasis leidžiamas pagal nacionalinę teisę. Jei ta informacija gaunama iš kitos valstybės narės, ja keičiamasi tik gavus aiškų informaciją pateikusios institucijos sutikimą.“;

36) 70 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punkte žodžiai „Europos Centrinį Banką (ECB)“ pakeičiami žodžiu „ECB“;

b) c punkte žodžiai „Europos sisteminės rizikos valdybai (ESRV), įsteigtai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 ([1])“, pakeičiami žodžiu „ESRV“;

37) 72 straipsnio 1 dalies įžanginėje dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės turi bent jau numatyti, kad asmenys, kuriems suteikti įgaliojimai, kaip tai suprantama Direktyvoje 2006/43/EB, ir kurie draudimo ar perdraudimo įmonėje atlieka įstatymais numatytą auditą, nurodytą Direktyvos 2013/34/ES 34 ar 35 straipsnyje arba Direktyvos 2009/65/EB 73 straipsnyje, arba bet kurią kitą įstatymais numatytą užduotį, turi nedelsdami priežiūros institucijoms pranešti apie bet kurį tos užduoties vykdymo metu sužinotą su ta įmone susijusį faktą ar sprendimą, kurio rezultatas gali būti:“;

38) 77 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jeigu draudimo ir perdraudimo įmonės atskirai įvertina tiksliausią įvertį ir rizikos maržą, rizikos marža apskaičiuojama nustatant sąnaudas, susidarančias sukaupiant tinkamų nuosavų lėšų sumą, kuri atitinka pagal laiką pakoreguotą mokumo kapitalo reikalavimą, būtiną draudimo ir perdraudimo įsipareigojimams įvykdyti per visą jų trukmę. Mokumo kapitalo reikalavimo korekciją sudaro eksponentinis ir nuo laiko priklausantis elementas.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„6. 5 dalyje nurodyta kapitalo sąnaudų norma laikoma lygia 4,75 % nuo 2027 m. sausio 30 d. 5 dalies antroje pastraipoje nurodytą periodinę peržiūrą Komisija atlieka ne anksčiau kaip 2032 m. sausio 31 d.

7. Kai draudimo ir perdraudimo sutartys apima finansines pasirinkimo galimybės ir garantijas, metodai, naudojami tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti, tinkamai atspindi tai, kad dėl tų sutarčių atsirandančių pinigų srautų dabartinė vertė gali priklausyti tiek nuo numatomo būsimų įvykių ir pokyčių rezultato, tiek nuo faktinio tam tikrų scenarijų rezultato galimų nuokrypių nuo numatomo rezultato.

8. Nepaisant 7 dalies, draudimo ir perdraudimo įmonės, klasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos įmonės, ir įmonės, gavusios išankstinį priežiūros institucijos patvirtinimą, gali naudoti prudencinį deterministinį gyvybės draudimo įsipareigojimų su pasirinkimo galimybėmis ir garantijomis, kurios nėra laikomos reikšmingomis, tiksliausio įverčio vertinimą.“;

39) 77a straipsnis pakeičiamas taip:

„*77a straipsnis*

Atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą ekstrapoliacija

1. Nustatant 77 straipsnio 2 dalyje nurodytą atitinkamą nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą naudojamasi ir vadovaujamasi informacija, gauta iš atitinkamų finansinių priemonių. Nustatant atsižvelgiama į atitinkamas tų terminų finansines priemones, kai tų finansinių priemonių rinkos yra gilios, likvidžios ir skaidrios. Kalbant apie terminus, kurie viršija pirmąjį išlyginimo tašką, atitinkama nerizikingų palūkanų norma ekstrapoliuojama pagal trečią pastraipą. Valiutos pirmas išlyginimo taškas yra ilgiausias terminas, atitinkantis šias sąlygas:

a) finansinių priemonių rinkos yra gilios, likvidžios ir skaidrios;

b) to ar ilgesnio termino neapmokėtų obligacijų procentinė dalis, palyginti su visomis ta valiuta išreikštomis neapmokėtomis obligacijomis, yra pakankamai didelė.

Ekstrapoliuota atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą dalis grindžiama tolygiai konverguojančiomis išankstinių sandorių palūkanų normomis nuo pirmame išlyginimo taške taikomos išankstinių sandorių palūkanų normos link galutinės išankstinių sandorių palūkanų normos.

Ekstrapoliuota išankstinių sandorių palūkanų norma turi būti lygi likvidžios išankstinių sandorių palūkanų normos ir galutinės išankstinių sandorių palūkanų normos svertiniam vidurkiui. Likvidi išankstinių sandorių palūkanų norma grindžiama viena ar keliomis išankstinių sandorių palūkanų normomis, susijusiomis su ilgiausiais terminais, kurių atžvilgiu atitinkama finansinė priemonė gali būti stebima gilioje, likvidžioje ir skaidrioje rinkoje. Terminų, kurių trukmė yra ne mažiau kaip 40 metų nuo pirmojo išlyginimo taško, galutinės išankstinių sandorių palūkanų normos koeficientas turi būti ne mažesnis kaip 77,5 %.

Ekstrapoliuota atitinkamų nerizikingų palūkanų normų dalimi atsižvelgiama į informaciją, susijusią su finansinėmis priemonėmis, išskyrus obligacijas, kai tų finansinių priemonių rinkos yra gilios, likvidžios ir skaidrios.

2. Draudimo ir perdraudimo įmonės, gavusios išankstinį priežiūros institucijos patvirtinimą, gali taikyti antroje pastraipoje nustatytą laipsniško įgyvendinimo mechanizmą.

Pirmoje pastraipoje nurodytą laipsniško įgyvendinimo mechanizmą sudaro:

a) 2027 m. sausio 30 d. parametrai, lemiantys išankstinių sandorių palūkanų normų konvergencijos link ekstrapoliacijos galutinės išankstinių sandorių palūkanų normos greitį, nustatomi tokie, kad nerizikingų palūkanų normų struktūra pagal terminą būtų pakankamai panaši į nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą tą dieną, nustatytą pagal ekstrapoliacijos taisykles, taikomas 2027 m. sausio 29 d.;

b) parametrai, lemiantys išankstinių sandorių palūkanų normų konvergencijos link ekstrapoliacijos galutinės išankstinių sandorių palūkanų normos greitį, kiekvienų kalendorinių metų pradžioje linijiniu būdu mažinami taip, kad galutiniai ekstrapoliacijos parametrai būtų taikomi nuo 2032 m. sausio 1 d.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas laipsniško įgyvendinimo mechanizmas nedaro poveikio finansų rinkų gilumo, likvidumo bei skaidrumo ir 1 dalyje nurodyto pirmo išlyginimo taško nustatymui.

Draudimo ir perdraudimo įmonės, taikančios šios dalies pirmą ir antrą pastraipas, savo mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje, kurią sudaro 51 straipsnio 1b dalyje nurodyta rinkos specialistams skirta informacija, viešai atskleidžia:

a) tai, kad ekstrapoliacijai jos taiko laipsniško įgyvendinimo mechanizmą, ir

b) laipsniško įgyvendinimo mechanizmo netaikymo poveikio jų finansinei būklei kiekybinį įvertinimą.

3. Nepaisant 1 dalies, 2025 m. sausio 28 d. euro pirmas išlyginimo taškas yra 20 metų terminas.“;

40) 77b straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pirmos pastraipos i punkto tikslais grupinė gyvybės draudimo sutartis laikoma viena sutartimi.“;

41) 77d straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1–4 dalys pakeičiamos taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ar perdraudimo įmonė galėtų, gavusi išankstinį priežiūros institucijų pritarimą, apskaičiuodama 77 straipsnio 2 dalyje nurodytą tiksliausią įvertį, atitinkamai nerizikingų palūkanų normų struktūrai pagal terminą taikyti svyravimų korekciją, jei tenkinamos bent šios sąlygos:

a) tam tikros valiutos svyravimų korekcija taikoma apskaičiuojant visų ta valiuta išreikštų įmonės draudimo ir perdraudimo įsipareigojimų tiksliausią įvertį, kai atitinkama nerizikingų palūkanų normų struktūra pagal terminą, naudojama tiksliausiam tų įsipareigojimų įverčiui apskaičiuoti, neapima suderinimo korekcijos, kaip nurodyta 77b straipsnyje;

b) įmonė priežiūros institucijai priimtinu būdu įrodo, kad ji turi įdiegusi tinkamus procesus svyravimų korekcijai apskaičiuoti pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis.

1a. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios anksčiau nei 2026 m. sausio 29 d. taikė atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą svyravimų korekciją 77 straipsnio 2 dalyje nurodytam tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti, gali be išankstinio priežiūros institucijos pritarimo ir toliau taikyti svyravimų korekciją, jeigu jos nuo 2027 m. sausio 30 d. laikosi pagal šio straipsnio 1 dalį nustatytų išankstinio pritarimo sąlygų.

1b. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų teisę reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė sustabdytų atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą svyravimų korekcijos taikymą 77 straipsnio 2 dalyje nurodytam tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti, jeigu įmonė nebetenkina pagal šio straipsnio 1 dalį nacionaline teise nustatytų išankstinio pritarimo sąlygų. Kai įmonė vėl ima laikytis tų sąlygų, ji gali prašyti priežiūros institucijų išankstinio pritarimo taikyti atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą svyravimų korekciją tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti pagal šio straipsnio 1 dalį.

1c. Draudimo ir perdraudimo įmonės, gavusios išankstinį priežiūros institucijos pritarimą, gali taikyti konkrečiai įmonei pritaikytą korekciją 3 dalyje nurodyto pagal riziką pakoreguoto valiutai taikomo skirtumo atžvilgiu, jeigu:

a) pagal riziką pakoreguotas skirtumas viršijo pagal riziką pakoreguotą skirtumą, apskaičiuotą remiantis įmonės investicijų į skolos priemones portfeliu per keturis ketvirčio ataskaitinius laikotarpius iki ataskaitinės datos, ir

b) informacija, kuri yra būdinga atitinkamam įmonės turtui ir kurią įmonė pateikia pagal 35 straipsnio 1–4 dalis, yra pakankamos kokybės, kad būtų galima pagrįstai ir patikimai apskaičiuoti tą korekciją.

Korekcija turi atitikti mažesnę iš šių verčių: 105 % ir pagal riziką pakoreguoto skirtumo, apskaičiuoto remiantis įmonės investicijų į skolos priemones portfeliu, ir pagal riziką pakoreguoto skirtumo, apskaičiuoto remiantis orientaciniu portfeliu atitinkamai valiutai, santykį. Įmonės investicijų į skolos priemones portfeliu grindžiamas pagal riziką pakoreguotas skirtumas apskaičiuojamas taip pat, kaip atitinkamos valiutos orientaciniu portfeliu grindžiamas pagal riziką pakoreguotas skirtumas, tačiau naudojant įmonei būdingus duomenis apie įmonės investicijų į skolos priemones portfelio atitinkamų poklasių koeficientus ir vidutinę trukmę atitinkamai valiutai.

Kai taikoma korekcija, svyravimų korekcija nėra didinama taikant makrolygio svyravimų korekciją, nurodytą 4 dalyje.

Draudimo ir perdraudimo įmonės nedelsdamos nustoja taikyti korekciją, kai dėl jos du iš eilės ketvirčio ataskaitinius laikotarpius padidėja 3 dalyje nurodytas pagal riziką pakoreguotas valiutai taikomas skirtumas.

2. Kiekvienai atitinkamai valiutai atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą svyravimų korekcija grindžiama skirtumu tarp palūkanų normos, kuri galėtų būti gauta iš investicijų į skolos priemones orientacinio portfelio ta valiuta, ir atitinkamos pagrindinės nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą ta valiuta palūkanų normų.

Investicijų į skolos priemones orientacinis portfelis konkrečia valiuta turi būti reprezentatyvus ta valiuta išreikšto turto, į kurį yra investavusios draudimo ir perdraudimo įmonės padengti ta valiuta išreikštų draudimo ir perdraudimo įsipareigojimų tiksliausią įvertį, atžvilgiu.

3. Nerizikingų palūkanų normų svyravimų korekcijos suma tam tikrai valiutai apskaičiuojama taip:

$$VA_{cu} = 85\,\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

kai:

a) VA_{cu} yra svyravimų korekcija valiutai *cu*;

b) $CSSR_{cu}$ yra draudimo ar perdraudimo įmonės kredito skirtumo jautrumo koeficientas valiutai *cu*;

c) RCS_{cu} yra pagal riziką pakoreguotas skirtumas valiutai *cu*.

VA_{cu} taikoma atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą palūkanų normoms, kurios nėra nustatytos pagal 77a straipsnį naudojant ekstrapoliaciją. Kai ekstrapoliuota atitinkamų nerizikingų palūkanų normų dalimi atsižvelgiama į informaciją, susijusią su finansinėmis priemonėmis, išskyrus obligacijas, pagal 77a straipsnio 1 dalį, VA_{cu} taip pat taikoma nerizikingų palūkanų normoms, gautoms iš tų finansinių priemonių. Atitinkamos nerizikingų palūkanų normų struktūros pagal terminą ekstrapoliacijai naudojamos šios koreguotos nerizikingų palūkanų normos.

$CSSR_{cu}$ negali būti neigiamas ir negali būti didesnis už vienetą. Vertės yra mažesnės už vienetą, kai draudimo ar perdraudimo įmonės turto tam tikra valiuta jautrumas kredito skirtumo pokyčiams yra mažesnis nei tos įmonės techninių atidėjinių ta valiuta jautrumas palūkanų normų pokyčiams.

RCS_{cu} apskaičiuojamas kaip skirtumas tarp 2 dalyje nurodyto skirtumo ir to skirtumo dalies, kuri yra siejama su tikrovišku su turtu susijusių numatomų nuostolių ar nenumatytos kredito rizikos arba kitokios rizikos vertinimu.

Skirtumo dalis, kuri yra siejama su tikrovišku numatomų nuostolių, nenumatytos kredito rizikos arba kitokios rizikos vertinimu, apskaičiuojama kaip skirtumų procentinė dalis. Ta procentinė dalis mažėja didėjant skirtumams ir ja diferencijuojama bent šiais trimis atvejais:

a) kai skirtumai neviršija savo ilgalaikio vidurkio;

b) kai skirtumai viršija savo ilgalaikį vidurkį, bet neviršija savo ilgalaikio vidurkio du kartus;

c) kai skirtumai viršija savo ilgalaikį vidurkį du kartus.

Rizikos korekcija niekada neturi viršyti atitinkamos ilgalaikių vidutinių skirtumų procentinės dalies.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, draudimo ir perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje, kurios valiuta yra susieta su euru ir kuri atitinka išsamius su euru susietų valiutų koregavimo kriterijus, siekiant palengvinti valiutos rizikos submodulio apskaičiavimą, kaip nustatyta 111 straipsnio 1 dalies p punkte, apskaičiuojant nerizikingų palūkanų normų svyravimų korekciją tai susietajai valiutai ir nerizikingų palūkanų normų svyravimų korekciją eurui, leidžiama apskaičiuoti bendrą $CSSR_{cu}$ tiek jų vietos valiutai, tiek eurui, bendrai atsižvelgiant į eurais ir į jų vietos valiuta išreikštą turtą ir įsipareigojimus.

4. Nedarant poveikio 1c daliai, euro svyravimų korekcija padidinama taikant makrolygio svyravimų korekciją. Makrolygio svyravimų korekcija apskaičiuojama taip:

$$VA_{Euro,macro} = 85\,\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

kai:

a) $VA_{Euro,macro}$ yra makrolygio svyravimų korekcija šaliai ***co***;

b) $CSSR_{Euro}$ yra draudimo ar perdraudimo įmonės kredito skirtumo jautrumo koeficientas eurui;

c) RCS_{co} yra pagal riziką pakoreguotas skirtumas šaliai ***co***;

d) RCS_{Euro} yra pagal riziką pakoreguotas skirtumas eurui;

e) ω_{co} yra šalies koregavimo koeficientas šaliai ***co***.

$CSSR_{Euro}$ apskaičiuojamas pagal 3 dalį kaip draudimo ar perdraudimo įmonės kredito skirtumo jautrumo koeficientas eurui.

RCS_{co} apskaičiuojamas tokiu pat būdu kaip pagal riziką pakoreguotas eurui taikomas skirtumas pagal 3 dalį, tačiau remiantis orientaciniu portfeliu, reprezentatyviu turto, į kurį investuoja draudimo ir perdraudimo įmonės siekdamos padengti tos valstybės draudimo rinkoje parduodamų ir eurais išreikštų draudimo ir perdraudimo produktų įsipareigojimų tiksliausią įvertį, atžvilgiu.

RCS_{Euro} apskaičiuojamas kaip pagal riziką pakoreguotas skirtumas eurui pagal 3 dalį.

Pirmos pastraipos e punkte nurodytas šalies koregavimo koeficientas apskaičiuojamas taip:

$$\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0.6\,\%)/0.3\,\%); 1); 0)$$

Kai RCS_{co}^{*} yra pagal riziką pakoreguotas skirtumas šaliai ***co***, kaip nurodyta pirmos pastraipos c punkte, padaugintas iš investicijų į skolos priemones procentinės dalies, palyginti su visu draudimo ir perdraudimo įmonių, gavusių leidimą šalyje ***co***, turtu.

4a. Siekiant apskaičiuoti skirtumą, kuriuo grindžiama svyravimų korekcija, kiekvienai valiutai ir kiekvienai šaliai, 2 ir 4 dalyse nurodytas skirtumas yra vyriausybės obligacijų vidutinio valiutai taikomo skirtumo ir obligacijų, kurios nėra vyriausybės obligacijos, paskolos ir pakeitimai vertybiniais popieriais, vidutinio valiutai taikomo skirtumo suma, pakoreguota pagal vertę. To skaičiavimo tikslais atitinkami koeficientai turi būti į tos valiutos ar šalies turto orientacinį portfelį įtrauktų vyriausybės obligacijų vertės ir viso į tą orientacinį portfelį įtraukto turto vertės santykis ir obligacijų, kurios nėra vyriausybės obligacijos, paskolos ir pakeitimai vertybiniais popieriais, įtrauktų į tos valiutos ar šalies turto orientacinį portfelį, vertės ir viso į tą orientacinį portfelį įtraukto turto vertės santykis.“;

42) 77e straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įterpiami šie punktai:

„aa) informacijos atskleidimo pagal 51 straipsnio 8 dalį tikslais atitinkamą nerizikingų palūkanų normų struktūrą pagal terminą, netaikant jai suderinimo korekcijos ar svyravimų korekcijos, nustatytą netaikant laipsniško įgyvendinimo mechanizmo ekstrapoliacijai, kaip nustatyta 77a straipsnio 2 dalyje;

ab) scenarijus, naudotinus atliekant prudencinį deterministinį gyvybės draudimo įsipareigojimų tiksliausio įverčio vertinimą pagal 77 straipsnio 8 dalį;“;

ii) c punktas pakeičiamas taip:

„c) kiekvienai atitinkamai valiutai ir nacionalinei draudimo rinkai – pagal riziką pakoreguotą skirtumą, nurodytą atitinkamai 77d straipsnio 3 ir 4 dalyse;“;

iii) papildoma šiuo punktu:

„d) kiekvienai atitinkamai valstybei narei – investicijų į skolos priemones procentinę dalį, palyginti su visu draudimo ir perdraudimo įmonių, gavusių leidimą šalyje, turimu turtu, kaip nurodyta 77d straipsnio 4 dalyje.“;

b) įterpiama ši dalis:

„1a. Kalbant apie kiekvieną atitinkamą valiutą ir kiekvieną terminą, kai to termino atitinkamų finansinių priemonių ar obligacijų rinkos yra gilios, likvidžios ir skaidrios, EDPPI bent kas metus nustato ir paskelbia to ar ilgesnio termino, palyginti su visomis ta valiuta išreikštomis obligacijomis, kaip nurodyta 77a straipsnio 1 dalyje, obligacijų procentinę dalį.“;

c) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Siekdama užtikrinti vienodas techninių atidėjinių ir pagrindinių nuosavų lėšų apskaičiavimo sąlygas, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais kiekvienai atitinkamai valiutai nustatoma šio straipsnio 1 dalyje nurodyta techninė informacija ir pirmas išlyginimo taškas pagal 77a straipsnio 1 dalį. Tuose įgyvendinimo aktuose gali būti naudojamasi informacija, kurią EDPPI skelbia pagal šio straipsnio 1 dalį.“;

d) 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valiutoms, kurioms 1 dalies c punkte nurodytas pagal riziką pakoreguotas skirtumas 2 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose nenustatytas, atitinkamai nerizikingų palūkanų normų struktūrai pagal terminą, naudojamai tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti, svyravimų korekcija netaikoma. Valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro ir kurioms 1 dalies c punkte nurodytas pagal riziką pakoreguotas skirtumas ir 1 dalies d punkte nurodyta procentinė dalis 2 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose nenustatyti, prie svyravimų korekcijos makrolygio svyravimų korekcija nepridedama.“;

e) papildoma šia dalimi:

„4. Šio straipsnio 2 dalies tikslais įgyvendinimo akte tam tikrai valiutai nustatytas pirmas išlyginimo taškas nekeičiamas, nebent obligacijų, kurių terminas yra ilgesnis, palyginti su nurodytu visų ta valiuta išreikštų obligacijų terminu, arba jam lygus, procentinės dalies vertinimas rodo kitokį pirmą išlyginimo tašką pagal 77a straipsnio 1 dalį ir procentinę dalį, nustatytą 86 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose, bent dvejus metus iš eilės.“;

43) 86 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įterpiamas šis punktas:

„aa) 77 straipsnio 8 dalyje nurodytas prudencinis deterministinis vertinimas, taip pat sąlygos, kuriomis tas vertinimas gali būti naudojamas techninių atidėjinių su pasirinkimo galimybėmis ir garantijomis tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti;“;

ii) b punktas pakeičiamas taip:

„b) metodikos, principai ir būdai, pagal kuriuos nustatoma atitinkama nerizikingų palūkanų normų struktūra pagal terminą, kurią reikia naudoti 77 straipsnio 2 dalyje nurodytam tiksliausiam įverčiui apskaičiuoti, visų pirma:

i) 77a straipsnio 1 dalyje nurodytos ekstrapoliacijos formulė, įskaitant parametrus, pagal kuriuos nustatomas ekstrapoliacijos konvergencijos greitis;

ii) 77a straipsnio 1 dalyje nurodytų finansinių priemonių rinkų gilumo, likvidumo ir skaidrumo nustatymo metodas;

iii) su valiuta susijusios procentinės dalys, už kurias mažesnė obligacijų, kurių terminas yra ilgesnis, palyginti su nurodytu visų ta valiuta išreikštų obligacijų terminu, arba jam lygus, dalis 77a straipsnio 1 dalies tikslais yra laikomos mažomis;

iv) 77a straipsnio 2 dalyje nurodytas laipsniško įgyvendinimo mechanizmas;“;

iii) i papunktis pakeičiamas taip:

„i) 77d straipsnyje nurodytos svyravimų korekcijos apskaičiavimo metodai ir prielaidos, įskaitant:

i) 77d straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyto kredito skirtumo jautrumo koeficiento apskaičiavimo formulę;

ii) kiekvienai atitinkamai turto klasei – skirtumo procentinę dalį, atitinkančią skirtumo dalį, kuri yra siejama su tikrovišku numatomų nuostolių, nenumatytos kredito rizikos arba bet kurios kitos rizikos vertinimu, kuri turi būti apskaičiuojama kaip nurodyta 77d straipsnio 3 dalyje; tokia procentinė dalis mažėja didėjant skirtumams, atsižvelgiant į bent šiuos tris atvejus:

1) kai skirtumai neviršija savo ilgalaikio vidurkio;

2) kai skirtumai viršija savo ilgalaikį vidurkį, bet neviršija savo ilgalaikio vidurkio du kartus;

3) kai skirtumai viršija savo ilgalaikį vidurkį du kartus.

Rizikos korekcija niekada neturi viršyti atitinkamos ilgalaikių vidutinių skirtumų procentinės dalies.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. Komisija gali papildyti šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus pagal 301a straipsnį, kuriais nustatomi kriterijai, skirti nustatyti, ar turtas atitinka įtraukimo į 77b straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą turto portfelį reikalavimus.

1b. Jei atlikus 77 straipsnio 5 dalyje nurodytą periodinę kapitalo sąnaudų normos peržiūrą padaroma išvada, kad numanoma vertė nebėra tinkama, Komisija gali priimti deleguotąjį aktą, kuriuo iš dalies keičiama 77 straipsnio 6 dalyje nustatyta numanoma kapitalo sąnaudų normos vertė. Komisija gali nustatyti tik tokią numanomą kapitalo sąnaudų normos vertę, kuri būtų ne mažesnė kaip 4 % ir ne didesnė kaip 5 %.“;

c) įterpiama ši dalis:

„2a. Siekiant užtikrinti vienodas 77 straipsnio 8 dalies taikymo sąlygas, EDPPI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nurodoma metodika, pagal kurią nustatomi scenarijai, naudotini atliekant prudencinį deterministinį toje dalyje nurodytų gyvybės draudimo įsipareigojimų tiksliausio įverčio vertinimą, projektus. EDPPI pateikia Komisijai tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus ne vėliau kaip 2026 m. sausio 29 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.“;

44) 92 straipsnio 1a ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1a. Komisija gali papildyti šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus pagal 301a straipsnį, kuriais nustatomas dalyvavimo, kaip tai suprantama 212 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, finansų ir kredito įstaigose vertinimas siekiant nustatyti nuosavas lėšas, įskaitant reikšmingų dalyvavimo kredito ir finansų įstaigose dalių atskaitymo iš draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinių nuosavų lėšų metodus.

Nepaisant dalyvavimo dalių atskaitymo iš nuosavų lėšų, tinkamų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, kaip nurodyta deleguotajame akte, priimtame pagal šios dalies pirmą pastraipą, 88 straipsnyje nurodytų pagrindinių nuosavų lėšų nustatymo tikslu priežiūros institucijos gali leisti draudimo ar perdraudimo įmonei neatskaityti savo dalyvavimo kredito ar finansų įstaigoje vertės, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) draudimo ar perdraudimo įmonė yra vienoje iš šių aplinkybių:

i) kredito ar finansų įstaiga ir draudimo ar perdraudimo įmonė priklauso tai pačiai grupei, kaip apibrėžta 212 straipsnyje, kuriai taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus, o susijusiai kredito ar finansų įstaigai netaikomas 228 straipsnio 5 dalyje nurodytas atskaitymas, arba

ii) priežiūros institucijos reikalauja, kad draudimo ar perdraudimo įmonės taikytų techninius skaičiavimo metodus pagal Direktyvos 2002/87/EB I priedo II dalį, arba joms leidžia tokius metodus taikyti, o kredito ar finansų įstaigai taikoma ta pati papildoma priežiūra pagal tą direktyvą kaip ir draudimo ar perdraudimo įmonei;

b) priežiūros institucijas tenkina įmonių, kurioms taikoma grupės priežiūra, nurodyta a punkto i papunktyje, arba papildoma priežiūra, nurodyta a punkto ii papunktyje, integruoto valdymo, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės lygis;

c) dalyvavimas kredito ar finansų įstaigoje yra strateginio pobūdžio investicija į nuosavybės vertybinius popierius, kaip nurodyta pagal 111 straipsnio 1 dalies m punktą priimtame deleguotajame akte.

2. 1a dalyje nurodytas dalyvavimas finansų ir kredito įstaigose apima:

a) draudimo ir perdraudimo įmonių dalyvavimą:

i) kredito įstaigose ir finansų įstaigose, kaip tai suprantama atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 ir 26 punktuose;

ii) investicinėse įmonėse, kaip tai suprantama Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

b) papildomo 1 lygio kapitalo priemones, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 52 straipsnyje, ir 2 lygio kapitalo priemones, nurodytas to reglamento 63 straipsnyje, taip pat papildomo 1 lygio kapitalo priemones ir 2 lygio kapitalo priemones, kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/2033 (*) 9 straipsnyje, kurias draudimo ir perdraudimo įmonės turi šios dalies a punkte nurodytų subjektų, kuriuose jos dalyvauja, atžvilgiu.

(*) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2033 dėl riziką ribojančių reikalavimų investicinėms įmonėms, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 ir (ES) Nr. 806/2014 (OL L 314, 2019 12 5, p. 1).“;

45) 95 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tuo tikslu draudimo ir perdraudimo įmonės, kai taikytina, remiasi 97 straipsnio 1 dalyje nurodytu nuosavų lėšų elementų sąrašu.“;

46) 96 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Nedarant poveikio 95 straipsnio ir 97 straipsnio 1 dalies taikymui, šios direktyvos tikslais taikomas šis skirstymas:

1) perteklinės lėšos, kurioms taikoma 91 straipsnio 2 dalis, priskiriamos 1 pakopai;

2) akredityvai ir garantijos, kuriuos nepriklausomas patikėtinis valdo patikos pagrindu draudimo kreditorių naudai ir kuriuos teikia pagal Direktyvą 2013/36/ES veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos, priskiriami 2 pakopai;

3) bet kokie būsimieji reikalavimai, kuriuos savidraudos ar savidraudos tipo laivų savininkų draugijos, kuriose mokami kintamieji įnašai, draudžiančios tik I priedo A dalies 6, 12 ir 17 grupėse išvardytų rūšių riziką, gali pateikti savo nariams ir pagal kuriuos per ateinančius 12 mėnesių reikia sumokėti papildomus įnašus, priskiriami 2 pakopai.“;

47) 105 straipsnis papildomas šia dalimi:

„7. Komisijai pagal 301a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad būtų atsižvelgta į kriptoturto keliamą riziką šio straipsnio 5 dalyje nurodytame rinkos rizikos modulyje ir šio straipsnio 6 dalyje nurodytame sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulyje.“;

48) įterpiamas šis straipsnis:

„*105a straipsnis*

Ilgalaikės investicijos į nuosavybės vertybinius popierius

1. Nukrypstant nuo 101 straipsnio 3 dalies, kaip 105 straipsnio 5 dalies antros pastraipos b punkte nurodyto nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulio dalį, valstybės narės leidžia draudimo ir perdraudimo įmonėms, atitinkančioms šios dalies antroje pastraipoje nustatytas sąlygas, konkrečiam turimų ilgalaikės perspektyvos investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupiui taikyti kapitalo reikalavimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

Pirmos pastraipos tikslais investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupis gali būti vertinamas kaip ilgalaikės investicijos į nuosavybės vertybinius popierius, jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė priežiūros institucijai priimtinu būdu įrodo, kad įvykdytos visos šios sąlygos:

a) investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupis yra aiškiai nustatytas ir valdomas atskirai nuo kitos įmonės veiklos;

b) kiekvienam ilgalaikių nuosavybės vertybinių popierių portfeliui yra nustatyta ilgalaikių investicijų valdymo politika ir ji atspindi įmonės įsipareigojimą bendrą nuosavybės vertybinių popierių poziciją išlaikyti investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupyje laikotarpiu, kurio vidutinė trukmė viršija penkerius metus. Įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas aiškiai patvirtina investicijų valdymo politiką ir ta politika dažnai peržiūrima atsižvelgiant į faktinį portfelių valdymą ir informacija apie ją teikiama 45 straipsnyje nurodytame įmonės atliekamame savo rizikos ir mokumo vertinime;

c) investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupį sudaro tik nuosavybės vertybiniai popieriai, įtraukti į prekybos sąrašus valstybėse, kurios yra EEE arba Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (toliau – EBPO) narės, arba bendrovių, kurių pagrindinės buveinės yra valstybėse, kurios yra EEE arba EBPO narės, nebiržiniai nuosavybės vertybiniai popieriai;

d) draudimo ar perdraudimo įmonė nuolat ir nepalankiausiomis sąlygomis gali penkerių metų laikotarpiu išvengti priverstinio tame pogrupyje esančių investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pardavimo;

e) draudimo ar perdraudimo įmonės rizikos valdymo, turto ir įsipareigojimų valdymo bei investavimo politika atspindi įmonės ketinimą investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupį išlaikyti tokį laikotarpį, kuris atitinka b punkte nustatytą reikalavimą ir įmonės gebėjimą laikytis d punkte nustatyto reikalavimo;

f) investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupis yra tinkamai diversifikuotas taip, kad būtų išvengta pernelyg didelės priklausomybės nuo bet kurio konkretaus emitento ar įmonių grupės ir pernelyg didelės rizikos koncentracijos visame ilgalaikių investicijų į nuosavybės vertybinius popierius portfelyje, kurio rizikos pobūdis yra toks pat;

g) investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupis neapima dalyvavimo.

2. Kai nuosavybės vertybiniai popieriai laikomi Europos ilgalaikių investicijų fonduose arba tam tikrų rūšių kolektyvinio investavimo subjektuose, įskaitant alternatyvaus investavimo fondus, kurie pagal šią direktyvą priimtuose deleguotuosiuose aktuose nurodyti kaip turintys mažesnį rizikos pobūdį, 1 dalyje nustatytos sąlygos gali būti vertinamos fondų, o ne tuose fonduose laikomo pagrindinio turto, lygmeniu.

3. Draudimo ar perdraudimo įmonėms, investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupį pagal 1 dalį laikančioms ilgalaikėmis investicijomis į nuosavybės vertybinius popierius, draudžiama grįžti prie metodikos, neapimančios ilgalaikių investicijų į nuosavybės vertybinius popierius.

Kai draudimo ar perdraudimo įmonė, investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupį laikanti ilgalaikėmis investicijomis į nuosavybės vertybinius popierius, nebesilaiko 1 dalyje nustatytų sąlygų, ji nedelsdama informuoja priežiūros instituciją ir imasi reikiamų priemonių, kad vėl laikytųsi tų sąlygų.

Per vieną mėnesį nuo dienos, kurią pirmąkart pastebėta, kad nesilaikoma 1 dalyje nustatytų sąlygų, draudimo ar perdraudimo įmonė pateikia priežiūros institucijai būtiną informaciją ir nurodo veiksmus, kurių įmonė turi imtis, kad per šešis mėnesius nuo dienos, kurią pirmąkart pastebėta, kad nesilaikoma sąlygų, tų sąlygų vėl būtų laikomasi.

Kai įmonė per šešis mėnesius nuo dienos, kurią pirmąkart pastebėta, kad nesilaikoma sąlygų, negali vėl laikytis sąlygų, ji dvejus su puse metų arba tol, kol vėl nebus laikomasi 1 dalyje nustatytų sąlygų, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis yra ilgesnis, nustoja bet kokias investicijas į nuosavybės vertybinius popierius pagal šį straipsnį klasifikuoti kaip ilgalaikes investicijas į nuosavybės vertybinius popierius.

4. Ilgalaikių investicijų į nuosavybės vertybinius popierius kapitalo reikalavimas turi būti lygus pagrindinių nuosavų lėšų nuostoliui, kuris būtų patirtas dėl investicijų, laikomų ilgalaikiais nuosavybės vertybiniais popieriais, vertės momentinio sumažėjimo 22 %.

5. Komisija pagal 301a straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva būtų papildyta išsamiai nurodant:

a) šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytas sąlygas;

b) šio straipsnio 2 dalyje nurodytų kolektyvinio investavimo subjektų rūšis;

c) informaciją, kuri turi būti įtraukta į mokumo ir finansinės padėties ataskaitą, nurodytą 51 straipsnio 1 dalyje, ir reguliariąją priežiūros ataskaitą, nurodytą 35 straipsnio 5a dalyje.“;

49) 106 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Atlikus simetrinį standartinio nuosavybės vertybinių popierių kapitalo poreikio, tenkintino siekiant apsisaugoti nuo rizikos, atsirandančios dėl nuosavybės vertybinių popierių kainų svyravimo, patikslinimą neturi būti nustatytas tenkintinas nuosavybės vertybinių popierių kapitalo poreikis, kuris būtų daugiau nei 13 procentinių punktų mažesnis ar didesnis už standartinį nuosavybės vertybinių popierių kapitalo poreikį.“;

50) 109 straipsnis pakeičiamas taip:

„*109 straipsnis*

Standartinės formulės supaprastinimai

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės gali taikyti supaprastintą skaičiavimą konkrečiam rizikos moduliui arba rizikos submoduliui, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) rizikos, su kuria jos susiduria, pobūdis, mastas ir sudėtingumas pateisina supaprastinto skaičiavimo taikymą;

b) būtų neproporcinga reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė taikytų standartizuotą skaičiavimą;

c) klaida, lyginant su standartizuotu skaičiavimu, nėra reikšmingas mokumo kapitalo reikalavimo iškraipymas, išskyrus atvejus, kai atlikus supaprastintą skaičiavimą mokumo kapitalo reikalavimas viršija mokumo kapitalo reikalavimą, gautą atlikus standartizuotą skaičiavimą.

Nepaisant pirmos pastraipos, mažosios ir nesudėtingos įmonės gali taikyti supaprastintą skaičiavimą konkrečiam rizikos moduliui arba rizikos submoduliui, jei jos gali priežiūros institucijai priimtinu būdu ir ne rečiau kaip kas penkerius metus įrodyti, kad tenkinamos šios sąlygos:

a) kiekvienas atskiras rizikos modulis arba rizikos submodulis, kuriam ketinama taikyti supaprastintą skaičiavimą, netaikant supaprastinimo, sudaro mažiau nei 2 % pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo;

b) visų rizikos modulių arba rizikos submodulių, kuriems ketinama taikyti supaprastintą skaičiavimą, suma, netaikant supaprastinimo, sudaro mažiau nei 10 % pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo.

Šios dalies tikslais supaprastinti skaičiavimai kalibruojami pagal 101 straipsnio 3 dalį.

2. Nedarant poveikio šio straipsnio 1 dalies ir 102 straipsnio 1 dalies taikymui, kai draudimo ar perdraudimo įmonė apskaičiuoja mokumo kapitalo reikalavimą, o rizikos modulis ar rizikos submodulis nesudaro daugiau kaip 5 % pagrindinio mokumo kapitalo reikalavimo, nurodyto 103 straipsnio a punkte, dalies, įmonė gali taikyti supaprastintą to rizikos modulio arba rizikos submodulio skaičiavimą ne ilgiau kaip trejus metus nuo to mokumo kapitalo reikalavimo apskaičiavimo.

3. 2 dalies tikslais kiekvieno rizikos modulio ar rizikos submodulio, kuriam pagal tą dalį taikomi supaprastinti skaičiavimai, dalių suma, palyginti su pagrindiniu mokumo kapitalo reikalavimu, neviršija 10 %.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto rizikos modulio ar rizikos submodulio dalis, palyginti su pagrindiniu mokumo kapitalo reikalavimu, yra ta dalis, kuri apskaičiuota paskutinį kartą, kai rizikos modulis ar rizikos submodulis buvo apskaičiuotas neatlikus supaprastinto skaičiavimo pagal 2 dalį.“;

51) 111 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) l ir m punktai pakeičiami taip:

„l) supaprastinti 109 straipsnio 1 dalyje nurodytų specifinių rizikos modulių ir rizikos submodulių ir 109 straipsnio 2 dalyje nurodytų nereikšmingos rizikos modulių ir rizikos submodulių skaičiavimai ir kriterijai, kuriuos turi atitikti draudimo ir perdraudimo įmonės, įskaitant priklausomas draudimo įmones ir priklausomas perdraudimo įmones, norėdamos gauti teisę taikyti supaprastinto skaičiavimo formules, kaip nustatyta 109 straipsnio 1 dalyje;

m) metodas, kuriuo reikia vadovautis akcijų paketų, kaip tai suprantama 13 straipsnio 21 punkte, atveju apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą, visų pirma apskaičiuojant 105 straipsnio 5 dalyje nurodytą nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulį, atsižvelgiant į galimą šių akcijų paketų vertės svyravimo, atsirandančio dėl tų investicijų strateginio pobūdžio, ir poveikio, kurį daro draudimo ar perdraudimo įmonė tiems subjektams, į kuriuos investuojama, sumažėjimą;“;

ii) papildoma šiomis pastraipomis:

„Šios dalies pirmos pastraipos c punkto tikslais, metodais, prielaidomis ir standartiniais parametrais, kurie taikomi palūkanų normos rizikos submoduliui, nurodytam 105 straipsnio 5 dalies antros pastraipos a punkte, turi būti atsižvelgiama į riziką, kad palūkanų normos gali toliau mažėti, net jei jos yra mažos arba neigiamos, o palūkanų normos rizikos submodulio apskaičiavimas turi atitikti palūkanų normų ekstrapoliaciją pagal 77a straipsnį. Nepaisant šios pastraipos pirmo sakinio, apskaičiuojant palūkanų normos rizikos submodulį nereikalaujama atsižvelgti į riziką, kad palūkanų normos gali nukristi žemiau neigiamos apatinės ribos, jei yra nustatyta tokia neigiama apatinė riba, kad tikimybė, jog palūkanų normos visomis atitinkamomis valiutomis ir visais terminais nukris žemiau neigiamos apatinės ribos, yra pakankamai maža.

Šios dalies pirmos pastraipos h punkto tikslais metodai ir patikslinimai, kurie turi būti taikomi siekiant atspindėti sumažintą draudimo ir perdraudimo įmonių rizikos diversifikavimo mastą, susijusį su tiksliniais fondais, netaikomi turto portfeliams, kurie nėra tiksliniai fondai ir kurie yra skirti atitinkamam tiksliausiam draudimo ar perdraudimo įsipareigojimų įverčiui padengti, kaip nurodyta 77b straipsnio 1 dalies a punkte.“;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. Kai Komisija pagal šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punktą priima deleguotuosius aktus, kuriais ši direktyva papildoma nustatant metodus, prielaidas ir standartinius parametrus, naudotinus 105 straipsnio 5 dalies antros pastraipos a punkte nurodytam palūkanų normos rizikos submoduliui apskaičiuoti, siekiant

padidinti kapitalo reikalavimų jautrumą atsižvelgiant į palūkanų normų pokyčius, palūkanų normos rizikos submodulio pakeitimai gali būti laipsniškai įgyvendinti per ne ilgesnį kaip penkerių metų pereinamąjį laikotarpį. Toks laipsniškas įgyvendinimas yra privalomas ir taikomas visoms draudimo ar perdraudimo įmonėms.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Ne vėliau kaip 2030 m. sausio 29 d. ir po to kas penkerius metus EDPPI atlieka metodų, prielaidų ir standartinių parametrų, naudojamų apskaičiuojant mokumo kapitalo reikalavimą remiantis standartine formule, tinkamumo vertinimą. Jame, visų pirma, atsižvelgiama į bet kokios klasės turto ir finansinių priemonių veiksmingumą, į tas turto klases ir tas finansines priemones investuojančių subjektų elgesį, taip pat į tarptautinių standartų nustatymo raidą finansinių paslaugų sektoriuje. Gali būti teikiama pirmenybė tam tikros rizikos ir tam tikrų klasių turto peržiūrai. Remdamasi EDPPI vertinimu, Komisija, kai tikslinga, pateikia pasiūlymų iš dalies keisti šią direktyvą ar pagal ją priimtus deleguotuosius arba įgyvendinimo aktus.

Draudimo ir perdraudimo įmonės, taikančios šio straipsnio 2a dalyje nurodytą laipsnišką įgyvendinimą, savo mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje, kurią sudaro 51 straipsnio 1b dalyje nurodyta rinkos specialistams skirta informacija, viešai atskleidžia:

i) tai, kad jos taiko šio straipsnio 2a dalyje nurodytą laipsnišką įgyvendinimą, ir

ii) šio straipsnio 2a dalyje nurodyto kiekybinį laipsniško įgyvendinimo netaikymo poveikio jų finansinei būklei įvertinimą.“;

52) 112 straipsnio 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Gavusios priežiūros institucijų leidimą taikyti vidaus modelį, draudimo ir perdraudimo įmonės kas dvejus metus priežiūros institucijoms pateikia mokumo kapitalo reikalavimo įvertį, nustatytą pagal standartinę formulę, kaip nustatyta 2 poskirsnyje. Priežiūros institucijos, priimdamos sprendimą, kuriame nurodomos priežastys, gali reikalauti, kad draudimo ar perdraudimo įmonė šią informaciją teiktų dažniau.“;

53) 122 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Valstybės narės gali leisti draudimo ir perdraudimo įmonėms savo vidaus modelyje atsižvelgti į kredito skirtumo pokyčių poveikį svyravimų korekcijai, apskaičiuotai pagal 77d straipsnį, tik jeigu:

a) taikant metodą, pagal kurį atsižvelgiama į kredito skirtumo pokyčių poveikį tam tikros valiutos svyravimų korekcijai, neatsižvelgiama nei į 77d straipsnio 1c dalyje numatytą įmonei būdingą pagal riziką pakoreguoto skirtumo korekciją, nei, euro atveju, į galimą svyravimų korekcijos didinimą taikant makrolygio svyravimų korekciją pagal 77d straipsnio 4 dalį;

b) mokumo kapitalo reikalavimas yra ne mažesnis už bet kurį iš šių reikalavimų:

i) sąlyginį mokumo kapitalo reikalavimą, apskaičiuotą kaip mokumo kapitalo reikalavimas, išskyrus tai, kad į kredito skirtumo pokyčių poveikį svyravimų korekcijai atsižvelgiama pagal EDPPI metodiką, naudojamą skelbiant techninę informaciją pagal 77e straipsnio 1 dalies c punktą;

ii) sąlyginį mokumo kapitalo reikalavimą, apskaičiuotą pagal šio punkto i papunktį, išskyrus tai, kad 77d straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytos valiutos tipinis portfelis nustatomas remiantis turtu, į kurį investuoja draudimo ar perdraudimo įmonė, o ne visų draudimo ar perdraudimo įmonių, turinčių draudimo ar perdraudimo įsipareigojimų ta valiuta, turtu.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais tipinis portfelis tam tikra valiuta nustatomas remiantis įmonės turtu, išreikštu ta valiuta ir naudojamu draudimo ir perdraudimo įsipareigojimų tiksliausiam įverčiui ta valiuta padengti.“;

54) 132 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies antroje pastraipoje žodžiai „Direktyvoje 85/611/EEB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvoje 2009/65/EB“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„5. Draudimo ir perdraudimo įmonės, priimdamos sprendimus dėl savo investavimo strategijos, atsižvelgia į galimus makroekonominius ir finansų rinkų pokyčius.

Draudimo ir perdraudimo įmonės, priimdamos sprendimus dėl savo investavimo strategijos, taip pat atsižvelgia į tvarumo rizikos poveikį savo investicijoms ir galimą ilgalaikį savo investavimo sprendimų poveikį tvarumo veiksniams.

6. Priežiūros institucijos prašymu, draudimo ir perdraudimo įmonės, priimdamos sprendimus dėl savo investavimo strategijos, atsižvelgia į makroprudencinius susirūpinimą keliančius klausimus ir įvertina, kokiu mastu jų investavimo strategija gali paveikti makroekonominius ir finansų rinkų pokyčius ir gali tapti sisteminės rizikos šaltiniais, ir tokius aspektus įtraukia į savo investavimo sprendimus.

7. Šio straipsnio 5 ir 6 dalių tikslais makroekonominiai ir finansų rinkų pokyčiai, taip pat makroprudenciniai susirūpinimą keliantys klausimai turi tą pačią reikšmę kaip 45 straipsnyje.

8. Spręsdama, ar draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri yra patronuojamoji įmonė, kuriai taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, teikti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą prašymą, priežiūros institucija apsvarsto, ar dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, grupės lygmeniu atlieka šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimą ir ar šis vertinimas apima tos patronuojamosios įmonės ypatumus.“;

55) 133 straipsnio 3 dalyje žodžiai „Direktyvoje 85/611/EEB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvoje 2009/65/EB“;

56) įterpiamas šis straipsnis:

„*136a straipsnis*

Mokumo būklės pablogėjimas

1. Gavusios pranešimą pagal 136 straipsnį arba nustačiusios blogėjančią finansinę padėtį pagal 36 straipsnio 3 dalį, tuo atveju, kai įmonės mokumo būklė pablogėja, priežiūros institucijos turi turėti įgaliojimus imtis būtinų priemonių tam pablogėjimui ištaisyti.

2. 1 dalyje nurodytos priemonės turi būti proporcingos rizikai ir atitikti blogėjančios padėties reikšmingumą. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus imtis bent šių priemonių:

a) reikalauti, kad įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas atnaujintų prevencinį gaivinimo planą, parengtą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2025/1 (*) 5 straipsnį, jei aplinkybės skiriasi nuo tame plane išdėstytų prielaidų;

b) reikalauti, kad įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas imtųsi priemonių, nustatytų prevenciniame gaivinimo plane, parengtame pagal Direktyvos (ES) 2025/1 5 straipsnį; jei planas atnaujinamas pagal šios dalies a punktą, į priemones, kurių imamasi, įtraukiamos visos atnaujintos priemonės;

c) reikalauti, kad įmonės, neturinčios Direktyvos (ES) 2025/1 5 straipsnyje nurodyto prevencinio gaivinimo plano, administracinis, valdymo ar priežiūros organas nustatytų priežastis, dėl kurių nesilaikoma arba gali būti nesilaikoma reguliavimo reikalavimų, ir tinkamas tų reguliavimo reikalavimų įgyvendinimo priemones ir terminus;

d) reikalauti, kad įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas sustabdytų arba apribotų kintamąjį atlygį ir premijas, išmokas už nuosavų lėšų priemones arba nuosavų lėšų elementų grąžinimą ar atpirkimą.

(*) 2024 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2025/1, kuria nustatoma draudimo ir perdraudimo įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos direktyvos 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2007/36/EB, 2014/59/ES bei (ES) 2017/1132 ir reglamentai (ES) Nr. 1094/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 806/2014 ir (ES) 2017/1129 (OL L, 2025/1, 2025 1 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).“;

57) 138 straipsnio 4 dalis iš dalies keičiama taip:

a) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Išskirtinių neigiamų aplinkybių, turinčių įtakos draudimo ir perdraudimo įmonėms, užimančioms didelę rinkos dalį arba apimančioms didelę dalį paveiktų veiklos rūšių, atveju, kurį paskelbia EDPPI, priežiūros institucija, atsižvelgdama į visus svarbius veiksnius, įskaitant vidutinę techninių atidėjinių trukmę, gali paveiktoms įmonėms ne daugiau kaip septyneriems metams pratęsti 3 dalies antroje pastraipoje nustatytą laikotarpį.“;

b) antros pastraipos pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„Nedarant poveikio EDPPI įgaliojimams pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 18 straipsnį, šios dalies tikslais EDPPI, atitinkamos priežiūros institucijos prašymu, ir, kai tikslinga, pasikonsultavusi su ESRV, paskelbia, kad yra išskirtinių neigiamų aplinkybių.“;

58) 139 straipsnis pakeičiamas taip:

„*139 straipsnis*

Minimalaus kapitalo reikalavimo nesilaikymas

1. Draudimo ir perdraudimo įmonės informuoja priežiūros instituciją nedelsdamos, kai tik pastebi, kad nebesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, arba kai esama rizikos, kad to reikalavimo bus nesilaikoma per kitus tris mėnesius.

Šios dalies pirmos pastraipos tikslais reikalavimas informuoti priežiūros instituciją taikomas neatsižvelgiant į tai, ar draudimo ar perdraudimo įmonė pastebi, kad nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo arba kad esama rizikos, kad to reikalavimo bus nesilaikoma, apskaičiuodama minimalaus kapitalo reikalavimą pagal 129 straipsnio 4 dalį ar apskaičiuodama minimalaus kapitalo reikalavimą tarp dviejų datų, kai apie tokį skaičiavimą pranešama priežiūros institucijai pagal 129 straipsnio 4 dalį.

2. Per vieną mėnesį nuo to, kai pastebėjo, kad nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo, arba nuo to, kai pastebėjo, kad esama rizikos, kad to reikalavimo bus nesilaikoma, atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė pateikia priežiūros institucijai patvirtinti realistišką trumpalaikį finansinį planą, kuriuo siekiama per tris mėnesius nuo to pastebėjimo atkurti bent tokį tinkamų pagrindinių nuosavų lėšų lygį, kuris atitiktų minimalaus kapitalo reikalavimą, arba sumažinti įmonės rizikos pobūdį siekiant užtikrinti minimalaus kapitalo reikalavimo laikymąsi.

3. Jeigu per du mėnesius nuo 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo nepradedama likvidavimo procedūra, buveinės valstybės narės priežiūros institucija apsvarsto galimybę apriboti teisę ar uždrausti laisvai disponuoti draudimo ar perdraudimo įmonės turtu. Ji apie tai praneša priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijoms. Buveinės valstybės narės priežiūros institucijos prašymu tos institucijos imasi tokių pačių priemonių. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija nurodo, kokiam turtui turi būti taikomos tokios priemonės.

4. EDPPI gali parengti gaires dėl veiksmų, kurių priežiūros institucijos turėtų imtis pastebėjusios, kad, kaip nurodyta 1 dalyje, nesilaikoma minimalaus kapitalo reikalavimo arba kad esama rizikos, kad to reikalavimo bus nesilaikoma.“;

59) 141 straipsnis pakeičiamas taip:

„*141 straipsnis*

Priežiūros institucijų įgaliojimai blogėjant finansinei padėčiai

1. Jeigu priežiūros institucijos mano, kad kuri nors iš 136a, 138 ir 139 straipsniuose nurodytų priemonių yra neveiksminga arba nepakankama įmonės mokumo būklės pablogėjimo problemai išspręsti, priežiūros institucijos turi turėti įgaliojimus imtis visų priemonių, reikalingų, draudimo sutarčių atveju, draudėjų interesams arba iš perdraudimo sutarčių kylantiems įsipareigojimams apsaugoti.

2. Tos priemonės turi būti proporcingos ir atitikti atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo būklės pablogėjimo lygį ir trukmę.“;

60) 144 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Panaikinus leidimą, valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonėms ir toliau būtų taikomos I antraštinės dalies III skyriuje nustatytos draudimo priežiūros bendrosios taisyklės ir tikslai, bent kol bus pradėta likvidavimo procedūra.“;

61) I antraštinėje dalyje įterpiamas šis skyrius:

„VIIa SKYRIUS

Makroprudencinės priemonės

144a straipsnis

Likvidumo rizikos valdymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonių likvidumo rizikos valdymas, nurodytas 44 straipsnio 2 dalies antros pastraipos d punkte, užtikrintų pakankamą šių įmonių likvidumą, kad suėjus terminui jos galėtų įvykdyti savo finansinius įsipareigojimus draudėjams ir kitoms sandorio šalims net ir nepalankiausiomis sąlygomis.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės parengtų ir nuolat atnaujintų likvidumo rizikos valdymo planą, apimantį likvidumo analizę trumpuoju laikotarpiu, kuriame būtų prognozuojami su jų turtu ir įsipareigojimais susiję gaunamų ir netenkamų pinigų srautai. Priežiūros institucijų prašymu, draudimo ir perdraudimo įmonės išplečia likvidumo rizikos valdymo planą, kad į jį taip pat būtų įtraukta likvidumo analizė vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės parengtų ir nuolat atnaujintų likvidumo rizikos rodiklių rinkinį galimoms likvidumo problemoms nustatyti, stebėti ir spręsti.

3. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės priežiūros institucijoms, kaip 35 straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos dalį, pateiktų likvidumo rizikos valdymo planą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad mažosios ir nesudėtingos įmonės ir įmonės, gavusios išankstinį priežiūros institucijos pritarimą pagal 29d straipsnį, nebūtų įpareigotos rengti likvidumo rizikos valdymo plano, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad jei draudimo ir perdraudimo įmonės taiko 77b straipsnyje nurodytą suderinimo korekciją arba 77d straipsnyje nurodytą svyravimų korekciją, jos gali derinti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą likvidumo rizikos valdymo planą su planu, kurio reikalaujama pagal 44 straipsnio 2 dalies ketvirtą pastraipą.

144b straipsnis

Priežiūros institucijų įgaliojimai išskirtinėmis aplinkybėmis pašalinti su likvidumu susijusį pažeidžiamumą

1. Priežiūros institucijos, vykdydamos reguliarų peržiūros procesą, stebi draudimo ir perdraudimo įmonių likvidumo poziciją. Jeigu jos nustato reikšmingą likvidumo riziką, jos apie tai informuoja atitinkamą draudimo ar perdraudimo įmonę. Draudimo ar perdraudimo įmonė paaiškina, kaip ketina spręsti tą likvidumo rizikos problemą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų reikiamus įgaliojimus reikalauti, kad įmonės sustiprintų savo likvidumo poziciją, kai nustatoma reikšminga likvidumo rizika ar trūkumai. Tokie įgaliojimai taikomi, kai yra pakankamai įrodymų, kad esama reikšmingos likvidumo rizikos ir kad draudimo ar perdraudimo įmonė nesiėmė veiksmingų taisomųjų priemonių.

Priežiūros institucija bent kas šešis mėnesius peržiūri priemones, kurių ji ėmėsi pagal šią dalį, ir jas panaikina, kai įmonė imasi veiksmingų taisomųjų priemonių.

Kai aktualu, priežiūros institucija su EDPPI dalijasi su likvidumo rizika susijusio pažeidžiamumo įrodymais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad atskirų įmonių, kurioms kyla reikšminga likvidumo rizika, dėl kurios gali kilti neišvengiama grėsmė draudėjų apsaugai arba finansų sistemos stabilumui, atžvilgiu, priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus laikinai:

a) apriboti arba sustabdyti dividendų paskirstymą akcininkams ir kitiems subordinuotiems kreditoriams;

b) apriboti arba sustabdyti kitus mokėjimus akcininkams ir kitiems subordinuotiems kreditoriams;

c) apriboti arba sustabdyti akcijų atpirkimą ir nuosavų lėšų elementų grąžinimą arba išpirkimą;

d) apriboti arba sustabdyti premijas ar kitą kintamąjį atlygį;

e) sustabdyti draudėjų išpirkimo teises pagal gyvybės draudimo liudijimus (toliau – išpirkimo teisės).

Įgaliojimais sustabdyti išpirkimo teises naudojamasi tik poveikį įmonei darančiomis išskirtinėmis aplinkybėmis, kaip kraštutine priemone ir kai tai atitinka kolektyvinį įmonės draudėjų ir naudos gavėjų interesą. Prieš naudodamasi tais įgaliojimais priežiūros institucija atsižvelgia į galimą nenumatytą poveikį finansų rinkoms, įmonės draudėjų ir naudos gavėjų teisėms, įskaitant tarpvalstybinius atvejus. Priežiūros institucijos viešai paskelbia tų įgaliojimų taikymo priežastis.

Bet kokia pirmoje pastraipoje nurodyta priemonė taikoma ne ilgiau kaip tris mėnesius. Valstybės narės užtikrina, kad priemonė galėtų būti atnaujinta, jei vis dar yra ją pateisinančių priežasčių, ir kad būtų nebetaikoma, kai tų priežasčių nebėra.

Nedarant poveikio 144c straipsnio 6 daliai, valstybės narės užtikrina, kad, kol priežiūros institucijos nepanaikins išpirkimo teisių sustabdymo, atitinkamoms draudimo ir perdraudimo įmonėms būtų draudžiama:

a) atlikti bet kokius paskirstymus ar kitus mokėjimus akcininkams ar kitiems subordinuotiems kreditoriams;

b) pradėti akcijų atpirkimą arba grąžinti ar išpirkti bet kokius nuosavų lėšų elementus arba

c) mokėti premijas ar kitą kintamąjį atlygį administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariams, pagrindines funkcijas vykdantiems asmenims ar vyresniajai vadovybei.

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų reikiamus įgaliojimus užtikrinti ketvirtoje pastraipoje nurodytų reikalavimų vykdymą.

Valstybės narės užtikrina, kad makroprudencinius įgaliojimus turinčios įstaigos ar institucijos, jei jos nėra priežiūros institucijos, būtų tinkamai laiku informuotos apie priežiūros institucijų ketinimą pasinaudoti šioje dalyje nurodytais įgaliojimais ir būtų įtrauktos į antroje pastraipoje nurodyto galimo nenumatyto poveikio vertinimą.

Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos informuotų EDPPI ir ESRV kiekvieną kartą, kai pasinaudojama šioje dalyje nurodytais įgaliojimais, kad būtų pašalinta finansų sistemos stabilumui kylanti rizika.

4. Vykdydamos įgaliojimus, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje, priežiūros institucijos tinkamai atsižvelgia į 29 straipsnio 3 dalyje nurodytus proporcingumo kriterijus.

Jei EDPPI, pasikonsultavusi su ESRV, mano, kad kompetentinga institucija piktnaudžiauja 3 dalyje nurodytais įgaliojimais, ji atitinkamai priežiūros institucijai pateikia nuomonę, kad tos priežiūros institucijos sprendimas turėtų būti peržiūrėtas. Ta nuomonė viešai neskelbiama.

5. Vykdydamos įgaliojimus, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje, priežiūros institucijos atsižvelgia į priežiūros peržiūros procedūros metu gautus įrodymus ir į perspektyvinį atitinkamų įmonių mokumo ir finansinės būklės vertinimą, atitinkantį 45 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a ir b punktuose nurodytą vertinimą.

6. 3 dalyje nurodytais įgaliojimais gali būti naudojamasi atitinkamų toje valstybėje narėje veikiančių įmonių atžvilgiu, jei 3 dalyje nurodytos išimtinės aplinkybės turi įtakos visai draudimo rinkai arba didelei jos daliai.

Valstybės narės paskiria instituciją, kuri naudojasi pirmoje pastraipoje nurodytais įgaliojimais.

Jei paskirtoji institucija nėra priežiūros institucija, valstybė narė užtikrina tinkamą skirtingų institucijų veiklos koordinavimą ir keitimąsi informacija. Visų pirma reikalaujama, kad visos institucijos glaudžiai bendradarbiautų ir dalytųsi visa informacija, kurios gali prireikti, kad būtų tinkamai vykdomos paskirtajai institucijai šia dalimi pavestos pareigos.

7. Valstybės narės užtikrina, kad 6 dalies antroje pastraipoje nurodyta institucija laiku praneštų EDPPI ir, jei imamasi priemonių finansų sistemos stabilumui kylančiai rizikai šalinti, ESRV apie naudojimąsi 6 dalyje nurodytais įgaliojimais.

Pranešime aprašoma taikyta priemonė, jos trukmė ir priežastys, dėl kurių buvo pasinaudota įgaliojimais, įskaitant priežastis, kodėl ta priemonė buvo laikoma veiksminga ir proporcinga atsižvelgiant į jų neigiamą poveikį draudėjams.

8. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EDPPI, pasikonsultavusi su ESRV, parengia gaires, kuriomis išsamiau nurodoma:

a) priemonės, kuriomis būtų šalinami likvidumo rizikos valdymo trūkumai, ir įgaliojimų, kuriais priežiūros institucijos gali naudotis siekdamos sustiprinti įmonių likvidumo poziciją, forma, aktyvavimas ir kalibravimas, kai nustatoma likvidumo rizika ir tos įmonės tinkamai jos neištaiso;

b) išimtinių aplinkybių, kuriomis pateisinamas laikinas išpirkimo teisių sustabdymas, buvimas;

c) sąlygos, kuriomis užtikrinamas nuoseklus laikino išpirkimo teisių sustabdymo, kaip kraštutinės priemonės, visoje Sąjungoje taikymas, ir aspektai, į kuriuos reikia atsižvelgti siekiant vienodai ir tinkamai apsaugoti draudėjus visose buveinės ir priimančiosiose jurisdikcijose.

144c straipsnis

Priežiūros priemonės, kuriomis siekiama išsaugoti įmonių finansinę būklę esant išskirtiniams viso sektoriaus sukrėtimams

1. Nedarant poveikio 141 straipsnio taikymui, valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų įgaliojimus imtis priemonių atskirų draudimo ar perdraudimo įmonių finansinei būklei išsaugoti išskirtinių viso sektoriaus sukrėtimų, kurie gali kelti grėsmę atitinkamos įmonės finansinei būklei arba finansų sistemos stabilumui, laikotarpiais.

2. Išskirtinių viso sektoriaus sukrėtimų laikotarpiais priežiūros institucijos turi įgaliojimus reikalauti, kad ypač pažeidžiamo rizikos pobūdžio įmonės imtųsi bent šių priemonių:

a) apribotų arba sustabdytų dividendų paskirstymą akcininkams ir kitiems subordinuotiems kreditoriams;

b) apribotų arba sustabdytų kitus mokėjimus akcininkams ir kitiems subordinuotiems kreditoriams;

c) apribotų arba sustabdytų akcijų atpirkimą ir nuosavų lėšų elementų grąžinimą arba išpirkimą;

d) apribotų arba sustabdytų premijas ar kitą kintamąjį atlygį.

Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos nacionalinės įstaigos ir institucijos, turinčios makroprudencinius įgaliojimus, būtų tinkamai informuotos apie nacionalinės priežiūros institucijos ketinimą pasinaudoti šiame straipsnyje numatytais įgaliojimais ir būtų tinkamai įtrauktos į išskirtinių viso sektoriaus sukrėtimų vertinimą pagal šią dalį.

3. Naudodamosi šio straipsnio 2 dalyje nurodytais įgaliojimais, priežiūros institucijos tinkamai atsižvelgia į 29 straipsnio 3 dalyje nurodytus proporcingumo kriterijus ir į tai, ar esama įmonės patvirtintų priimtinos rizikos ribų ir jos rizikos valdymo sistemos ribų.

4. Naudodamosi šio straipsnio 2 dalyje nurodytais įgaliojimais, priežiūros institucijos atsižvelgia į priežiūros proceso metu gautus įrodymus ir į perspektyvinį atitinkamų įmonių mokumo ir finansinės būklės vertinimą, atsižvelgiant į 45 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a ir b punktuose nurodytą vertinimą.

5. 2 dalyje nurodytos priemonės taikomos tol, kol yra jas pateisinančių priežasčių. Tos priemonės peržiūrimos bent kas tris mėnesius ir panaikinamos iškart, kai nebėra jas pateisinančių priežasčių.

6. Šio straipsnio tikslais, 245 straipsnio 2 dalyje nurodyti svarbūs grupės vidaus sandoriai, įskaitant dividendų paskirstymą grupės viduje, sustabdomi arba apribojami tik tuo atveju, jei jie kelia grėsmę grupės arba bent vienos iš grupei priklausančių įmonių mokumo ar likvidumo pozicijai. Prieš sustabdydamos arba apribodamos sandorius su likusia grupės dalimi, susijusių įmonių priežiūros institucijos konsultuojasi su grupės priežiūros institucija.

7. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EDPPI, pasikonsultavusi su ESRV, parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nustatomi išskirtinių viso sektoriaus sukrėtimų identifikavimo kriterijai, projektus. EDPPI Komisijai pateikia tų techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2026 m. sausio 29 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

144d straipsnis

Papildomų makroprudencinių priemonių taikymas

1. Siekdama užtikrinti nuoseklų 45 straipsnio 1 dalies e punkte, 132 straipsnio 6 dalyje ir 144a straipsnio 2 dalyje nurodytų makroprudencinių priemonių taikymą, EDPPI parengia techninių reguliavimo standartų projektus dėl kriterijų, į kuriuos turi atsižvelgti priežiūros institucijos, apibrėždamos draudimo ar perdraudimo įmones ir grupes, kurių turi būti prašoma:

a) atlikti 45 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą papildomą makroprudencinę analizę, atsižvelgiant į to straipsnio 9 dalyje nurodytas aplinkybes;

b) įtraukti makroprudencinius aspektus taikant 132 straipsnio 6 dalyje nurodytą rizikos ribojimo principą, atsižvelgiant į to straipsnio 8 dalyje nurodytas aplinkybes;

c) parengti ir tvarkyti likvidumo rizikos valdymo planą, apimantį likvidumo analizę vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu pagal 144a straipsnio 2 dalį.

EDPPI pateikia Komisijai pirmoje pastraipoje nurodytų techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2026 m. sausio 29 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

2. Siekdama užtikrinti nuoseklų 144a straipsnio 2 dalyje nurodytų makroprudencinių priemonių taikymą, EDPPI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomas likvidumo rizikos valdymo planų turinys ir atnaujinimo dažnumas, atsižvelgiant į galimą planų derinimą, kaip nurodyta to straipsnio 5 dalyje. EDPPI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2026 m. sausio 29 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius deleguojami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

3. 1 dalies a ir b punktų tikslais kriterijai, į kuriuos turi būti atsižvelgiama, turi būti proporcingi rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui, visų pirma tarpusavio sąsajų su finansų rinkomis lygiui, tarpvalstybiniam draudimo ir perdraudimo veiklos pobūdžiui ir draudimo bei perdraudimo įmonių investicijoms.

4. 1 dalies c punkto tikslais kriterijai, į kuriuos reikia atsižvelgti, turi būti proporcingi rizikos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui, visų pirma turto ir įsipareigojimų portfelių sudėčiai, draudimo ir perdraudimo įsipareigojimų pobūdžiui ir kintamumui bei numatomų turto pinigų srautų jautrumui rinkos svyravimams.“;

62) 145 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) vardą ir pavardę asmens, kuriam suteikti pakankami įgaliojimai, kad jis galėtų prisiimti įsipareigojimus trečiosioms šalims draudimo įmonės vardu;“;

b) antra pastraipa išbraukiama;

63) 149 straipsnis pakeičiamas taip:

„*149 straipsnis*

Rizikos arba įsipareigojimų pobūdžio pokyčiai

1. 147 ir 148 straipsniuose nustatyta tvarka taikoma bet kuriems 147 straipsnyje nurodytos informacijos pakeitimams, kuriuos ketina padaryti draudimo įmonė.

2. Jeigu draudimo įmonė, naudodamasi laisve teikti paslaugas, vykdo veiklą, kuri daro esminį poveikį jos rizikos pobūdžiui arba turi esminės įtakos draudimo veiklai vienoje ar daugiau priimančiųjų valstybių narių, draudimo įmonė nedelsdama apie tai praneša buveinės valstybės narės priežiūros institucijai. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija nedelsdama apie tai praneša atitinkamų priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijoms.“;

64) VIII skyriaus 2A skirsnio antraštė pakeičiama taip:

„**Pranešimas, reikšminga tarpvalstybinė veikla ir bendradarbiavimo platformos**“;

65) 152a straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija praneša EDPPI ir atitinkamos priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai, jeigu nustato, kad blogėja finansinė padėtis arba atsiranda kita rizika, įskaitant tą, kuri susijusi su vartotojų apsauga, kuri kyla dėl draudimo ar perdraudimo įmonės vykdomos veiklos, grindžiamos laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo teise ir galinčios turėti poveikio tarpvalstybiniu mastu. Priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija taip pat gali pranešti EDPPI ir atitinkamos buveinės valstybės narės priežiūros institucijai, jeigu jai kyla didelis ir pagrįstas susirūpinimas dėl vartotojų apsaugos. Priežiūros institucijos gali perduoti klausimą svarstyti EDPPI ir prašyti jos pagalbos, jei dvišaliu pagrindu susitarti nepavyksta.“;

66) įterpiami šie straipsniai:

„*152aa straipsnis*

Reikšminga tarpvalstybinė veikla

1. Šiame skirsnyje reikšminga tarpvalstybinė veikla – draudimo ir perdraudimo veikla, kurią tam tikroje priimančiojoje valstybėje narėje, naudodamasi įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, vykdo draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri neklasifikuojama kaip mažoji ir nesudėtinga įmonė ir kuri atitinka bet kurį iš šių reikalavimų:

a) visos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos gautos metinės pajamos, atitinkančios įmonės veiklą, vykdomą toje priimančiojoje valstybėje narėje naudojantis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas, viršija 15 000 000 EUR;

b) veiklą, vykdomą naudojantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija laiko svarbia priimančiosios valstybės narės rinkos atžvilgiu.

2. Šio straipsnio 1 dalies b punkto tikslais EDPPI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose išsamiau nurodomos sąlygos ir kriterijai, kurie turi būti taikomi nustatant, kurios draudimo ar perdraudimo įmonės yra svarbios priimančiosios valstybės narės rinkos atžvilgiu, projektus.

EDPPI pateikia Komisijai tuos techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2026 m. sausio 29 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

3. 1 dalies b punkto tikslais, jei priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija mano, kad veikla, vykdoma naudojantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, yra svarbi priimančiosios valstybės narės rinkos atžvilgiu, ji apie tai praneša buveinės valstybės narės priežiūros institucijai, nurodydama priežastis.

4. Jei buveinės valstybės narės priežiūros institucija nesutinka dėl veiklos, vykdomos naudojantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, svarbos, ji per vieną mėnesį apie tai praneša priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai, nurodydama priežastis. Jei nesutariama dėl veiklos, vykdomos pagal įsisteigimo teisę arba laisvę teikti paslaugas, svarbos, priežiūros institucijos gali šį klausimą perduoti EDPPI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį. Tokiu atveju EDPPI gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu suteiktus įgaliojimus.

152ab straipsnis

Glaudesnis buveinės ir priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijų bendradarbiavimas priežiūros srityje ir intensyvesnis keitimasis informacija, susijęs su reikšminga tarpvalstybine veikla

1. Tuo atveju, kai vykdoma reikšminga tarpvalstybinė veikla, buveinės valstybės narės priežiūros institucija ir priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija bendradarbiauja tarpusavyje, kad būtų galima įvertinti, ar įmonė aiškiai supranta ir patikimai valdo priimančiojoje valstybėje narėje jai kylančią ar galinčią kilti riziką.

Bendradarbiavimas turi būti proporcingas rizikai, susijusiai su reikšminga tarpvalstybine veikla, ir apimti bent šiuos aspektus:

a) valdymo sistemą, įskaitant administracinio, valdymo ar priežiūros organo gebėjimą suprasti tarpvalstybinės rinkos specifiką, įdiegtas rizikos valdymo priemones, vidaus kontrolės priemones ir reikalavimų laikymosi procedūras, skirtas tarpvalstybiniam verslui;

b) užsakomųjų paslaugų ir platinimo partnerystes;

c) verslo strategiją ir reikalavimų nagrinėjimą;

d) vartotojų apsaugą.

2. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija laiku informuoja priimančiosios valstybės narės priežiūros instituciją apie savo priežiūros proceso rezultatus, susijusius su reikšminga tarpvalstybine veikla, kai buvo nustatyta galimų priimančiojoje arba buveinės valstybėje narėje taikomų įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų laikymosi problemų arba esminių problemų, susijusių su 1 dalies antroje pastraipoje nurodytais aspektais, ir tokios problemos daro arba gali daryti poveikį veiklos vykdymui priimančiojoje valstybėje narėje.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucija priimančiosios valstybės narės, kurioje įmonė vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, priežiūros institucijai bent kartą per metus arba dažniau, jei atitinkamos priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija to prašo, pateikia šią informaciją:

a) mokumo kapitalo reikalavimą ir minimalaus kapitalo reikalavimą, apie kurį praneša draudimo ar perdraudimo įmonė;

b) nuosavų lėšų, tinkamų atitinkamai mokumo kapitalo reikalavimui ir minimalaus kapitalo reikalavimui padengti, sumas, apie kurias pranešė draudimo ar perdraudimo įmonė;

c) informaciją apie galimus buveinės valstybės narės priežiūros institucijai susirūpinimą keliančius klausimus, susijusius su draudimo ar perdraudimo įmonės atliekamu techninių atidėjinių apskaičiavimu, taip pat su a ir b punktuose nurodytais elementais.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucija nedelsdama informuoja priimančiosios valstybės narės, kurioje įmonė vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, priežiūros instituciją, jeigu nustato, kad finansinė padėtis blogėja arba atsiranda rizika, kad per ateinančius tris mėnesius gali būti nesilaikoma mokumo kapitalo reikalavimo arba minimalaus kapitalo reikalavimo.

Priimančiosios valstybės narės, kurioje draudimo ar perdraudimo įmonė vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, priežiūros institucija gali pateikti tinkamai pagrįstą prašymą tos įmonės buveinės valstybės narės priežiūros institucijai gauti kitą informaciją, nei nurodyta pirmoje, antroje ir trečioje pastraipose, su sąlyga, kad ji yra susijusi su tos įmonės mokumu, valdymo sistema ar verslo modeliu. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija tokią informaciją pateikia laiku.

3. Jeigu buveinės valstybės narės priežiūros institucija laiku nepateikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, atitinkamos priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija gali perduoti klausimą EDPPI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį.

4. Jeigu draudimo ar perdraudimo įmonė, atliekanti reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, nesilaiko mokumo kapitalo reikalavimo ar minimalaus kapitalo reikalavimo arba tikėtina, kad jo nesilaikys per ateinančius tris mėnesius, priimančiosios valstybės narės, kurioje ta įmonė vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą, priežiūros institucija gali prašyti buveinės valstybės narės priežiūros institucijos kartu atlikti draudimo ar perdraudimo įmonės patikrinimą vietoje, paaiškindama tokio prašymo priežastis.

Buveinės valstybės narės priežiūros institucija priima arba atmeta pirmoje pastraipoje nurodytą prašymą per vieną mėnesį nuo jo gavimo.

5. Jeigu buveinės valstybės narės priežiūros institucija sutinka atlikti bendrą patikrinimą vietoje, ji kviečia EDPPI dalyvauti tame patikrinime.

Užbaigus bendrą patikrinimą vietoje, atitinkamos priežiūros institucijos per du mėnesius padaro bendras išvadas, be kita ko, nurodydamos tinkamiausius priežiūros veiksmus. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl tinkamų priežiūros veiksmų, atsižvelgia į tas bendras išvadas.

Jeigu priežiūros institucijos negali padaryti bendrų išvadų dėl bendro patikrinimo vietoje, per du mėnesius nuo šios dalies antroje pastraipoje nurodyto laikotarpio pabaigos bet kuri iš jų gali perduoti klausimą EDPPI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį, nedarant poveikio priežiūros veiksmams ir įgaliojimams, kurių turi imtis buveinės valstybės narės priežiūros institucija, kad būtų sprendžiamas mokumo kapitalo reikalavimo nesilaikymo arba minimalaus kapitalo reikalavimo nesilaikymo ar galimo nesilaikymo klausimas. Pasibaigus šioje pastraipoje nurodytam dviejų mėnesių laikotarpiui arba priežiūros institucijoms pagal šios dalies antrą pastraipą pasiekus susitarimą dėl bendrų išvadų, klausimas EDPPI neperduodamas.

Jeigu per šios dalies trečioje pastraipoje nurodytą dviejų mėnesių laikotarpį bet kuri atitinkama priežiūros institucija šiuo klausimu kreipėsi į EDPPI pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį, buveinės valstybės narės priežiūros institucija atideda bendro patikrinimo vietoje galutinių išvadų priėmimą ir laukia bet kokio sprendimo, kurį EDPPI gali priimti remdamasi to reglamento 19 straipsnio 3 dalimi, ir priima išvadas vadovaudamasi EDPPI sprendimu. Visos atitinkamos priežiūros institucijos pripažįsta tas išvadas lemiamomis.

6. Jeigu buveinės valstybės narės priežiūros institucija atsisako atlikti bendrą patikrinimą vietoje, ji raštu paaiškina priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai tokio atsisakymo priežastis.

Jei priežiūros institucijos nesutinka su atsisakymo priežastimis, jos gali per vieną mėnesį nuo buveinės valstybės narės priežiūros institucijos pranešimo apie sprendimą dienos šiuo klausimu kreiptis į EDPPI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnį. Tokiu atveju EDPPI gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.“;

67) 152b straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 35 straipsniui, EDPPI ar bet kurios priežiūros institucijos prašymu atitinkamos priežiūros institucijos laiku pateikia visą būtiną informaciją, kad bendradarbiavimo platforma galėtų tinkamai veikti.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„5. Glaudesnio buveinės ir priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijų bendradarbiavimo priežiūros srityje ir intensyvesnio keitimosi informacija reikalavimai pagal 152ab straipsnį taip pat taikomi priežiūros institucijoms, dalyvaujančioms bendradarbiavimo platformoje nuo tokios bendradarbiavimo platformos sukūrimo pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalį, neatsižvelgiant į tai, ar draudimo ar perdraudimo įmonė vykdo reikšmingą tarpvalstybinę veiklą. Kai pagal šio straipsnio 1 dalį sukuriamos bendradarbiavimo platformos, tokia informacija taip pat dalijamasi su EDPPI.

6. Jeigu dvi ar daugiau atitinkamų bendradarbiavimo platformos institucijų nesutaria dėl draudimo ar perdraudimo įmonės atžvilgiu vykdytino veiksmo procedūros ar turinio arba neveikimo ir jei yra rimtų abejonių dėl neigiamo poveikio draudėjams, EDPPI bet kurios atitinkamos institucijos prašymu gali padėti institucijoms pasiekti susitarimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnio 1 dalį.

Jei yra rimtų abejonių dėl neigiamo poveikio draudėjams kitose valstybėse narėse nei buveinės valstybė narė ir kai draudimo ar perdraudimo įmonėje esama rimtų trūkumų, dėl kurių kompetentinga priežiūros institucija nesiėmė jokių taisomųjų veiksmų arba nesiėmė pakankamų taisomųjų veiksmų, EDPPI gali paprašyti buveinės valstybės narės priežiūros institucijos atlikti draudimo ar perdraudimo įmonės patikrinimą vietoje. Buveinės valstybės narės priežiūros institucija nedelsdama pradeda patikrinimą vietoje ir pakviečia jame dalyvauti EDPPI ir kitas atitinkamas priežiūros institucijas. Taikomos 152ab straipsnio 5 dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos.

7. Jei dvi ar daugiau atitinkamų bendradarbiavimo platformos institucijų nesutaria dėl dalijimosi informacija pagal šio straipsnio 4 arba 5 dalį, EDPPI bet kurios atitinkamos institucijos prašymu gali joms padėti pasiekti susitarimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 19 straipsnio 1 dalį.

8. Jei EDPPI mano, kad tai tikslinga atsižvelgiant į draudėjų apsaugos interesus arba siekiant finansinio stabilumo, ji gali skelbti informaciją apie išvadas, rekomendacijas ar priemones, susijusias su priežiūros darbu bendradarbiavimo platformoje.

Jei EDPPI ketina paskelbti atitinkamos draudimo ar perdraudimo įmonės pavadinimą, ji nedelsdama praneša tai įmonei apie savo ketinimą paskelbti informaciją ir suteikia pakankamai laiko, kad ta įmonė EDPPI ir kitoms bendradarbiavimo platformos priežiūros institucijoms galėtų raštu pateikti pastabas ir nurodyti visą svarbią informaciją ar argumentus. Priimdama sprendimą dėl įmonės pavadinimo paskelbimo EDPPI tinkamai įvertina atitinkamos įmonės poziciją ir tinkamai į ją atsižvelgia. EDPPI neskelbia atitinkamos įmonės pavadinimo, jei dėl

tokio paskelbimo vykdomam tyrimui kiltų pavojus arba būtų padaryta neproporcinga žala, kiek tai įmanoma nustatyti.“;

68) 153 straipsnis pakeičiamas taip:

„*153 straipsnis*

Informacijos prašymų pateikimo terminai ir kalba

1. Priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija gali reikalauti, kad informaciją, kurios ji turi teisę prašyti dėl draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos, vykdomos tos valstybės narės teritorijoje, pateiktų tos įmonės buveinės valstybės narės priežiūros institucija. Ta informacija per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo dienos pateikiama priimančiosios valstybės narės valstybine (-ėmis) kalba (-omis) arba kita priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai priimtina kalba.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, tinkamai pagrįstais atvejais, kai buveinės valstybės narės priežiūros institucija negali lengvai gauti prašomos informacijos ir ją sunku surinkti, toje pastraipoje nurodytas terminas gali būti pratęstas 20 darbo dienų.

2. Jeigu buveinės valstybės narės priežiūros institucija nepateikia informacijos per 1 dalyje nurodytą atitinkamą laikotarpį, priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija gali tiesiogiai pateikti prašymą draudimo ar perdraudimo įmonei. Tokiu atveju priimančiosios valstybės narės priežiūros institucija, prieš pateikdama prašymą įmonei, informuoja buveinės valstybės narės priežiūros instituciją apie prašymą pateikti informaciją. Reikalaujama, kad draudimo ar perdraudimo įmonė nedelsdama pateiktų tą informaciją.“;

69) 212 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punkte žodžiai „Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 7 dalyje“;

ii) b punkte žodžiai „Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 7 dalyje“;

iii) c punktas pakeičiamas taip:

„c) grupė – įmonių grupė,

i) kurią sudaro dalyvaujanti įmonė, jos patronuojamosios įmonės ir subjektai, kuriuose dalyvaujanti įmonė ar jos patronuojamosios įmonės turi dalyvavimo teisių, ir įmonės, kurias valdo dalyvaujanti įmonė ar jos patronuojamosios įmonės kartu su viena ar daugiau įmonių, kurios nepriklauso grupei, taip pat įmonės, susijusios viena su kita ryšiais, kaip nustatyta Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 7 dalyje, ir su jomis susijusios įmonės;

ii) kuri paremta tvirtais ir tvariais sutartiniais ar kitais tų įmonių nustatytais finansiniais ryšiais, taip pat tai gali būti savidraudos arba savidraudos tipo asociacijos, jei patenkinamos šios sąlygos:

— viena iš tų įmonių, vykdydama centralizuotą koordinavimą, veiksmingai daro lemiamą įtaką kitų grupę sudarančių įmonių priimamiems sprendimams, įskaitant finansinius sprendimus, ir

— tokių ryšių užmezgimą ir nutraukimą taikant šią antraštinę dalį iš anksto patvirtina grupės priežiūros institucija,

kai centralizuotą koordinavimą vykdanti įmonė laikoma patronuojančia įmone, o kitos įmonės laikomos patronuojamomis įmonėmis, arba

iii) kurią sudaro i ir ii papunkčių derinys;“;

iv) f punktas pakeičiamas taip:

„f) draudimo kontroliuojančioji bendrovė – įmonė, atitinkanti visas šias sąlygas:

i) įmonė yra patronuojančioji įmonė;

ii) įmonė nėra kredito įstaiga, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar profesinių pensijų įstaiga;

iii) įmonė nėra mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė arba finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip tai suprantama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 20 punkte;

iv) bent viena iš jos patronuojamųjų įmonių yra draudimo ar perdraudimo įmonė;

v) nepaisant pačios įmonės nurodyto tikslo, pagrindinė įmonės veikla yra bet kuri iš šių:

1) įsigyti ir turėti dalyvavimo teises draudimo ar perdraudimo įmonėse;

2) teikti papildomas paslaugas, susijusias su vienos ar kelių susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių pagrindine veikla;

3) vykdyti vieną ar daugiau Direktyvos 2013/36/ES I priedo 2–12 punktuose ir 15 punkte išvardytų veiklų arba teikti ar vykdyti vieną ar daugiau Direktyvos 2014/65/ES I priedo B skirsnyje išvardytų paslaugų ar veiklų, susijusių su Direktyvos 2014/65/ES I priedo C skirsnyje išvardytomis finansinėmis priemonėmis;

vi) daugiau kaip 50 % bent vieno iš toliau nurodytų rodiklių yra nuolat susiję su patronuojamosiomis įmonėmis, kurios yra draudimo ar perdraudimo įmonės, trečiųjų šalių draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, trečiųjų šalių draudimo ir perdraudimo įmonių kontroliuojančiosios bendrovės arba įmonės, teikiančios paslaugas, kurios yra papildomos vienos ar kelių grupės draudimo ar perdraudimo įmonių pagrindinės veiklos atžvilgiu, taip pat su pačios įmonės vykdoma veikla, nesusijusia su dalyvavimo teisių patronuojamosiose įmonėse, kurios yra draudimo ar perdraudimo įmonės, arba trečiųjų šalių draudimo ar perdraudimo įmonėse įsigijimu ar turėjimu, kai ta veikla yra tokio paties pobūdžio kaip ir draudimo ar perdraudimo įmonių vykdoma veikla:

1) įmonės nuosavo kapitalo pagal jos konsoliduotą poziciją;

2) įmonės turto pagal jos konsoliduotą poziciją;

3) įmonės pajamų pagal jos konsoliduotą poziciją;

4) įmonės personalo pagal jos konsoliduotą poziciją;

5) bet kokio kito rodiklio, kurį priežiūros institucija laiko svarbiu;“;

v) įterpiamas šis punktas:

„fa) trečiosios valstybės draudimo ir perdraudimo įmonių kontroliuojančioji bendrovė – patronuojančioji įmonė, kuri nėra draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip tai suprantama Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 15 punkte, kurios pagrindinė veikla yra įsigyti ir turėti dalyvavimo patronuojamosiose įmonėse dalį, kai tos patronuojamosios įmonės išimtinai arba daugiausia yra trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės;“;

b) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Šios antraštinės dalies tikslais priežiūros institucijos patronuojančiąja įmone taip pat laiko bet kokią įmonę, kuri, priežiūros institucijų nuomone, faktiškai daro lemiamą įtaką kitai įmonei, įskaitant atvejus, kai ši įtaka daroma centralizuotai koordinuojant kitos įmonės sprendimus.“;

c) papildoma šiomis dalimis:

„3. Šios antraštinės dalies tikslais priežiūros institucijos taip pat mano, kad dvi ar daugiau įmonių sudaro grupę, kaip tai suprantama 1 dalies c punkte, jei, priežiūros institucijų nuomone, tos įmonės valdomos bendrai.

Jeigu ne visų šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytų įmonių pagrindinė buveinė yra toje pačioje valstybėje narėje, valstybės narės užtikrina, kad tik priežiūros institucija, veikianti kaip grupės priežiūros institucija pagal 247 straipsnį, pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis, galėtų padaryti išvadą, kad tokios įmonės sudaro grupę, jei ji laikosi nuomonės, kad tos įmonės valdomos bendrai.

4. Nustatydamos bent dviejų 2 ir 3 dalyse nurodytų įmonių santykius, priežiūros institucijos atsižvelgia į visus šiuos veiksnius:

a) fizinio asmens ar įmonės kontrolę arba gebėjimą daryti įtaką įmonės sprendimams, taip pat ir finansiniams, visų pirma dėl kapitalo ar balsavimo teisių turėjimo, atstovavimo administraciniame, valdymo ar priežiūros organe arba buvimo tarp asmenų, kurie faktiškai vadovauja įmonei arba vykdo kitas pagrindines, esmines ar svarbias funkcijas;

b) didelę įmonės priklausomybę nuo kitos įmonės ar juridinio arba fizinio asmens dėl reikšmingų finansinių ar nefinansinių sandorių ar operacijų, įskaitant užsakomąsias paslaugas ir darbuotojų dalijimąsi tarp įmonių;

c) įrodymus, kad dvi ar daugiau įmonių tarpusavyje koordinuoja finansinius arba investavimo sprendimus, įskaitant bendras investicijas į susijusias įmones;

d) įrodymus, kad dvi ar daugiau įmonių turi tarpusavyje koordinuotas ir nuoseklias strategijas, operacijas ar procesus, be kita ko, susijusius su draudimo platinimo kanalais, draudimo produktais ar prekių ženklais, komunikacija ar rinkodara.

5. Kai grupė nustatoma remiantis šio straipsnio 2 arba 3 dalimi, priežiūros institucija, pagal 247 straipsnį veikianti kaip grupės priežiūros institucija, pateikia pagal 214 straipsnio 5 arba 6 dalį patronuojančiąja įmone paskirtai įmonei ir atitinkamoms priežiūros institucijoms išsamų veiksnių, kuriais grindžiamas toks nustatymas, paaiškinimą.

Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EDPPI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais papildomi arba išsamiau nurodomi veiksniai, į kuriuos priežiūros institucijos turi atsižvelgti, nustatydamos bent dviejų 2 ir 3 dalyse nurodytų įmonių santykius, projektus. EDPPI pateikia Komisijai tuos techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2026 m. sausio 29 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies antroje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.“;

70) 213 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad grupės priežiūra būtų taikoma, kai grupę sudaro bet kuri iš šių įmonių:

a) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurios yra ne mažiau kaip vienos draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, trečiosios šalies draudimo įmonės ar trečiosios šalies perdraudimo įmonės dalyvaujančios įmonės, kaip nustatyta 218–258 straipsniuose;

b) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurių patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, o jos pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, kaip nustatyta 218–258 straipsniuose;

c) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurių patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, o jos pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, arba trečiosios šalies draudimo ar perdraudimo įmonė, kaip nustatyta 260–263 straipsniuose;

d) draudimo ar perdraudimo įmonės, kurių patronuojanti įmonė yra mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji bendrovė, kaip nustatyta 265 straipsnyje.“;

b) 5 dalyje žodžiai „Direktyvą 2006/48/EB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvą 2013/36/ES“;

71) įterpiami šie straipsniai:

„*213a straipsnis*

Proporcingumo priemonių taikymas grupės lygmeniu

1. Grupes, kaip tai suprantama 212 straipsnyje, kurioms taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, jų grupės priežiūros institucija klasifikuoja kaip mažąsias ir nesudėtingas grupes šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, jeigu jos pastaruosius dvejus finansinius metus prieš pat tokį klasifikavimą grupės lygmeniu atitinka visus šiuos kriterijus:

a) jeigu bent viena grupei priklausanti draudimo ar perdraudimo įmonė nėra ne gyvybės įmonė, turi būti tenkinami visi šie kriterijai:

i) palūkanų normos rizikos submodulis, nurodytas 105 straipsnio 5 dalies antros pastraipos a punkte, apskaičiuojamas remiantis konsoliduotais duomenimis, yra ne didesnis kaip 5 % grupės konsoliduotų techninių atidėjinių, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, kaip nurodyta 76 straipsnyje, neįtraukiant įmonių, kurioms taikomas 2 metodas, nustatytas 233 straipsnyje;

ii) bendra grupės konsoliduotų techninių atidėjinių iš gyvybės draudimo veiklos suma, neatskaičius pagal perdraudimo sutartis ir iš specialiosios paskirties įmonių atgautinų sumų, neviršija 1 000 000 000 EUR;

b) jeigu bent viena grupei priklausanti draudimo ar perdraudimo įmonė nėra gyvybės įmonė, turi būti tenkinami visi šie kriterijai:

i) vidutinis sudėtinis ne gyvybės draudimo veiklos rodiklis, atėmus pastarųjų trejų finansinių metų perdraudimą, yra mažesnis nei 100 %;

ii) grupės metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos neviršija 100 000 000 EUR;

iii) I priedo A dalies 5–7, 11, 12, 14 ir 15 klasių metinė bendra pasirašytų draudimo įmokų suma neviršija 30 % visos metinių grupės ne gyvybės draudimo veiklos pasirašytų įmokų sumos;

c) metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų pagal sutartis, sudarytas grupei priklausančių draudimo ir perdraudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra kitose valstybėse narėse nei grupės priežiūros institucijos valstybė narė, sumos yra mažesnės nei kuri nors iš šių ribų:

i) 20 000 000 EUR;

ii) 10 % grupės visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

d) metinės pajamos iš bendros pasirašytų draudimo įmokų pagal sutartis, grupės sudarytas kitose valstybėse narėse nei grupės priežiūros institucijos valstybė narė, sumos yra mažesnės nei kuri nors iš šių ribų:

i) 20 000 000 EUR;

ii) 10 % grupės visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

e) toliau nurodytų elementų suma neviršija 20 % visų investicijų, apskaičiuotų remiantis konsoliduotais duomenimis:

i) 105 straipsnio 5 dalyje nurodytas rinkos rizikos modulis;

ii) 105 straipsnio 6 dalyje nurodyto sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulio dalis, atitinkanti pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, išvestines finansines priemones, iš tarpininkų gautinas sumas ir kitą investicinį turtą, kurie nepatenka į skirtumo rizikos submodulį;

iii) bet koks kapitalo reikalavimas, taikytinas investicijoms į nematerialųjį turtą, kuris nepatenka į rinkos rizikos ir sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos modulius;

f) grupės įmonių priimta perdraudimo veikla neviršija 50 % grupės visų metinių pajamų iš bendros pasirašytų draudimo įmokų sumos;

g) skirtumas, nurodytas 230 straipsnio 1 dalyje, jei taikomas 1 metodas, 233 straipsnio 1 dalyje, jei taikomas 2 metodas, arba 233a straipsnio 1 dalyje, jei taikomas metodų derinys, yra teigiamas;

h) jei taikomas 2 metodas arba 1 ir 2 metodų derinys, kiekviena įmonė, kuriai taikomas 2 metodas, yra mažoji ir nesudėtinga įmonė.

Kriterijai, nustatyti pirmos pastraipos a punkto i papunktyje ir e punkte, netaikomi grupėms, kurioms taikomas tik 2 metodas.

2. 29b straipsnis *mutatis mutandis* taikomas pagrindinės patronuojančiosios draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės lygmeniu.

3. Grupės, kurioms pagal 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktus grupės priežiūra taikoma trumpiau nei dvejus metus, vertindamos, ar jos atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, atsižvelgia tik į paskutinius finansinius metus.

4. Šios grupės niekada neklasifikuojamos kaip mažosios ir nesudėtingos grupės:

a) grupės, kurios yra finansiniai konglomeratai, kaip tai suprantama Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 14 punkte;

b) grupės, kuriose bent viena patronuojamoji įmonė yra 228 straipsnio 1 dalyje nurodyta įmonė;

c) grupės, kurios savo grupės mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti taiko patvirtintą dalinį arba visapusišką vidaus modelį.

5. 29c, 29d ir 29e straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

6. Komisija pagal 301a straipsnį papildo šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai nurodoma:

a) 1 dalyje nustatyti kriterijai, įskaitant tos dalies pirmos pastraipos e punkte nurodytą sumos apskaičiavimo metodą;

b) metodika, taikytina klasifikuojant grupes kaip mažas ir nesudėtingas grupes, ir

c) sąlygos, taikomos priežiūros institucijoms tvirtinant arba atšaukiant proporcingumo priemones, kurias turi taikyti grupės, neklasifikuojamos kaip mažos ir nesudėtingos grupės.

213b straipsnis

Grupės priežiūros kliūtys

1. 213 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytais atvejais draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė užtikrina, kad:

a) vidaus tvarka ir užduočių paskirstymas grupėje būtų tinkami, kad būtų laikomasi šios antraštinės dalies, ir visų pirma būtų veiksmingi siekiant:

i) koordinuoti visų draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamųjų įmonių veiklą, be kita ko, prireikus, toms įmonėms tinkamai paskirstant užduotis;

ii) užkirsti kelią konfliktams grupėje arba juos valdyti ir

iii) užtikrinti, kad visoje grupėje būtų laikomasi draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės grupės mastu nustatytos politikos;

b) grupės, kuriai priklauso draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, organizacinė struktūra netrukdytų ar kitaip neužkirstų kelio veiksmingai grupės ir jos patronuojamųjų draudimo ir perdraudimo įmonių priežiūrai, visų pirma atsižvelgiant į:

i) draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės poziciją daugiapakopėje grupėje;

ii) akcijų paketo struktūrą ir

iii) draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės vaidmenį grupėje.

2. Jei 1 dalies a punkte nustatytos sąlygos netenkinamos, grupės priežiūros institucijai suteikiami įgaliojimai reikalauti, kad draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės pakeistų vidaus tvarką ir užduočių paskirstymą grupėje.

Jei šio straipsnio 1 dalies b punkte nustatytos sąlygos netenkinamos, grupės priežiūros institucija draudimo kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei taiko tinkamas priežiūros priemones, kad prireikus užtikrintų arba atkurtų grupės priežiūros tęstinumą ir vientisumą bei šioje antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų laikymąsi. Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos, veikdamos kaip grupių priežiūros institucijos pagal 247 straipsnį, turėtų įgaliojimus reikalauti, kad draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė nustatytų tokią grupės struktūrą, kad atitinkama priežiūros institucija galėtų veiksmingai vykdyti grupės priežiūrą. Priežiūros institucijos tais įgaliojimais naudojasi tik išimtinėmis aplinkybėmis, pasikonsultavusios su EDPPI ir, kai taikytina, su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis, ir pateikia draudimo kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei to naudojimosi įgaliojimais priežastis.

3. Šios direktyvos 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais, jeigu grupės, kurią sudaro įmonės, susijusios viena su kita ryšiais, kaip nustatyta Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 7 dalyje, ir jų susijusios įmonės, arba kuri yra nustatyta remiantis šios direktyvos 212 straipsnio 3 dalimi, organizacinė struktūra yra tokia, kad trukdo arba užkerta kelią veiksmingai tos grupės priežiūrai arba trukdo tai grupei laikytis šios antraštinės dalies nuostatų, grupei taikomos atitinkamos priežiūros priemonės, kad prireikus būtų užtikrintas arba atkurtas grupės priežiūros tęstinumas ir vientisumas bei šios antraštinės dalies nuostatų laikymasis. Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos, veikdamos kaip grupių priežiūros institucijos pagal šios direktyvos 247 straipsnį, turėtų įgaliojimus reikalauti, kad būtų įsteigta draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė būtų Sąjungoje, arba kad Sąjungoje būtų įsteigta įmonė, kuri, centralizuotai koordinuodama veiklą, veiksmingai darytų lemiamą įtaką grupei priklausančių draudimo ar perdraudimo įmonių sprendimams, įskaitant finansinius sprendimus. Tokiu atveju ta draudimo kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė ar įmonė, kuri veiksmingai vykdo centralizuotą koordinavimą, yra atsakinga už šios antraštinės dalies nuostatų laikymąsi.“;

72) 214 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Priežiūros institucijos, vykdančios grupės priežiūrą pagal 213 straipsnį, neprivalo prižiūrėti atskirų trečiųjų valstybių draudimo įmonių, trečiųjų valstybių perdraudimo įmonių arba mišrią veiklą vykdančių draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių.

Tik siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, priežiūros institucijos, vykdančios grupės priežiūrą, gali vykdyti tiesioginę draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių priežiūrą ir naudotis priežiūros įgaliojimais.“;

b) 2 dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Vertindama, ar įmonė yra nereikšminga grupės priežiūros tikslais pagal pirmos pastraipos b punktą, grupės priežiūros institucija užtikrina, kad būtų tenkinamos šios sąlygos:

a) įmonės dydis, vertinant pagal visą turtą ir techninius atidėjinius, yra mažas, palyginti su kitų grupės įmonių ir visos grupės dydžiu;

b) įmonės neįtraukimas į grupės priežiūros taikymo sritį neturėtų reikšmingo poveikio grupės mokumui;

c) kokybinė ir kiekybinė rizika, įskaitant dėl grupės vidaus sandorių kylančią riziką, kurią įmonė kelia arba gali kelti visai grupei, yra nereikšminga.“;

c) papildoma šiomis dalimis:

„3. Jei viena ar daugiau įmonių pagal šio straipsnio 2 dalį būtų neįtraukta į grupės priežiūros taikymo sritį ir dėl to nebūtų pradėta taikyti grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus, prieš priimdama sprendimą dėl neįtraukimo į grupės priežiūros taikymo sritį, grupės priežiūros institucija konsultuojasi su EDPPI ir, kai taikytina, su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis. Toks sprendimas priimamas tik išimtinėmis aplinkybėmis ir tinkamai pagrindžiamas EDPPI ir, kai taikytina, kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms. Grupės priežiūros institucija bent kartą per metus iš naujo įvertina, ar jos sprendimas tebėra tinkamas. Jei taip nebėra, grupės priežiūros institucija praneša EDPPI ir, kai taikytina, kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms, kad pradės vykdyti grupės priežiūrą.

Prieš neįtraukdama pagrindinės patronuojančiosios įmonės į grupės priežiūros sritį pagal 2 dalies pirmos pastraipos b punktą, grupės priežiūros institucija konsultuojasi su EDPPI ir, kai taikytina, kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir įvertina grupės priežiūros vykdymo tarpinės dalyvaujančios įmonės lygmeniu poveikį grupės mokumo būklei. Visų pirma toks neįtraukimas yra neįmanomas, jei dėl to iš esmės pagerėtų grupės mokumo būklė.

Siekdama užtikrinti darnų ir nuoseklų šios dalies taikymą, EDPPI pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 16 straipsnį parengia gaires, kuriose išsamiau nurodomos šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos išimtinės aplinkybės arba atvejai, kai pagrindinės patronuojančiosios įmonės, įskaitant draudimo kontroliuojančiąsias bendroves, neįtraukimas į grupės priežiūros taikymo sritį gali būti pateisinamas.

4. Nedarant poveikio šio straipsnio 2 ir 3 dalims, grupės, kuriai taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalį, apimtis nustatoma pagal 212 straipsnį.

Kai grupė, kuriai taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus, nustatoma pagal 212 straipsnio 2 ir 3 dalis ir jeigu tos grupės patronuojančioji įmonė arba patronuojamoji įmonė taip pat yra kitos grupės pagrindinė dalyvaujanti įmonė, kaip tai suprantama 212 straipsnio 1 dalies c punkte, ta kita grupė laikoma įtraukta į grupės, nustatytos pagal 212 straipsnio 2 ir 3 dalis, apimtį.

Priežiūros institucijos gali taikyti 212 straipsnio 2 ir 3 dalis siekdamos išplėsti grupės, kaip tai suprantama 212 straipsnio 1 dalies c punkte, apimtį.

5. Kai pagal 212 straipsnio 3 dalį nustatytai grupei taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus, grupė vieną iš bendrai valdomų įmonių paskiria patronuojančiąja įmone, kuri atsako už šios antraštinės dalies laikymąsi. Kitos 212 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos įmonės laikomos patronuojamosiomis įmonėmis.

6. Jei dėl patronuojančiosios įmonės paskyrimo pagal šio straipsnio 5 dalį atsirastų didelių kliūčių vykdyti grupės priežiūrą, visų pirma tais atvejais, kai įmonės pagrindinė buveinė nėra įsisteigusi priežiūros institucijos, veikiančios kaip grupės priežiūros institucija pagal 247 straipsnį, valstybės narės teritorijoje, arba jei dėl tokio

paskyrimo grupė negalėtų veiksmingai laikytis šios antraštinės dalies nuostatų, valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucija, veikianti kaip grupės priežiūros institucija, turėtų įgaliojimus, pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis, reikalauti, kad būtų paskirta kita patronuojančioji įmonė. Sprendimą paskirti kitą patronuojančiąją įmonę priežiūros institucija, veikianti kaip grupės priežiūros institucija, tinkamai pagrindžia grupei ir kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms.

Jei pagal 212 straipsnio 3 dalį nustatyta grupė, kuriai taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus, nepaskiria patronuojančiosios įmonės pagal šio straipsnio 5 dalį, priežiūros institucija, veikianti kaip grupės priežiūros institucija pagal 247 straipsnį, pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis, paskiria patronuojančiąją įmonę, kuri bus atsakinga už šios antraštinės dalies nuostatų laikymąsi. Kitos tokios grupės įmonės laikomos patronuojamosiomis įmonėmis.

Skirdama patronuojančiąją įmonę pagal šios dalies pirmą arba antrą pastraipą, priežiūros institucija, veikianti kaip grupės priežiūros institucija pagal 247 straipsnį, atsižvelgia į šiuos veiksnius:

a) kiekvienos įmonės techninių atidėjinių sumą;

b) kiekvienos įmonės metines bendras pasirašytas įmokas;

c) kiekvienos įmonės susijusių draudimo ar perdraudimo įmonių skaičių.

Priežiūros institucijos bent kartą per metus vertina, ar paskyrimas tebėra tinkamas. Jei taip nėra, priežiūros institucija, veikianti kaip grupės priežiūros institucija pagal 247 straipsnį, pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis, paskiria kitą patronuojančiąją įmonę. Ta kita patronuojančioji įmonė yra atsakinga už šios antraštinės dalies nuostatų laikymąsi.“;

73) 220 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje žodžiai „nustatytų 221–233 straipsniuose“ pakeičiami žodžiais „nustatytų 221–233a straipsniuose“;

b) 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms, kurios prisiima konkrečios grupės priežiūros institucijos vaidmenį, nuspręsti po konsultacijų su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir pačia grupe tai grupei taikyti 2 metodą pagal 233 ir 234 straipsnius arba 1 ir 2 metodų derinį pagal 233a ir 234 straipsnius, jei netinka taikyti tik 1 metodą.“;

c) papildoma šia dalimi:

„3. Nedarant poveikio 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų įmonių traktavimui, priežiūros institucijos gali nuspręsti taikyti 2 metodą pagal 2 dalies antrą pastraipą tik draudimo ir perdraudimo įmonėms, trečiosios valstybės draudimo ir perdraudimo įmonėms, draudimo kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir trečiosios valstybės draudimo ir perdraudimo įmonių kontroliuojančiosioms bendrovėms.“;

74) 221 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, tik 228 straipsnio tikslais, neatsižvelgiant į tai, ar taikomas 1 ar 2 metodas, proporcinga dalis reiškia dalį pasirašytojo kapitalo, kurią tiesiogiai ar netiesiogiai turi dalyvaujanti įmonė susijusioje įmonėje.“;

b) 2 dalis papildoma šiuo punktu:

„d) kai priežiūros institucija nustato, kad dvi ar daugiau draudimo ar perdraudimo įmonių sudaro grupę pagal 212 straipsnio 3 dalį, nes jos valdomos bendrai.“;

75) 222 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nuosavų lėšų, nurodytų 2 ir 3 dalyse, suma negali būti didesnė už susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės indėlį į grupės mokumo kapitalo reikalavimą.“;

b) papildoma šia dalimi:

„6. 230 straipsnio 1 dalies, 233 straipsnio 2 dalies ir 233a straipsnio 1 dalies a punkto tikslais dalyvaujančios įmonės išleistas nuosavų lėšų elementas nelaikomas nesuvaržytu, kaip tai suprantama 93 straipsnio 2 dalies antros pastraipos c punkte, jeigu to elemento negalima atsisakyti grąžinti jo turėtojui, kai susijusi draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri yra patronuojamoji įmonė, yra likviduojama.“;

76) 226 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„Tarpininkės kontroliuojančiosios bendrovės“;

b) papildoma šia dalimi:

„3. 1 ir 2 dalių tikslais trečiosios valstybės draudimo ir perdraudimo įmonių kontroliuojančiosios bendrovės taip pat laikomos draudimo ar perdraudimo įmonėmis.“;

77) 227 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje po žodžių „233 straipsnį“ įterpiami žodžiai „ir 233a straipsnį“;

78) 228 straipsnis pakeičiamas taip:

„228 straipsnis

Kitų finansų sektorių konkrečių susijusių įmonių traktavimas

1. Neatsižvelgdama į metodą, taikomą pagal šios direktyvos 220 straipsnį, apskaičiuodama grupės mokumą, dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė atsižvelgia į šių įmonių indėlį į grupės tinkamas nuosavas lėšas ir į grupės mokumo kapitalo reikalavimą:

a) kredito įstaigų, kaip tai suprantama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, arba investicinių įmonių, kaip tai suprantama to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte;

b) KIPVPS valdymo įmonių, kaip tai suprantama Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte, ir investicinių bendrovių, gavusių leidimą pagal tos direktyvos 27 straipsnį, jei jos nėra paskyrusios valdymo įmonės pagal tą direktyvą;

c) alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (toliau – AIFV), kaip tai suprantama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES (*) 4 straipsnio 1 dalies b punkte;

d) įmonių, kurios nėra reguliuojamos įmonės ir kurios vykdo vienos ar kelių rūšių veiklą, nurodytą Direktyvos 2013/36/ES I priede, jei ta veikla sudaro reikšmingą visos jų veiklos dalį;

e) profesinių pensijų įstaigų, kaip tai suprantama Direktyvos (ES) 2016/2341 6 straipsnio 1 punkte.

2. Indėlis į šio straipsnio 1 dalyje nurodytų įmonių grupės tinkamas nuosavas lėšas apskaičiuojamas kaip kiekvienos įmonės nuosavų lėšų proporcingos dalies suma, kai tos nuosavos lėšos apskaičiuojamos taip:

a) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos susijusios įmonės atveju pagal atitinkamas sektoriaus taisykles, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 7 punkte;

b) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos susijusios įmonės atveju pagal Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies l punktą;

c) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos susijusios įmonės atveju pagal Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies ad punktą;

d) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos susijusios įmonės atveju pagal atitinkamas sektoriaus taisykles, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 7 punkte, jei jos būtų kontroliuojamos įmonės, kaip tai suprantama tos direktyvos 2 straipsnio 4 punkte;

e) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos susijusios įmonės atveju – turima mokumo atsarga, apskaičiuota pagal Direktyvos (ES) 2016/2341 16 straipsnį.

Šios dalies pirmos pastraipos tikslais į kiekvienos susijusios įmonės nuosavų lėšų sumą, atitinkančią nepaskirstytinus rezervus ir kitus elementus, grupės priežiūros institucijos nurodytus kaip turinčius mažesnį pajėgumą padengti nuostolius, taip pat privilegijuotąsias akcijas, subordinuotas savidraudos narių sąskaitas, subordinuotus įsipareigojimus ir atidėtųjų mokesčių turtą, kurie yra įtraukti į nuosavas lėšas, viršijančias kapitalo reikalavimus, apskaičiuotus pagal 3 dalį, neatsižvelgiama, nebent dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė grupės priežiūros institucijai gali patenkinamai pagrįsti, kad tuos elementus galima panaudoti grupės mokumo kapitalo reikalavimui padengti. Nustatydama nuosavų lėšų perviršio sudėtį, dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė atsižvelgia į tai, kad tam tikri kai kurių susijusių įmonių reikalavimai tenkinami tik naudojant bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą arba papildomą 1 lygio kapitalą, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 575/2013.

3. 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių indėlis į grupės mokumo kapitalo reikalavimą apskaičiuojamas kaip kiekvienos susijusios įmonės kapitalo reikalavimo arba sąlyginio kapitalo reikalavimo proporcingos dalies suma. Tas kapitalo reikalavimas arba sąlyginis kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas taip:

a) susijusių įmonių, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalies a punkte, atveju pagal tai, kas nurodyta toliau:

i) kiekvienos investicinės įmonės, kuriai taikomi nuosavų lėšų reikalavimai pagal Reglamentą (ES) 2019/2033, atveju – to reglamento 11 straipsnyje nustatyto reikalavimo, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/2034 (**) 39 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų arba vietos nuosavų lėšų reikalavimų trečiosiose valstybėse suma;

ii) kiekvienos kredito įstaigos atveju – didesnioji iš šių sumų:

1) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyto reikalavimo, įskaitant to reglamento 458 ir 459 straipsniuose nurodytas priemones, konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų, skirtų šalinti rizikai, išskyrus Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytą pernelyg didelio sverto riziką, jungtinio rezervo reikalavimo, apibrėžto tos direktyvos 128 straipsnio 6 punkte, arba vietos nuosavų lėšų reikalavimų trečiosiose valstybėse suma;

2) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytų reikalavimų, įskaitant to reglamento 458 ir 459 straipsniuose nurodytas priemones, konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų, skirtų Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytai pernelyg didelio sverto rizikai šalinti, sverto koeficiento rezervo reikalavimo, nustatyto Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1a dalyje, arba vietos nuosavų lėšų reikalavimų trečiosiose valstybėse, jei tie reikalavimai turi būti patenkinti iš 1 lygio kapitalo, suma;

b) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos susijusios įmonės atveju pagal Direktyvos 2009/65/EB 7 straipsnio 1 dalies a punktą;

c) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos susijusios įmonės atveju pagal Direktyvos 2011/61/ES 9 straipsnį;

d) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos susijusios įmonės atveju – kapitalo reikalavimas, kurio susijusi įmonė turėtų laikytis pagal atitinkamas sektoriaus taisykles, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 7 punkte, jei ji būtų kontroliuojama įmonė, kaip tai suprantama tos direktyvos 2 straipsnio 4 punkte;

e) kiekvienos šio straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos susijusios įmonės atveju – didesnė iš šių sumų: būtinoji mokumo atsarga, apskaičiuota pagal Direktyvos (ES) 2016/2341 17 straipsnį, ir bendra kapitalo reikalavimų suma, nustatyta pagal valstybės narės, kurioje susijusi įmonė įregistruota arba kurioje jai suteiktas leidimas, nacionalinę teisę.

4. Jeigu kelios susijusios įmonės, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, sudaro pogrupį, kuriam konsoliduotai taikomas kapitalo reikalavimas pagal vieną iš šio straipsnio 3 dalyje nurodytų direktyvų ar reglamentų, įskaitant atvejus, kai finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip tai suprantama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 20 punkte, arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė yra grupės patronuojamoji įmonė, grupės priežiūros institucija gali pareikalauti tų susijusių įmonių indėlį į grupės tinkamas nuosavas lėšas apskaičiuoti kaip proporcingą to pogrupio nuosavų lėšų dalį, užuot taikiusi šio straipsnio 2 dalies a–e punktus kiekvienai atskirai tam pogrupiui priklausančiai įmonei. Tokiu atveju dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė tų susijusių įmonių indėlį į grupės mokumo kapitalo reikalavimą taip pat apskaičiuoja kaip proporcingą to pogrupio kapitalo reikalavimo dalį, užuot taikiusi šio straipsnio 3 dalies a–e punktus kiekvienai atskirai tam pogrupiui priklausančiai įmonei. Apskaičiuojant pogrupio nuosavų lėšų ir kapitalo reikalavimą įtraukiamos visos pogrupiui priklausančios finansų įstaigos, kaip tai suprantama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte, taip pat papildomas paslaugas teikiančios įmonės, kaip tai suprantama tos dalies 18 punkte.

Šios dalies pirmos pastraipos tikslais šio straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos konkrečiam pogrupiui remiantis jo konsoliduota būkle, kaip tai suprantama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 47 punkte arba Reglamento (ES) 2019/2033 4 straipsnio 1 dalies 11 punkte, arba atitinkamai remiantis jo konsoliduota pozicija.

5. Nepaisydamos 1–4 dalių, valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms, prisiimančioms konkrečios grupės priežiūros institucijos vaidmenį, dalyvaujančios įmonės prašymu arba savo iniciatyva nuspręsti atimti 1 dalies a–d punktuose nurodytą bet kokį dalyvavimą iš nuosavų lėšų, tinkamų dalyvaujančios įmonės grupės mokumo reikalavimams patenkinti.

(*) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

(**) 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2034 dėl investicinių įmonių riziką ribojančios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/87/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES ir 2014/65/ES (OL L 314, 2019 12 5, p. 64).“;

79) 229 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Jeigu pirmoje pastraipoje nurodytas atskaitymas pagerintų grupės mokumo būklę, palyginti su būkle, kai įmonė įtraukiama į grupės mokumo skaičiavimą, atskaitymas netaikomas.“;

80) III antraštinės dalies II skyriaus 1 skirsnio 3 poskirsnis papildomas šiuo straipsniu:

„*229a straipsnis*

Supaprastinti skaičiavimai

1. 230 straipsnio tikslais grupės priežiūros institucija, pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis, gali leisti dalyvaujančiai draudimo ar perdraudimo įmonei taikyti supaprastintą metodą dalyvavimo teisėms susijusiose nereikšmingose įmonėse.

Pirmoje pastraipoje nurodyto supaprastinto metodo taikymą vienai ar kelioms susijusioms įmonėms dalyvaujanti įmonė tinkamai pagrindžia grupės priežiūros institucijai, atsižvelgdama į susijusios įmonės ar įmonių rizikos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

Valstybės narės reikalauja, kad dalyvaujanti įmonė kasmet įvertintų, ar supaprastinto metodo taikymas vis dar yra pagrįstas, ir savo ataskaitoje apie mokumo ir finansinę padėtį grupės lygmeniu, kaip nurodyta 256 straipsnio 1 dalyje, viešai paskelbtų susijusių įmonių, kurioms taikomas tas supaprastintas metodas, sąrašą ir dydį.

2. 1 dalies tikslais dalyvaujanti draudimo ir perdraudimo įmonė grupės priežiūros institucijai priimtinu būdu įrodo, kad taikyti supaprastintą metodą dalyvavimui vienoje ar keliose susijusiose įmonėse yra pakankamai apdairu, kad apskaičiuojant grupės mokumą būtų išvengta nepakankamo rizikos, kylančios dėl tos įmonės arba tų įmonių, įvertinimo.

Kai trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, kurios pagrindinė buveinė yra šalyje, kuri nėra lygiavertė ar laikinai lygiavertė, kaip tai suprantama 227 straipsnyje, taikomas supaprastintas metodas, susijusios įmonės indėlis į grupės mokumo kapitalo reikalavimą neturi būti mažesnis nei tos susijusios įmonės kapitalo reikalavimas, kaip nustatyta atitinkamos trečiosios valstybės.

Supaprastintas metodas netaikomas susijusiai trečiosios valstybės draudimo ar perdraudimo įmonei, jei dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė neturi patikimos informacijos apie kapitalo reikalavimą, kaip nustatyta toje trečiojoje valstybėje.

3. 1 dalies tikslais susijusios įmonės laikomos nereikšmingomis, jeigu kiekvienos iš jų buhalterinė vertė sudaro mažiau nei 0,2 % grupės turto, apskaičiuoto remiantis konsoliduotais duomenimis, o visų tokių įmonių buhalterinių verčių suma sudaro mažiau nei 0,5 % grupės turto, apskaičiuoto remiantis konsoliduotais duomenimis.“;

81) 230 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės grupės mokumas apskaičiuojamas remiantis konsoliduotomis ataskaitomis.

Dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės grupės mokumas – tai skirtumas tarp:

a) nuosavų lėšų, tinkamų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, apskaičiuotų remiantis konsoliduotais duomenimis, ir 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių indėlio į grupės tinkamas nuosavas lėšas, jei tas indėlis apskaičiuojamas pagal 228 straipsnio 2 arba 4 dalį, sumos;

b) mokumo kapitalo reikalavimo grupės lygmeniu, apskaičiuoto remiantis konsoliduotais duomenimis, ir 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių indėlio į grupės mokumo kapitalo reikalavimą, jei tas indėlis apskaičiuojamas pagal 228 straipsnio 3 arba 4 dalį, sumos.

Šios dalies antros pastraipos tikslais 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių akcijų paketai į konsoliduotus duomenis neįtraukiami.

Apskaičiuojant nuosavas lėšas, tinkamas mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, ir grupės lygmens mokumo kapitalo reikalavimą remiantis konsoliduotais duomenimis, taikomi I antraštinės dalies VI skyriaus 3 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsniai bei I antraštinės dalies VI skyriaus 4 skirsnio 1, 2 ir 3 poskirsniai.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) antra pastraipa papildoma šiuo punktu:

„c) vietos kapitalo reikalavimų proporcinga dalis, kuriai esant būtų panaikintas leidimas susijusioms trečiosios valstybės draudimo ir perdraudimo įmonėms;“;

ii) papildoma šia pastraipa:

„Jei nuosavos lėšos, tinkamos mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, apskaičiuotos remiantis konsoliduotais duomenimis, viršija mokumo kapitalo reikalavimą grupės lygmeniu, apskaičiuotą remiantis konsoliduotais duomenimis, ir nesilaikoma minimalaus konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimo, *mutatis mutandis* taikomos 138 straipsnio 1–4 dalys, o 139 straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos. Šios pastraipos tikslais nuoroda į „mokumo kapitalo reikalavimą“ 138 straipsnyje suprantama kaip nuoroda į „minimalų konsoliduotą grupės mokumo kapitalo reikalavimą“.“;

82) 232 straipsnio pirmos pastraipos įžanginėje dalyje žodžiai „37 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nurodytos“ pakeičiami žodžiais „37 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytos“;

83) 233 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) 220 straipsnio 3 dalyje ir 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių vertės dalyvaujančioje draudimo ar perdraudimo įmonėje ir bendro grupės mokumo kapitalo reikalavimo, kaip numatyta šio straipsnio 3 dalyje.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b punktas pakeičiamas taip:

„b) dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės proporcingos dalies nuosavose lėšose, tinkamose kiekvienos atskiros susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti;“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„c) 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių indėlis į grupės tinkamas nuosavas lėšas, jei tas indėlis apskaičiuojamas pagal 228 straipsnio 2 arba 4 dalį.“;

c) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b punktas pakeičiamas taip:

„b) kiekvienos atskiros susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimo proporcingos dalies;“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„c) 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių indėlis į grupės mokumo kapitalo reikalavimą, jei tas indėlis apskaičiuojamas pagal 228 straipsnio 3 dalį arba 228 straipsnio 4 dalį.“;

84) įterpiami šie straipsniai:

„*233a straipsnis*

1 ir 2 metodų derinys

1. Dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės grupės mokumas – tai skirtumas tarp:

a) šių verčių sumos:

i) įmonių, kurioms taikomas 1 metodas, atveju – nuosavų lėšų, tinkamų mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, apskaičiuotų pagal konsoliduotus duomenis;

ii) kiekvienos susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai taikomas 2 metodas, atveju – dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės nuosavų lėšų, tinkamų susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, proporcingos dalies;

iii) 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių indėlio, apskaičiuoto pagal 228 straipsnio 2 dalį arba 228 straipsnio 4 dalį, ir

b) šių verčių sumos:

i) įmonių, kurioms taikomas 1 metodas, atveju – konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimo, apskaičiuoto pagal 230 straipsnio 2 dalį remiantis konsoliduotais duomenimis;

ii) kiekvienos susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai taikomas 2 metodas, atveju – jos mokumo kapitalo reikalavimo proporcingos dalies;

iii) 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių indėlio, apskaičiuoto pagal 228 straipsnio 3 dalį arba 228 straipsnio 4 dalį.

2. Šio straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčio ir 1 dalies b punkto i papunkčio tikslais 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių akcijų paketai į konsoliduotus duomenis neįtraukiami.

3. Šio straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčio ir 1 dalies b punkto i papunkčio tikslais 220 straipsnio 3 dalyje nurodytų susijusių įmonių, kurioms taikomas 2 metodas, akcijų paketai į konsoliduotus duomenis neįtraukiami.

Šio straipsnio 1 dalies b punkto i papunkčio tikslais 220 straipsnio 3 dalyje nurodytų įmonių, kurioms taikomas 2 metodas, akcijų paketų vertė, viršijanti proporcingą jų mokumo kapitalo reikalavimo dalį, įtraukiama į konsoliduotus duomenis apskaičiuojant turto ir įsipareigojimų svyravimą dėl pasikeitusio valiutos kurso lygio ar jo nepastovumo (valiutos kurso rizika). Tačiau nedaroma prielaida, kad tų akcijų paketų vertė svyruoja dėl pasikeitusio nuosavybės vertybinių popierių rinkos kainų lygio ar jų nepastovumo (nuosavybės vertybinių popierių rizika).

4. 233 straipsnio 4 dalis šio straipsnio 1 dalies a punkto ii papunkčio ir b punkto ii papunkčio tikslais taikoma *mutatis mutandis*.

5. 231 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*, jei draudimo ar perdraudimo įmonė ir jos susijusios įmonės arba draudimo kontroliuojančiosios bendrovės susijusios įmonės kartu pateikia prašymą leisti skaičiuoti konsoliduotą grupės mokumo kapitalo reikalavimą, taip pat grupės draudimo ir perdraudimo įmonių mokumo kapitalo reikalavimą pagal vidaus modelį.

6. Minimalus konsoliduotas grupės mokumo kapitalo reikalavimas apskaičiuojamas pagal 230 straipsnio 2 dalį.

Tas minimalus konsoliduotas grupės mokumo kapitalo reikalavimas tenkinamas tinkamomis pagrindinėmis nuosavomis lėšomis, nustatytomis pagal 98 straipsnio 4 dalį ir apskaičiuotomis remiantis konsoliduotais duomenimis. To skaičiavimo tikslais 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų susijusių įmonių akcijų paketai į konsoliduotus duomenis neįtraukiami.

Nustatant, ar tokias tinkamas nuosavas lėšas galima naudoti minimaliam konsoliduotam grupės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, *mutatis mutandis* taikomi 221–229a straipsniuose nustatyti principai. 139 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

Jei nuosavos lėšos, tinkamos mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, apskaičiuotos remiantis konsoliduotais duomenimis, viršija mokumo kapitalo reikalavimą grupės lygmeniu, apskaičiuotą remiantis konsoliduotais duomenimis, ir nesilaikoma minimalaus konsoliduoto grupės mokumo kapitalo reikalavimo, *mutatis mutandis* taikomos 138 straipsnio 1–4 dalys, o 139 straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos. Šios pastraipos tikslais nuoroda į „mokumo kapitalo reikalavimą“ 138 straipsnyje suprantama kaip nuoroda į „minimalų konsoliduotą grupės mokumo kapitalo reikalavimą“.

7. Spręsdamos, ar šio straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje apskaičiuota suma tinkamai atspindi grupės rizikos pobūdį, kalbant apie 220 straipsnio 3 dalyje nurodytas įmones, kurioms taikomas 2 metodas, atitinkamos priežiūros institucijos ypač atsižvelgia į bet kokią grupės lygmens riziką, į kurią galėtų būti tinkamai neatsižvelgta, nes ją sunku išreikšti kiekybiškai.

Jei 220 straipsnio 3 dalyje nurodytų įmonių, kurioms taikomas 2 metodas, grupės rizikos pobūdis labai skiriasi nuo prielaidų, kuriomis grindžiamas 233 straipsnio 3 dalyje nurodytas bendras grupės mokumo kapitalo reikalavimas, galima nustatyti papildomą kapitalą, kuriuo didinama šio straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktyje apskaičiuota suma.

37 straipsnio 1–5 dalys kartu su deleguotaisiais aktais ir techniniais įgyvendinimo standartais, kurie priimami pagal 37 straipsnio 6, 7 ir 8 dalis, taikomos *mutatis mutandis*.

233b straipsnis

Ilgalaikiai nuosavybės vertybiniai popieriai grupės lygmeniu

Kai taikomas 1 metodas arba metodų derinys, dalyvaujančioms draudimo ir perdraudimo įmonėms, draudimo kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms leidžiama investicijų į nuosavybės vertybinius popierius pogrupiui taikyti 105a straipsnį.

Komisija pagal 301a straipsnį papildo šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai patikslinami:

a) metodas, taikytinas vertinant, kaip laikomasi 105a straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų, ir apskaičiuojant nuosavybės vertybinių popierių, kurie laikomi ilgalaikėmis investicijomis į nuosavybės vertybinius popierius, kai taikomas 1 metodas arba metodų derinys, sumą;

b) informacija, kuri turi būti įtraukta į mokumo ir finansinės padėties ataskaitą grupės lygmeniu, nurodytą 256 straipsnio 1 dalyje, arba vieną bendrą mokumo ir finansinės padėties ataskaitą, nurodytą 256 straipsnio 2 dalyje, ir į reguliariąją priežiūros ataskaitą grupės lygmeniu, nurodytą 256b straipsnio 1 dalyje, arba vieną bendrą reguliariąją priežiūros ataskaitą, nurodytą 256b straipsnio 2 dalyje.“;

85) 234 straipsnis pakeičiamas taip:

„*234 straipsnis*

Deleguotieji aktai, susiję su 220–229 straipsniuose nustatytais techniniais principais ir metodais, 229a straipsnyje nustatytu supaprastintu metodu ir 230–233a straipsnių taikymu

Komisija pagal 301a straipsnį papildo šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai patikslinami:

a) 220–229 straipsniuose nustatyti techniniai principai ir metodai;

b) 229a straipsnio 1 dalyje nustatyto supaprastinto metodo techninės detalės, taip pat kriterijai, kuriais remdamosi priežiūros institucijos gali patvirtinti supaprastinto metodo taikymą;

c) 230–233a straipsnių taikymas, atspindintis konkrečių teisinių struktūrų ekonominį pobūdį.

Komisija pagal 301a straipsnį gali papildyti šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai patikslinami kriterijai, kuriais remdamasi grupės priežiūros institucija gali patvirtinti 229a straipsnio 2 dalyje nustatyto supaprastinto metodo taikymą.“;

86) 244 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Siekdama nustatyti didelę rizikos koncentraciją, apie kurią būtina pranešti, grupės priežiūros institucija pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir grupe nustato tinkamas ribas, pagrįstas mokumo kapitalo reikalavimais, techniniais atidėjiniais, tinkamomis nuosavomis lėšomis, kitais kiekybiniais ar kokybiniais rizika grindžiamais kriterijais, kurie laikomi tinkamais, arba jų deriniu.“;

87) 245 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje žodžiai „2 ir 3 dalis“ pakeičiami žodžiais „2, 3 ir 3a dalis“;

b) įterpiama ši dalis:

„3a. Be grupės vidaus sandorių, kaip tai suprantama 13 straipsnio 19 punkte, šio straipsnio 2 ir 3 dalių tikslais, priežiūros institucijos pagrįstais atvejais gali reikalauti, kad grupės taip pat praneštų apie grupės vidaus sandorius, susijusius su įmonėmis, kurios nėra draudimo ir perdraudimo įmonės, trečiosios valstybės draudimo ir perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės.“;

88) 246 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. I antraštinės dalies IV skyriaus 2 skirsnyje nustatyti reikalavimai *mutatis mutandis* taikomi grupės lygmeniu. Grupės valdymo sistema apima dalyvaujančias draudimo ar perdraudimo įmones, patronuojančiąsias draudimo kontroliuojančiąsias bendroves arba patronuojančiąsias mišrią veiklą vykdančias finansų kontroliuojančiąsias bendroves, taip pat visas grupei priklausančias susijusias įmones, kaip tai suprantama 212 straipsnyje, kurioms taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus. Grupės valdymo sistema taip pat apima visas įmones, kurias valdo dalyvaujanti įmonė arba jos patronuojamosios įmonės kartu su viena ar daugiau įmonių, kurios nepriklauso tai pačiai grupei.

Nedarant poveikio šios dalies pirmos pastraipos taikymui, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemos bei atsiskaitymo tvarka taikomos nuosekliai visose įmonėse, kurioms taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, kad tas sistemas ir atsiskaitymo tvarką būtų galima kontroliuoti grupės lygmeniu.

Valstybės narės užtikrina, kad pagrindinės patronuojančiosios draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurios pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, arba pagal 214 straipsnio 5 ar 6 dalį paskirtos patronuojančiosios įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas prisiimtų galutinę atsakomybę už tai, kad grupė, kuriai pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus taikoma grupės priežiūra, laikytųsi pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų. Kiekvienos grupei priklausančios draudimo ir perdraudimo įmonės administracinis, valdymo ar priežiūros organas lieka atsakingas už visų reikalavimų laikymąsi, kaip nurodyta 40 straipsnyje ir 213 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje.

Rizikos valdymo sistema apima bent visą grupės vykdomą draudimo ir perdraudimo veiklą, taip pat reikšmingą ne draudimo veiklą. Ši sistema taip pat apima riziką, kylančią dėl tos veiklos, su kuria grupė susiduria arba gali susidurti, ir jos tarpusavio priklausomybės.“;

b) 2 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė reguliariai stebi savo susijusių įmonių, įskaitant 228 straipsnio 1 dalyje nurodytas susijusias įmones ir nereguliuojamas įmones, veiklą. Ta stebėsena turi būti proporcinga rizikos, kurią susijusios įmonės kelia ar galėtų sukelti grupės lygmeniu, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

Dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė grupės lygmeniu turi rašytinę politiką ir užtikrina, kad visų grupei priklausančių reguliuojamų įmonių rašytinės politikos būtų suderinamos su grupės politika. Ji taip pat užtikrina, kad visos grupei priklausančios reguliuojamos įmonės nuosekliai įgyvendintų grupės politiką.“;

c) 4 dalies pirmos pastraipos antras sakinys pakeičiamas taip:

„Grupės lygmeniu atliekamas savo rizikos ir mokumo vertinimas apima bent visą grupės vykdomą draudimo ir perdraudimo veiklą, taip pat reikšmingą ne draudimo veiklą. Jis taip pat apima riziką, kylančią dėl tos veiklos, su kuria grupė susiduria arba gali susidurti, ir jos tarpusavio priklausomybės. Jį peržiūri grupės priežiūros institucijos, vykdydamos priežiūros procesą pagal III skyrių.“;

d) papildoma šia dalimi:

„5. Valstybės narės reikalauja, kad dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė užtikrintų, kad grupė turėtų tvirtą valdymo tvarką, apimančią aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžtais, skaidriais ir nuosekliais atskaitomybės ryšiais ir pareigų atskyrimu grupėje. Grupės valdymo sistema siekiama užkirsti kelią interesų konfliktams arba, jei tai neįmanoma, juos valdyti.

Asmenys, faktiškai vadovaujantys draudimo ar perdraudimo grupei, yra asmenys, faktiškai vadovaujantys 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytai patronuojančiajai įmonei.

Valstybės narės reikalauja, kad dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė nustatytų asmenis, atsakingus už kitas pagrindines draudimo ar perdraudimo grupės, kuriai pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus taikoma grupės priežiūra, funkcijas. Šio straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytas administracinis, valdymo ar priežiūros organas atsako už tų asmenų vykdomą veiklą.

Jeigu asmenys, kurie faktiškai vadovauja draudimo ar perdraudimo grupei arba yra atsakingi už kitas pagrindines funkcijas, taip pat yra asmenys, kurie faktiškai vadovauja vienai ar kelioms draudimo ar perdraudimo įmonėms ar kitoms susijusioms įmonėms arba yra atsakingi už kitas pagrindines bet kurios iš tų įmonių funkcijas, dalyvaujanti įmonė užtikrina, kad grupės lygmens funkcijos ir atsakomybė būtų aiškiai atskirtos nuo kiekvienos atskiros įmonės lygmeniu taikomų funkcijų ir atsakomybės.“;

89) į III antraštinę dalį įterpiamas šis skyrius:

„IIa SKYRIUS

Grupės lygmens makroprudencinės taisyklės

246a straipsnis

Grupės lygmens likvidumo rizikos valdymas

1. Valstybės narės reikalauja, kad dalyvaujančios draudimo ir perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės rengtų ir nuolat atnaujintų grupės lygmens likvidumo rizikos valdymo planą, apimantį likvidumo analizę trumpuoju laikotarpiu, o grupės priežiūros institucijos prašymu – taip pat apimantį likvidumo analizę vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu. 144a straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

2. Nukrypdamos nuo 144a straipsnio, valstybės narės užtikrina, kad iš patronuojamųjų draudimo ar perdraudimo įmonių, kurioms taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, nebūtų individualiai reikalaujama parengti ir nuolat atnaujinti likvidumo rizikos valdymo planą, kai likvidumo rizikos valdymo planas pagal šio straipsnio 1 dalį apima atitinkamų patronuojamųjų įmonių likvidumo valdymo ir likvidumo poreikius.

Valstybės narės reikalauja, kad kiekviena atskira draudimo ar perdraudimo įmonė, kuriai taikoma pirmoje pastraipoje numatyta išimtis, pateiktų savo priežiūros institucijai likvidumo rizikos valdymo plano dalis, apimančias visos grupės padėtį ir savo padėtį.

3. Nepaisant 2 dalies, priežiūros institucijos gali reikalauti, kad patronuojamoji draudimo ar perdraudimo įmonė parengtų ir nuolat atnaujintų individualų likvidumo rizikos valdymo planą, kai jos nustato konkretų su likvidumu susijusį pažeidžiamumą arba kai grupės lygmens likvidumo valdymo plane nėra atitinkamos informacijos, kurią patronuojamajai įmonei leidimą suteikusi priežiūros institucija reikalauja panašių įmonių pateikti jų likvidumo pozicijai stebėti.

4. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EDPPI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose išsamiau patikslinamas grupės lygmens likvidumo rizikos valdymo plano turinys ir atnaujinimo dažnumas, projektus. EDPPI pateikia Komisijai tuos techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2026 m. sausio 29 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai papildyti šią direktyvą priimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

246b straipsnis

Kitos makroprudencinės taisyklės

144b ir 144c straipsniai *mutatis mutandis* taikomi dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės lygmeniu.“;

90) 252 straipsnio pirmoje pastraipoje žodžiai „kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/48/EB, arba investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB“ pakeičiami žodžiais „kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 575/2013, arba investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvoje 2014/65/ES“;

91) 254 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Dalyvaujanti draudimo ir perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė ir mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė grupės priežiūros institucijai kasmet pateikia šiame straipsnyje nurodytą informaciją per 22 savaites nuo įmonės finansinių metų pabaigos ir, kai šiame straipsnyje nurodytos informacijos reikalaujama kas ketvirtį, – per 11 savaičių nuo kiekvieno ketvirčio pabaigos.“;

92) 256 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės reikalauja, kad dalyvaujančios draudimo ir perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kasmet viešai skelbtų grupės lygmens mokumo ir finansinės padėties ataskaitą. Toje ataskaitoje pateikiama kitiems rinkos specialistams skirta informacija apie grupę, kaip nurodyta 51 straipsnio 1b dalyje. 51, 53, 54 ir 55 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

Valstybės narės užtikrina, kad dalyvaujančios draudimo ir perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė paskelbtų šiame straipsnyje nurodytą informaciją per 24 savaites nuo įmonės finansinių metų pabaigos.“;

b) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) visų grupės patronuojamųjų įmonių informacija, kuri turi būti pavieniui atpažįstama, įskaitant abi mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalis, ir turi būti skelbiama pagal 51, 53, 54 ir 55 straipsnius.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija pagal 301a straipsnį papildo šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus, kuriais išsamiau patikslinama, kokią informaciją būtina skelbti šio straipsnio 2 dalyje nurodytoje vienoje bendroje mokumo ir finansinės padėties ataskaitoje ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytoje grupės lygmens mokumo ir finansinės padėties ataskaitoje.“;

93) įterpiami šie straipsniai:

„*256b straipsnis*

Grupės reguliarioji priežiūros ataskaita

1. Valstybės narės reikalauja, kad dalyvaujančios draudimo ir perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kasmet grupės priežiūros institucijoms teiktų grupės lygmens reguliariąją priežiūros ataskaitą. 35 straipsnio 5a dalies pirmos pastraipos ir antros pastraipos a punktai taikomi *mutatis mutandis*.

Valstybės narės užtikrina, kad draudimo ir perdraudimo įmonės kasmet arba rečiau teiktų šiame straipsnyje nurodytą informaciją per 24 savaites nuo įmonės finansinių metų pabaigos.

2. Dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė gali, jei tam pritaria grupės priežiūros institucijos, pateikti vieną bendrą reguliariąją priežiūros ataskaitą, kurią sudaro:

a) grupės lygmens informacija, kuri pateikiama pagal 1 dalį;

b) bet kuriai grupės patronuojamajai įmonei skirta informacija, kuri turi būti atskirai identifikuojama, pateikiama pagal 35 straipsnio 5a dalį, kurioje neturi būti mažiau duomenų nei toje informacijoje, kurią teiktų draudimo ir perdraudimo įmonės, teikdamos reguliariąją priežiūros ataskaitą pagal 35 straipsnio 5a dalį.

Grupės priežiūros institucija prieš pritardama, kaip numatyta pirmoje pastraipoje, konsultuojasi su priežiūros institucijų kolegijos nariais ir tinkamai atsižvelgia į visas jų nuomones ir išlygas. Atitinkamų nacionalinių priežiūros institucijų nepritarimas turi būti tinkamai pagrįstas. Jei priežiūros institucijų kolegija patvirtina vieną bendrą reguliariąją priežiūros ataskaitą pagal šią dalį, kiekviena atskira draudimo ir perdraudimo įmonė savo priežiūros

institucijai teikia vieną bendrą reguliariąją priežiūros ataskaitą. Kiekviena priežiūros institucija turi įgaliojimus prižiūrėti vienos bendros reguliariosios priežiūros ataskaitos dalį, susijusią su atitinkama patronuojamąja įmone.

3. Jei pateikta viena bendra reguliarioji priežiūros ataskaita nacionalinėms priežiūros institucijoms yra netinkama, 2 dalyje nurodytas pritarimas gali būti panaikintas.

4. Jeigu 2 dalyje nurodytoje ataskaitoje nepateikiama informacija, kurią priežiūros institucija, suteikusi grupės patronuojamajai įmonei leidimą, reikalauja panašių įmonių pateikti, ir jei trūkstama informacija yra svarbi, atitinkama priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad atitinkama patronuojamoji įmonė pateiktų būtiną papildomą informaciją.

5. Jeigu priežiūros institucija, suteikusi leidimą grupės patronuojamajai įmonei, nustato, kad nesilaikoma 35 straipsnio 5a dalies, arba prašo bet kokių pakeitimų ar paaiškinimų dėl vienos bendros reguliariosios priežiūros ataskaitos, ji taip pat informuoja priežiūros institucijų kolegiją, o grupės priežiūros institucija pateikia dalyvaujančiai draudimo ar perdraudimo įmonei, draudimo kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei tokį patį prašymą.

6. Komisija pagal 301a straipsnį papildo šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus, kuriais išsamiai patikslinama šiame straipsnyje nurodyta pateiktina informacija.

256c straipsnis

Mokumo ir finansinės padėties ataskaita: audito reikalavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupės dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios grupės finansų kontroliuojančiosios bendrovės grupės balansui, paskelbtam mokumo ir finansinės padėties ataskaitoje grupės lygmeniu, nurodytoje 256 straipsnio 1 dalyje, arba vienoje bendroje mokumo ir finansinės padėties ataskaitoje, nurodytoje 256 straipsnio 2 dalyje, būtų taikomas audito reikalavimas.

2. Grupės priežiūros institucijai kartu su dalyvaujančios draudimo ar perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės mokumo ir finansinės padėties ataskaita grupės lygmeniu, nurodyta 256 straipsnio 1 dalyje, arba viena bendra mokumo ir finansinės padėties ataskaita, nurodyta 256 straipsnio 2 dalyje, pateikiama audito įmonės parengta atskira ataskaita, kurioje nurodyta patikinimo rūšis ir audito rezultatai.

3. Jei teikiama viena bendra mokumo ir finansinės padėties ataskaita, kaip nurodyta 256 straipsnio 2 dalyje, susijusi draudimo ar perdraudimo įmonė laikosi jai nustatytų audito reikalavimų, o dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė pateikia tos įmonės priežiūros institucijai 51a straipsnio 6 dalyje nurodytą ataskaitą.

4. 51a straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.“;

94) 257 straipsnis pakeičiamas taip:

„*257 straipsnis*

Kompetencijos ir tinkamumo reikalavimai asmenims, kurie faktiškai vadovauja draudimo kontroliuojančiajai bendrovei ar mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba vykdo kitas pagrindines funkcijas

Valstybės narės reikalauja, kad draudimo kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei faktiškai vadovaujantys asmenys ir, kai taikytina, už kitas pagrindines funkcijas atsakingi asmenys būtų kompetentingi ir tinkami savo pareigoms atlikti.

42 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.“;

95) 258 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Priežiūros institucijoms suteikiami visi priežiūros įgaliojimai draudimo kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių atžvilgiu imtis priemonių, kurie yra būtini siekiant užtikrinti, kad grupės, kurioms pagal 213 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktus taikoma grupės priežiūra, atitiktų visus šioje antraštinėje dalyje nustatytus reikalavimus. Tie įgaliojimai apima 34 straipsnyje nurodytus bendruosius priežiūros įgaliojimus.

Nedarydamos poveikio savo baudžiamosios teisės nuostatoms, valstybės narės taiko sankcijas arba priima priemones, skirtas draudimo kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, kurios pažeidžia šiai antraštinei daliai į nacionalinę teisę perkelti skirtus įstatymus ir kitus teisės aktus, arba šias bendroves faktiškai valdančiam asmeniui. Priežiūros institucijos glaudžiai bendradarbiauja, siekdamos užtikrinti tokių sankcijų arba priemonių veiksmingumą, ypač jei draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės centrinė administracija ar pagrindinis padalinys nėra toje pačioje valstybėje narėje kaip jos pagrindinė buveinė.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„2a. Jeigu grupės priežiūros institucija nustato, kad yra netenkinamos arba nebetenkinamos 213b straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, draudimo kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei taikomos atitinkamos priežiūros priemonės, kad būtų užtikrintas arba atkurtas, atsižvelgiant į konkretų atvejį, grupės priežiūros tęstinumas ir vientisumas ir užtikrintas šioje antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų laikymasis. Mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės atveju tomis priežiūros priemonėmis visų pirma atsižvelgiama į poveikį visam finansiniam konglomeratui, taip pat jo susijusioms reguliuojamoms įmonėms.

2b. Šio straipsnio 1 ir 2a dalių tikslais valstybės narės užtikrina, kad priežiūros priemonės, kurios gali būti taikomos draudimo kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, apimtų bent šias:

a) naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės turimos patronuojamosios draudimo ar perdraudimo įmonės akcijos, sustabdymą;

b) teismo draudimų, sankcijų ar nuobaudų skyrimą draudimo kontroliuojančiajai bendrovei, mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba tų bendrovių administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariams;

c) instrukcijas ar nurodymus draudimo kontroliuojančiajai bendrovei arba mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei perduoti savo akcininkams dalyvavimo valdant jos patronuojamųjų draudimo ir perdraudimo įmonių kapitalą teises;

d) laikiną kitos grupei priklausančios draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba draudimo ar perdraudimo įmonės paskyrimą būti atsakinga už šioje antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų laikymosi užtikrinimą;

e) paskirstymo ar palūkanų mokėjimo akcininkams apribojimą arba uždraudimą;

f) reikalavimą, kad draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės atsisakytų draudimo ar perdraudimo įmonių ar 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų kitų susijusių įmonių kapitalo dalies arba ją sumažintų;

g) reikalavimą, kad draudimo kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės nedelsiant pateiktų atitikties reikalavimams atkūrimo planą.

Prieš imdamasi bet kurių pirmoje pastraipoje nurodytų priemonių grupės priežiūros institucija konsultuojasi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis ir EDPPI, jei tos priemonės daro poveikį įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra daugiau nei vienoje valstybėje narėje.“;

96) 262 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Jei nevykdoma 260 straipsnyje nurodyta lygiavertė priežiūra arba valstybė narė netaiko 261 straipsnio esant laikinam lygiavertiškumui pagal 260 straipsnio 7 dalį, ta valstybė narė 212 straipsnyje apibrėžtai grupei priklausančioms draudimo ir perdraudimo įmonėms, kurioms taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies c punktą, taiko vieną iš toliau nurodytųjų:

a) 218–235 straipsnius ir 244–258 straipsnius *mutatis mutandis*;

b) vieną iš 3 dalyje nustatytų metodų.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės leidžia savo priežiūros institucijoms taikyti kitus metodus, kuriais užtikrinama tinkama draudimo ir perdraudimo įmonių, kurios priklauso grupei, kaip tai suprantama 212 straipsnyje, ir kurioms taikoma grupės priežiūra pagal 213 straipsnio 2 dalies c punktą, priežiūra. Šiems metodams pritaria pagal 247 straipsnį nurodyta grupės priežiūros institucija, pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis priežiūros institucijomis.

Pirmoje pastraipoje nurodytais metodais galima pasiekti grupės priežiūros tikslus, kaip nurodyta šioje antraštinėje dalyje. Tikslai yra šie:

a) išsaugoti draudimo ir perdraudimo įmonių kapitalo paskirstymą ir nuosavų lėšų sudėtį ir užkirsti kelią reikšmingam kapitalo kūrimui grupės viduje, jei toks kapitalo kūrimas grupės viduje finansuojamas iš pajamų, gautų iš skolos ar kitų finansinių priemonių, kurios nepriskiriamos patronuojančiosios įmonės nuosavų lėšų straipsniams;

b) vertinti ir stebėti riziką, kylančią dėl įmonių Sąjungoje ir už jos ribų, ir riboti su tomis įmonėmis ir kitomis nereguliuojamomis įmonėmis susijusios rizikos perdavimą grupės draudimo ir perdraudimo įmonėms ir pogrupiui, kurio pagrindinė patronuojančioji įmonė yra draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, kaip nurodyta 215 straipsnyje, jei toks pogrupis yra.

Pirmoje pastraipoje nurodyti metodai turi būti tinkamai pagrindžiami, dokumentuojami ir apie juos pranešama kitoms atitinkamoms priežiūros institucijoms, EDPPI ir Komisijai.“;

c) papildoma šia dalimi:

„3. Šio straipsnio 2 dalies tikslais atitinkamos priežiūros institucijos draudimo ir perdraudimo įmonėms, draudimo kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, kurios priklauso grupei, kuriai pagal 213 straipsnio 2 dalies c punktą taikoma grupės priežiūra, visų pirma gali taikyti vieną ar kelis iš šių metodų:

a) paskirti vieną draudimo ar perdraudimo įmonę, kuri būtų atsakinga už šioje antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų laikymąsi, jei grupei priklausančios draudimo ir perdraudimo įmonės Sąjungoje neturi bendros patronuojančiosios įmonės;

b) reikalauti įsteigti draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, kurios pagrindinė buveinė būtų Sąjungoje, arba mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę, kurios pagrindinė buveinė būtų Sąjungoje, jeigu grupei priklausančios draudimo ir perdraudimo įmonės Sąjungoje neturi bendros patronuojančiosios įmonės, ir taikyti šią antraštinę dalį draudimo ir perdraudimo įmonėms, priklausančioms grupei, kuriai vadovauja ta draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė;

c) jeigu kelios grupei priklausančios draudimo ir perdraudimo įmonės sudaro pogrupį, kurio patronuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, taikyti šią antraštinę dalį šiam pogrupiui ir taip pat imtis papildomų priemonių arba nustatyti papildomus reikalavimus, įskaitant šios pastraipos d, e ir f punktuose nurodytus reikalavimus ir sugriežtintą rizikos koncentracijos, kaip tai suprantama 244 straipsnyje, bei grupės vidaus sandorių, kaip tai suprantama 245 straipsnyje, priežiūrą, kad būtų pasiektas šio straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte nurodytas tikslas;

d) reikalauti, kad pagrindinės patronuojančiosios įmonės Sąjungoje administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariai būtų nepriklausomi nuo pagrindinės patronuojančiosios įmonės už Sąjungos ribų;

e) uždrausti, apriboti, suvaržyti, stebėti sandorius ar reikalauti iš anksto apie juos pranešti, įskaitant dividendų paskirstymą ir subordinuotosios skolos atkarpos mokėjimus, jei tokie sandoriai kelia arba galėtų kelti grėsmę grupės draudimo ir perdraudimo įmonių finansinei ar mokumo būklei ir juose dalyvauja draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, ir taip pat grupei priklausanti įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra už Sąjungos ribų; jei grupės priežiūros institucija Sąjungoje nėra viena iš valstybės narės, kurioje įsteigta susijusios draudimo ar perdraudimo įmonės pagrindinė

buveinė, priežiūros institucijų, grupės priežiūros institucija Sąjungoje praneša toms priežiūros institucijoms apie savo išvadas, kad jos galėtų imtis tinkamų priemonių;

f) reikalauti informacijos apie patronuojančiųjų įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra už Sąjungos ribų, mokumo ir finansinę būklę, rizikos pobūdį ir priimtinos rizikos ribas, įskaitant, kai taikytina, ataskaitas tomis temomis, kurios teikiamos tų trečiųjų valstybių patronuojančiųjų įmonių administraciniam, valdymo ar priežiūros organui arba priežiūros institucijoms.“;

97) 265 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a. Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad tais atvejais, jei vienos ar daugiau draudimo ar perdraudimo įmonių patronuojančioji įmonė yra kredito įstaiga, investicinė įmonė, finansų įstaiga, KIPVPS valdymo įmonė, AIFV, įstaiga, atsakinga už profesinių pensijų skyrimą, arba nereguliuojama įmonė, vykdanti vienos ar daugiau Direktyvos 2013/36/ES I priede nurodytų rūšių veiklą, jei ta veikla sudaro didelę bendros jos veiklos dalį, už tų draudimo ar perdraudimo įmonių priežiūrą atsakingos priežiūros institucijos vykdytų bendrą tų draudimo ar perdraudimo įmonių ir patronuojančiosios įmonės bei jos susijusių įmonių sandorių priežiūrą.“;

98) 267 straipsnis papildomas šiomis pastraipomis:

„Direktyvos (ES) 2025/1 tikslais, tuo atveju, kai taikomos tos direktyvos 26 straipsnio 3 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės ir naudojamasi tos direktyvos III antraštinės dalies IV skyriuje nurodytais pertvarkymo įgaliojimais, perdraudimo įmonėms ir tos direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytiems subjektams taikomos šios antraštinės dalies I, II ir IV skyrių nuostatos.

Šios direktyvos 270 ir 272 straipsniai netaikomi, kai taikomas Direktyvos (ES) 2025/1 63 straipsnis.“;

99) 268 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) kompetentingos institucijos – valstybių narių administracinės ar teisminės institucijos, kurios turi reorganizavimo priemonių ar likvidavimo procedūrų srities kompetenciją, arba pertvarkymo institucija, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2025/1 2 straipsnio 12 punkte, dėl reorganizavimo priemonių, kurių imamasi pagal tą direktyvą;“;

b) c punktas pakeičiamas taip:

„c) reorganizavimo priemonės – priemonės, susijusios su bet kokiu kompetentingų institucijų įsikišimu, skirtos draudimo įmonės finansinei padėčiai išlaikyti ar atkurti ir turinčios įtakos jau esančioms šalių teisėms, išskyrus pačios draudimo įmonės teises, įskaitant laikiną mokėjimų arba vykdymo užtikrinimo priemonių sustabdymą arba reikalavimų sumažinimą, pertvarkymo priemonių, nurodytų Direktyvos (ES) 2025/1 26 straipsnio 3 dalyje, taikymą ir naudojimąsi tos direktyvos III antraštinės dalies IV skyriuje nurodytais pertvarkymo įgaliojimais;“;

100) 301a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) antra pastraipa pakeičiama taip:

„29, 105, 105a, 213a, 233b, 256b ir 304e straipsniuose nurodyti deleguotieji įgaliojimai Komisijai suteikiami ketverių metų laikotarpiui nuo 2025 m. sausio 28 d.“;

ii) papildoma šiomis pastraipomis:

„Pirmoje ir antroje pastraipose nurodyti deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

Likus ne mažiau kaip šešiems mėnesiams iki kiekvieno ketverių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260, 304e ir 308b straipsniuose nurodytus deleguotuosius įgaliojimus.

Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti deleguotieji įgaliojimai. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Pagal 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 arba 308b straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

5a. Pagal 304e straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per vieną mėnesį nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas vienu mėnesiu.“;

101) 304 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nuo 2027 m. sausio 30 d. gyvybės draudimo įmonės gali toliau taikyti 1 dalyje nurodytą metodą tik tokiam turtui ir įsipareigojimams, kuriems priežiūros institucijos leido taikyti nuosavybės vertybinių popierių rizikos submodulį, pagrįstą įsipareigojimų trukme, anksčiau nei 2027 m. sausio 30 d.“;

102) įterpiami šie straipsniai:

„*304c straipsnis*

Su tvarumo rizika susijusi ataskaita

1. EDPPI, pasikonsultavusi su ESRV, remdamasi turimais duomenimis ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/852 (*) 20 straipsnyje nurodytos Tvaraus finansavimo platformos ir EBI išvadomis, vykdydama savo veiklą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 501c straipsnio 1 dalies c punkte nustatytus įgaliojimus, įvertina, ar būtų pagrįsta taikyti specialią prudencinę tvarką pozicijoms, susijusioms su turtu ar veikla, kurie iš esmės susiję su aplinkos arba socialiniais tikslais. Visų pirma EDPPI įvertina galimą specialios prudencinės tvarkos, taikomos pozicijoms, susijusioms su turtu ir veikla, kurie yra iš esmės susiję su aplinkos ar socialiniais tikslais arba kurie yra iš esmės susiję su žala tokiems tikslams, poveikį draudėjų apsaugai ir finansiniam stabilumui Sąjungoje, įskaitant su iškastiniu kuru susijusį turtą.

EDPPI pateikia Komisijai savo išvadų ataskaitą ne vėliau kaip 2025 m. kovo 1 d. Kai tikslinga, ataskaitoje įvertinama rizika pagrįstos prudencinės tvarkos, taikomos pozicijoms, susijusioms su turtu ir veikla, kurie yra iš esmės susiję su aplinkos arba socialiniais tikslais arba kurie yra iš esmės susiję su žala tokiems tikslams, galimybė. Prie ataskaitos pridedamas tos galimos rizika pagrįstos prudencinės tvarkos, taikomos tokioms pozicijoms, poveikio draudimo ir perdraudimo įmonėms vertinimas.

2. EDPPI bent kas penkerius metus dėl gaivalinių katastrofų rizikos peržiūri mokumo kapitalo reikalavimo ne gyvybės katastrofų rizikos submodulio standartinių parametrų apimtį ir kalibravimą, kaip nurodyta 105 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos b punkte. Tų peržiūrų tikslais EDPPI atsižvelgia į naujausius turimus aktualius klimato srities mokslo duomenis ir rizikos svarbą draudimo ir perdraudimo įmonių, kurios taiko standartinę formulę mokumo kapitalo reikalavimo ne gyvybės katastrofų rizikos submoduliui apskaičiuoti, prisiimtos rizikos atžvilgiu.

Pirma peržiūra pagal pirmą pastraipą užbaigiama ne vėliau kaip 2027 m. sausio 29 d.

Jei atlikdama peržiūrą pagal pirmą pastraipą EDPPI nustato, kad dėl ne gyvybės katastrofų rizikos submodulio standartinių parametrų apimties ar kalibravimo yra didelis mokumo kapitalo reikalavimo dalies, susijusios su gaivalinėmis katastrofomis, ir faktinės gaivalinių katastrofų rizikos, kuri kyla draudimo ir perdraudimo įmonėms, neatitikimas, EDPPI pateikia Komisijai nuomonę dėl gaivalinių katastrofų rizikos.

Komisijai pagal trečią pastraipą pateiktoje nuomonėje dėl gaivalinių katastrofų rizikos atsižvelgiama į mokumo kapitalo reikalavimo ne gyvybės katastrofų rizikos submodulio standartinių parametrų apimtį arba kalibravimą, siekiant pašalinti nustatytą neatitikimą, ir kartu pateikiamas siūlomų pakeitimų poveikio draudimo ir perdraudimo įmonėms vertinimas.

3. EDPPI įvertina, ar draudimo ir perdraudimo įmonės, atlikdamos 45 straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą, įvertina joms kylančią reikšmingą riziką, susijusią su biologinės įvairovės nykimu, ir kokiu mastu. EDPPI vėliau įvertina, kokių veiksmų turėtų būti imamasi siekiant užtikrinti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės į tokią riziką tinkamai atsižvelgtų. EDPPI pateikia Komisijai savo išvadų ataskaitą ne vėliau kaip 2025 m. birželio 30 d.

EBI, EDPPI ir EVPRI, veikdamos per reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 54 straipsnyje nurodytą Jungtinį komitetą, parengia gaires, kuriomis siekiama užtikrinti, kad atliekant aplinkosauginės, socialinės ir valdymo rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis būtų atsižvelgiama į vertinimo metodikų nuoseklumą, ilgalaikius aspektus ir bendrus standartus. Jungtinis komitetas tas gaires paskelbia ne vėliau kaip 2026 m. sausio 10 d. EBI, EDPPI ir EVPRI per tą Jungtinį komitetą nagrinėja, kaip į testavimą nepalankiausiomis sąlygomis būtų galima įtraukti socialinę ir su valdymu susijusią riziką.

304d straipsnis

Peržiūra, susijusi su gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos atskyrimu ir kapitalo rezervais

1. EDPPI įvertina, ar 73 straipsnio 1 dalyje nurodytas reikalavimas atskirti gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklą tebėra pagrįstas. Visų pirma EDPPI įvertina gyvybės ir ne gyvybės draudimo veiklos jungimo uždraudimo išlaikymo poveikį ir galimą panaikinimo poveikį bent draudėjų apsaugai, galimam gyvybės ir ne gyvybės veiklos kryžminiam subsidijavimui, rinkos veiksmingumui ir konkurencingumui. Vertinimo tikslais EDPPI atsižvelgia į mišraus draudimo įmonių priežiūros patirtį. EDPPI pateikia savo išvadų ataskaitą Komisijai ne vėliau kaip 2028 m. sausio 31 d.

2. EDPPI iki 2032 m. sausio 31 d. stebi, kaip susijusių kredito įstaigų jungtinio rezervo reikalavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 128 straipsnio 6 punkte, prisideda prie grupės mokumo kapitalo reikalavimų, nurodytų šios direktyvos 228 straipsnio 3 dalies a punkto ii papunktyje. Tuo tikslu EDPPI palaiko ryšius su EBI ir praneša Komisijai apie visus nustatytus faktus.

304e straipsnis

Terminų pratęsimas išimtinėmis aplinkybėmis

1. Išimtinės ekstremaliosios sveikatos situacijos, gaivalinės nelaimės ar kito ekstremalaus įvykio atveju EDPPI savo iniciatyva arba vienos ar daugiau priežiūros institucijų arba Komisijos prašymu įvertina, ar tokia išimtinė ekstremalioji sveikatos situacija, gaivalinė nelaimė ar kitas ekstremalus įvykis gali padaryti esminį poveikį draudimo ir perdraudimo įmonių veiklos pajėgumams ir dėl to jos negalės pateikti informacijos iki 35b straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 51 straipsnio 7 dalyje, 254 straipsnio 3 dalyje, 256 straipsnio 1 dalyje ir 256b straipsnio 1 dalyje nustatytų terminų. Atlikdama tą vertinimą, EDPPI glaudžiai bendradarbiauja su atitinkamomis priežiūros institucijomis, kad nustatytų ekstremalaus įvykio poveikį galimybei pateikti informaciją iki tose nuostatose nustatytų terminų.

EDPPI nepagrįstai nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną savaitę po pirmoje pastraipoje nurodyto prašymo gavimo pateikia savo vertinimą Komisijai.

Jeigu EDPPI mano, kad išimtinė ekstremalioji sveikatos situacija, gaivalinė nelaimė ar kitas ekstremalus įvykis daro esminį poveikį draudimo ir perdraudimo įmonių veiklos pajėgumams ir dėl to jos negali laikytis 35b straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 51 straipsnio 7 dalyje, 254 straipsnio 3 dalyje, 256 straipsnio 1 dalyje ir 256b straipsnio 1 dalyje nustatytų terminų, EDPPI ir atitinkamos priežiūros institucijos tą informaciją paskelbia savo atitinkamose svetainėse.

Komisija gali pratęsti tuos terminus pagal šį straipsnį priimtu deleguotuoju aktu.

2. Siekdama užtikrinti vienodas sąlygas, susijusias su 1 dalies taikymu, Komisija pagal 301a straipsnį gali papildyti šią direktyvą priimdama deleguotuosius aktus dėl atskirų ekstremalių įvykių, kuriais:

a) nustatoma pratęstų terminų taikymo sritis, atsižvelgiant į draudimo ir perdraudimo įmones, kurios patiria įvykio poveikį;

b) nustatomi išimtinai pratęsti informacijos teikimo terminai, kurie gali būti ne daugiau kaip 10 savaičių ilgesni nei 35b straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 51 straipsnio 7 dalyje, 254 straipsnio 3 dalyje, 256 straipsnio 1 dalyje ir 256b straipsnio 1 dalyje nustatyti terminai, ir

c) nurodoma, kokia 35b straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, 51 straipsnio 7 dalyje, 254 straipsnio 3 dalyje, 256 straipsnio 1 dalyje ir 256b straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti teikiama laikantis tokių pratęstų terminų.

Jeigu EDPPI nepateikia vertinimo pagal 1 dalį, Komisija, prieš priimdama deleguotąjį aktą pagal šį straipsnį, atitinkamai prašo EDPPI pateikti savo nuomonę.

(*) 2020 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/852 dėl sistemos tvariam investavimui palengvinti sukūrimo, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/2088 (OL L 198, 2020 6 22, p. 13).“;

103) 305 straipsnio 2 ir 3 dalys išbraukiamos;

104) 308a straipsnis išbraukiamas;

105) 308b straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5–8 dalys išbraukiamos;

b) 12 dalis pakeičiama taip:

„12. Neatsižvelgiant į 100 straipsnį, 101 straipsnio 3 dalį ir 104 straipsnį, valstybės narės užtikrina, kad standartiniai parametrai, naudotini pagal standartinę formulę apskaičiuojant rinkos rizikos koncentracijos ir skirtumo rizikos submodulius, valstybių narių centrinės valdžios ar centrinių bankų pozicijoms, susidariusioms anksčiau nei 2023 m. sausio 1 d. ir išreikštoms bei finansuojamoms bet kurios valstybės narės nacionaline valiuta, būtų tokie patys, kaip ir tie, kurie būtų taikomi tokioms pozicijoms, kurios išreikštos ir finansuojamos jų nacionaline valiuta.“;

c) 17 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Neatsižvelgiant į 218 straipsnio 2 ir 3 dalis, grupės lygmeniu *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 9–12 bei 15 dalyse ir 308c, 308d ir 308e straipsniuose nurodytos pereinamojo laikotarpio nuostatos.

Jeigu draudimo ar perdraudimo grupė arba bet kuri iš jos patronuojamųjų draudimo ar perdraudimo įmonių taiko 308c straipsnyje nurodytą pereinamojo laikotarpio priemonę nerizikingų palūkanų normoms arba 308d straipsnyje nurodytą pereinamojo laikotarpio priemonę techniniams atidėjiniams, dalyvaujanti draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, teikdama savo ataskaitą apie grupės mokumą ir finansinę padėtį, nurodytą 256 straipsnyje, ir be to, kad atskleidžia informaciją, nurodytą 308c straipsnio 4 dalies c punkte ir 308d straipsnio 5 dalies c punkte, viešai pateikia kiekybinį poveikio savo finansinei būklei dėl prielaidos, kad nuosavos lėšos, gaunamos taikant tas pereinamojo laikotarpio priemones, negali būti veiksmingai panaudotos dalyvaujančios įmonės, kuriai apskaičiuojamas grupės mokumas, mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, vertinimą.

Jeigu draudimo ar perdraudimo grupė iš esmės kliaujasi 308c ir 308d straipsniuose nurodytų pereinamojo laikotarpio priemonių naudojimu taip, kad ji klaidingai parodo faktinę grupės mokumo būklę, net jei grupės mokumo kapitalo reikalavimo būtų laikomasi netaikant tų pereinamojo laikotarpio priemonių, grupės priežiūros institucija yra įgaliota imtis atitinkamų priemonių, įskaitant galimybę sumažinti nuosavų lėšų sumą, susidariusią dėl tų pereinamojo laikotarpio priemonių, kurios gali būti laikomos tinkamomis grupės mokumo kapitalo reikalavimui patenkinti, naudojimo.“;

106) 308c straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Po 2027 m. sausio 30 d. priežiūros institucijos patvirtina pereinamojo laikotarpio korekciją atitinkamai nerizikingų palūkanų normų struktūrai pagal terminą tik šiais atvejais:

a) per 18 mėnesių laikotarpį iki patvirtinimo šios direktyvos taisyklės pirmą kartą buvo taikomos draudimo ar perdraudimo įmonei, prašančiai patvirtinimo po to, kai jai ši direktyva tapo nebetaikoma pagal 4 straipsnį;

b) per šešių mėnesių laikotarpį iki patvirtinimo draudimo ar perdraudimo įmonė, prašanti patvirtinimo, gavo leidimą priimti draudimo ar perdraudimo sutarčių portfelį, jeigu perduodančioji draudimo ar perdraudimo įmonė tam sutarčių portfeliui prieš perdavimą taikė pereinamojo laikotarpio korekciją atitinkamai nerizikingų palūkanų normų struktūrai pagal terminą.“;

b) 4 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) savo mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje, kurią sudaro rinkos specialistams skirta informacija, nurodyta 51 straipsnio 1b dalyje, viešai atskleidžia visą šią informaciją:

i) tai, kad jos taiko pereinamojo laikotarpio korekciją nerizikingų palūkanų normų struktūrai pagal terminą;

ii) kiekybinį tos pereinamojo laikotarpio priemonės netaikymo poveikio jų finansinei būklei vertinimą;

iii) jeigu įmonė laikytųsi mokumo kapitalo reikalavimo netaikydama tos pereinamojo laikotarpio priemonės, jos taikymo priežastys;

iv) įmonės priklausomybės nuo tos pereinamojo laikotarpio priemonės vertinimą ir, kai taikytina, priemonių, kurių įmonė ėmėsi ar ketina imtis siekdama sumažinti arba panaikinti šią priklausomybę, aprašymą.“;

107) 308d straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Po 2027 m. sausio 30 d. priežiūros institucijos techninių atidėjinių pereinamojo laikotarpio atskaitymą patvirtina tik šiais atvejais:

a) per 18 mėnesių laikotarpį iki patvirtinimo šios direktyvos taisyklės pirmą kartą buvo taikomos draudimo ar perdraudimo įmonei, prašančiai patvirtinimo po to, kai jai ši direktyva tapo nebetaikoma pagal 4 straipsnį;

b) per šešių mėnesių laikotarpį iki patvirtinimo draudimo ar perdraudimo įmonė, prašanti patvirtinimo, priėmė draudimo ir perdraudimo sutarčių portfelį, jeigu perduodančioji draudimo ar perdraudimo įmonė tam sutarčių portfeliui prieš perdavimą taikė pereinamojo laikotarpio korekciją atitinkamai nerizikingų palūkanų normų struktūrai pagal terminą.“;

b) 5 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) savo mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje, kurią sudaro rinkos specialistams skirta informacija, nurodyta 51 straipsnio 1b dalyje, viešai atskleidžia visą šią informaciją:

i) tai, kad jos techniniams atidėjiniams taiko pereinamojo laikotarpio atskaitymą;

ii) kiekybinį to pereinamojo laikotarpio atskaitymo netaikymo poveikio jų finansinei būklei vertinimą;

iii) jeigu įmonė laikytųsi mokumo kapitalo reikalavimo netaikydama to pereinamojo laikotarpio atskaitymo, jo taikymo priežastys;

iv) įmonės priklausomybės nuo to pereinamojo laikotarpio atskaitymo vertinimą ir, kai taikytina, priemonių, kurių įmonė ėmėsi ar ketina imtis siekdama sumažinti arba panaikinti šią priklausomybę, aprašymą.“;

108) 308e straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Draudimo ir perdraudimo įmonės, kurios taiko 77a straipsnio 2 dalyje, 111 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 308c arba 308d straipsniuose nurodytas pereinamojo laikotarpio priemones, nedelsdamos informuoja atitinkamą priežiūros instituciją, kai tik pastebi, kad netaikydamos tų pereinamojo laikotarpio priemonių jos nesilaikytų mokumo kapitalo reikalavimo. Priežiūros institucija reikalauja, kad atitinkama draudimo ar perdraudimo įmonė imtųsi būtinų priemonių atitikčiai mokumo kapitalo reikalavimui pereinamojo laikotarpio pabaigoje užtikrinti.“;

109) papildoma šiuo straipsniu:

„*308f straipsnis*

Rinkos specialistams skirtoje draudimo ir perdraudimo įmonės 51 straipsnio 1 dalyje nurodytos mokumo ir finansinės padėties ataskaitos dalyje viešai atskleidžia bendrą 77a straipsnio 2 dalyje, 308c ir 308d straipsniuose ir, kai aktualu, 111 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytų laipsniško įgyvendinimo ir pereinamojo laikotarpio priemonių netaikymo poveikį jų finansinei būklei.“;

110) 309 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa išbraukiama;

111) 311 straipsnio antra pastraipa išbraukiama;

112) III priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Direktyvos 2013/34/ES dalinis pakeitimas

Direktyvos 2013/34/ES 19a straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2–4 dalių ir nedarant poveikio šio straipsnio 9 ir 10 dalims, šio straipsnio 1 dalyje nurodytos mažosios ir vidutinės įmonės, mažos ir nesudėtingos įstaigos, apibrėžtos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 145 punkte, priklausomos draudimo įmonės, apibrėžtos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB (*) 13 straipsnio 2 punkte, priklausomos perdraudimo įmonės, apibrėžtos tos direktyvos 13 straipsnio 5 punkte, ir mažos ir nesudėtingos įmonės, apibrėžtos tos direktyvos 13 straipsnio 10a punkte, gali nuspręsti, kad teikiant informaciją apie tvarumą bus teikiama tik ši informacija:

a) trumpas įmonės verslo modelio ir strategijos aprašymas;

b) įmonės politikos, susijusios su tvarumo klausimais, aprašymas;

c) pagrindinis faktinis arba galimas neigiamas įmonės poveikis tvarumo srityje ir visi veiksmai, kurių imamasi siekiant nustatyti ir stebėti tokį faktinį arba galimą neigiamą poveikį, užkirsti jam kelią, jį sušvelninti arba ištaisyti;

d) įmonei kylanti pagrindinė rizika, susijusi su tvarumo klausimais, ir tos rizikos valdymo būdų aprašymas;

e) pagrindiniai rodikliai, reikalingi a–d punktuose nurodytai informacijai atskleisti.

Mažosios ir vidutinės įmonės, mažos ir nesudėtingos įstaigos, priklausomos draudimo ir perdraudimo įmonės bei mažos ir nesudėtingos įmonės, kurios naudojasi šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta nukrypti leidžiančia nuostata, teikia informaciją laikydamosi 29c straipsnyje nurodytų mažosioms ir vidutinėms įmonėms taikomų informacijos apie tvarumą teikimo standartų.

(*) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).“

3 straipsnis

Direktyvos 2002/87/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2002/87/EB 31 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 31 d. Komisija ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai įvertina šios direktyvos ir Direktyvos 2009/138/EB veikimą toliau išvardytais aspektais, visų pirma, atsižvelgdama į tarpsektorinio dalyvavimo nuosavybei taikomą prudencinę tvarką pagal sektorių taisykles, kiek tai susiję su vienodomis sąlygomis:

a) ar tai, kad yra finansinių paslaugų įmonių, kurioms taikoma finansinė priežiūra pagal sektorių taisykles, tačiau kurios nėra įtrauktos į jokius šioje direktyvoje nustatytus finansų sektorius, sudaro nevienodas sąlygas finansiniams konglomeratams;

b) ar visi finansiniai konglomeratai nuosekliai įgyvendina taisykles, kuriomis reglamentuojami kapitalo pakankamumo reikalavimai, įskaitant Komisijos deleguotajame reglamente (ES) Nr. 342/2014 (*) nustatytus kapitalo pakankamumo reikalavimus, ir ar tomis taisyklėmis finansiniams konglomeratams nustatomi palyginami bendri kiekybiniai reikalavimai, neatsižvelgiant į tai, ar pagrindinis finansinio konglomerato finansų sektorius yra bankų sektorius, draudimo sektorius ar investicinių paslaugų sektorius;

c) ar priežiūros peržiūros procedūros ir įgaliojimų bei vykdymo užtikrinimo įgaliojimų paskirstymas koordinatoriams ir sektorių priežiūros institucijoms, visų pirma, kiek tai susiję su kapitalo pakankamumo reikalavimais, yra pakankamai aiškūs ir suderinti, siekiant užtikrinti, kad kapitalo pakankamumo reikalavimų vykdymas būtų veiksmingai ir nuosekliai užtikrinamas visoje Sąjungoje, neatsižvelgiant į pagrindinį finansų sektorių, kuriame veikia finansinis konglomeratas;

d) ar tai, kad nėra nustatyta įmonė, kuri galiausiai yra atsakinga už šios direktyvos laikymąsi, kelia problemų, susijusių su vienodų sąlygų sukūrimu.

(*) 2014 m. sausio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 342/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos dėl techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos taikomi finansinių konglomeratų kapitalo pakankamumo reikalavimų skaičiavimo metodai (OL L 100, 2014 4 3, p. 1).“

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2027 m. sausio 29 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2027 m. sausio 30 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2024 m. lapkričio 27 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkė	*Pirmininkas*
R. METSOLA	BÓKA J.

PRIEDAS

Direktyvos 2009/138/EB III priedas iš dalies keičiamas taip:

1) A skirsnio (Ne gyvybės draudimo įmonės teisinio statuso rūšys) 27 punktas išbraukiamas;

2) B skirsnio (Gyvybės draudimo įmonės teisinio statuso rūšys) 27 punktas išbraukiamas;

3) C skirsnio (Perdraudimo įmonės teisinio statuso rūšys) 27 punktas išbraukiamas.